

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1718, 15 Απρίλη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΙΡΑΝ-ΛΙΒΑΝΟΣ-ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Να ολοκληρώσουμε την
ήττα Τραμπ-Νετανιάχου

σελ. 4, 6, 7, 8, 9, 14, 15

Μητσοτάκης όπως Όρμπαν

σελ. 2, 3

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Πάμε για φοιτητική
Ιντιφάντα

σελ. 12, 13

ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Όχι αναμονή
για τις κάλπες

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΑΠΡΙΛΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΤΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 11πμ Πλ. Μεταξουργείου (ΠΟΕ-ΟΤΑ)

ΑΠΟΛΥΣΤΕ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΟΧΙ τους εργαζόμενους των Δήμων

**ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ
ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ** ΤΩΡΑ!!!

Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
Αυξήσεις-προσλήψεις-επιστροφή των δώρων
Κοινωνικές υπηρεσίες για τις ανάγκες μας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2026

Όλοι/ες στις απεργιακές
συγκεντρώσεις
των συνοικιάτων

Πόλεμος στο Ιράν

Παλαιστίνη Τέμπη

Βιολάντα Πύλος, Χίος

Πολεμικοί Εξοπλισμοί Ακρίβεια

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6983 463840 • syntonismoskd@gmail.com

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

21-24 ΜΑΗ

Πάντειο • Αθήνα

Φεσιβάλ επαναστατικών ιδεών
Για ν' αλλιάξουμε τον κόσμο

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr
syntonismoskd@gmail.com
t.k. 2105321509

Γυρίστε στις σελίδες 3, 5, 10, 11, 20

ΣΑΡΩΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΟΡΜΠΑΝ ΣΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Χαστούκι για όλους τους φίλους του Τραμπ και της ακροδεξιάς

Εκατομμύρια Ούγγροι πανηγύρισαν μόλις ο ακροδεξιός πρωθυπουργός Όρμπαν παραδέχτηκε την ήττα του στις κοινοβουλευτικές εκλογές της Ουγγαρίας καθώς το ακροδεξιό κόμμα Fidesz υποχώρησε στη δεύτερη θέση. Το κόμμα Tisza -με ηγέτη τον πρώην πολιτικό του Fidesz Πέτερ Μαγκιάρ- ξεπήδησε από το πουθενά στην πρώτη θέση.

Η ήττα του Όρμπαν αποτελεί πλήγμα για τον Τραμπ στις ΗΠΑ, τον Φάρατζ στη Βρετανία και τον Νετανιάχου στο Ισραήλ. Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Τζέι Ντι Βανς και ο υπουργός Εξωτερικών Ρούμπιο επισκέφθηκαν και οι δύο προεκλογικά την Ουγγαρία για να υποστηρίξουν την εκστρατεία του Όρμπαν.

Αυτός κυβέρνησε την Ουγγαρία από το 2010. Τα 16 χρόνια της κυριαρχίας του ήταν χρόνια αυταρχικών κατασταλτικών μέτρων, άγριου ρατσισμού εναντίον των μεταναστών, αντισημιτικών θεωριών συνωμοσίας και νόμων κατά των ατόμων της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και των δικαιωμάτων των γυναικών. Η ανισότητα αυξήθηκε εν μέσω νεοφιλελεύθερων πολιτικών που έπληξαν την εργατική τάξη και συνοδεύτηκε από ανεξέλεγκτη διαφθορά σε όλα τα επίπεδα.

Το Fidesz, που ήταν ένα παραδοσιακό συντηρητικό κόμμα, έγινε ακροδεξιό μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-08. Πήρε την εξουσία το 2010, μετά το τέλος της γεμάτης σκάνδαλα διακυβέρνησης του MSZP, ενός κόμματος παρόμοιο με των Εργατικών στη Βρετανία. Κέρδισε πλειοψηφίες δύο τρίτων που του επέτρεψαν να θεσπίσει ένα πιο αυταρχικό σύνταγμα, με στελέχη του κόμματος να διεισδύουν σε όλους τους βασικούς θεσμούς. Αυτό το καθεστώς, γνωστό ως «Σύστημα Εθνικής Συνεργασίας», χαρακτηρίστηκε από στενούς δεσμούς μεταξύ του Fidesz, του κράτους και του ιδιωτικού κεφαλαίου, ενώ η διαφθορά άνησε.

Το Fidesz εισήγαγε νομοθεσία που υπερασπιζόταν την «παραδοσιακή οικογένεια», στοχοποίησε τους Ρομά και ανταποκρίθηκε στην άνοδο τότε του φασιστικού κόμματος Jobbik προσπαθώντας να το μιμηθεί. Το Jobbik στοχοποιούσε ανοιχτά τους Εβραίους και τους Ρομά και στη συνέχεια είχε ιδρύσει την παραστρατιωτική «Ουγγρική Φρουρά», η οποία σήμερα έχει απαγορευτεί επίσημα.

Η πολιτική του Fidesz μετατοπίστηκε περαιτέρω προς τα δεξιά μετά την προσφυγική κρίση του 2015. Η κυβέρνηση Όρμπαν έχτισε ένα φράχτη στα σύνορα με τη Σερβία και διοργάνωσε ένα ρατσιστικό δημοψήφισμα για τις ποσοστώσεις των προσφύγων στην ΕΕ το 2016. Ταυτοχρονα άρχισε να χρησιμοποιεί την ισλαμοφοβία και να παρουσιάζεται ως υπερασπιστής της «χριστιανικής Ευ-

Τραμπ και Όρμπαν. Φωτό: Τζον Μακντόνεϊ/ AP

Μητσοτάκης και Όρμπαν. Φωτό: Δ. Παπαμίτσος

ρώπης». Στις εκλογές του 2018 και του 2022, το Fidesz κατάφερε να αποσπάσει ψήφους από το Jobbik, με αποτέλεσμα αυτό να πάρει την κάτω βόλτα.

Μέτρα

Ωστόσο, τα αυστηρά μέτρα κατά της μετανάστευσης από χώρες εκτός ΕΕ περιόρισαν το εργατικό δυναμικό της Ουγγαρίας. Έτσι, ο Όρμπαν προώθησε μια σειρά νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας το 2018. Αυτές προκάλεσαν μαζικές διαμαρτυρίες και έπληξαν τμήματα της ίδιας της εκλογικής βάσης του Fidesz. Ως απάντηση στην έλλειψη εργατικού δυναμικού, η Ουγγαρία αναγκάστηκε να αυξήσει τον αριθμό των μεταναστών εργαζομένων. Ο νικητής των εκλογών Μαγκιάρ είχε επιτεθεί τότε στον Όρμπαν από τα δεξιά, λέγοντας ότι η κυβέρνηση πρέπει να επικεντρωθεί στις θέσεις εργασίας για τους Ούγγρους, ότι θα διατηρούσε το φράχτη στα νότια σύνορα και θα απέρριπτε τη συμφωνία της ΕΕ για τη μετανάστευση.

Πρόσφατα, ο Μαγκιάρ, ο οποίος υπήρξε πιστό μέλος του Fidesz καθ' όλη αυτή την περίοδο, πλάσσαρε τον εαυτό του ως το «φιλελεύθερο πρόσωπο» αυτής της πολιτικής. Ανα-

δείχθηκε σε ηγέτη της αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια ενός σκανδάλου που αφορούσε σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων και τις προσπάθειες συγκάλυψης που το ακολούθησαν οδηγώντας στην πτώση αρκετών μεγάλων στελεχών του Fidesz.

Στις 10 Φεβρουαρίου ανακοίνωσε την παραίτησή του από όλα τα δημόσια αξιώματα και άρχισε να επιτίθεται σε ηγετικές προσωπικότητες του Fidesz. Στις 16 Φεβρουαρίου, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία των Ηρώων στη Βουδαπέστη, μετά από έκκληση διασημοτήτων και δημόσιων προσώπων. Τον Μάρτιο, ο Μαγκιάρ δημοσίευσε μια ηχογράφηση που αποκάλυπτε περιστατικά διαφθοράς στα ανώτατα κλιμάκια της κυβέρνησης του Fidesz. Στις 6 Απριλίου οργάνωσε συγκέντρωση δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Πλατεία Κόσουθ. Και λίγες μέρες αργότερα ανακοίνωσε ότι θα κατέβαινε υποψήφιος με το αδρανές κόμμα Tisza, το οποίο είχε αποσχιστεί από το Fidesz το 2020.

Με τι θέλει το Tisza να αντικαταστήσει το καθεστώς Όρμπαν; Τα πρόσωπα που προορίζονται για υψηλές θέσεις δίνουν μια εικόνα για το πώς θέλει να κυβερνήσει. Ο Ζόλταν Ταρ, ο δεύτερος πιο ισχυρός άνδρας στο κόμμα, δήλωσε: «Αναζητούμε

ονόματα κυρίως στον επιχειρηματικό κόσμο». Η Ανίτα Όρμπαν, η οποία προορίζεται για υπουργός Εξωτερικών, είναι η διευθύντρια δημοσίων σχέσεων του ομίλου Vodafone και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του σιδηροδρομικού γίγαντα Draslovka. Ποιος θα μπορούσε να διευθύνει καλύτερα το υπουργείο Ενέργειας από τον παγκόσμιο εκτελεστικό αντιπρόεδρο της Shell, Ίσταν Καπιτάνι; Το υπουργείο Οικονομικών προορίζεται για τον τραπεζίτη Αντράς Κάρμαν, ο οποίος εργάζεται στον χρηματοοικονομικό όμιλο Erste.

Διαφθορά

Από αυτόν τον μήνα, η ΕΕ έχει παγώσει κεφάλαια ύψους έως και 19 δισεκατομμυρίων ευρώ προς την Ουγγαρία. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δηλώνει ότι η κυβέρνηση δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει τη συστηματική διαφθορά και τις «παραβιάσεις του κράτους δικαίου». Στην πραγματικότητα, οι ηγέτες της Ευρώπης είναι εξοργισμένοι που ο Όρμπαν δεν υποστήριξε την πολεμική εκστρατεία της Δύσης στην Ουκρανία και εξήρθε τον Πούτιν.

Η στρατηγική του Tisza για την αντιμετώπιση της κρίσης του ουγγρικού καπιταλισμού συνίσταται στην

πιο αυστηρή τήρηση των κανόνων της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής τάξης. Ο Μαγκιάρ έχει δεσμευτεί να μειώσει το υψηλό κόστος εξυπηρέτησης του χρέους της Ουγγαρίας, το οποίο έφτασε στο ρεκόρ των 11 δις. ευρώ πέρυσι «αποκαθιστώντας την εμπιστοσύνη των επενδυτών» και αξιοποιώντας τα κονδύλια της ΕΕ μέσω της βελτίωσης των σχέσεων. Δηλώνει ότι θα ξεκινήσει διαβουλεύσεις για την υιοθέτηση του ευρώ, κάτι που θα απαιτούσε από το κράτος να μειώσει το έλλειμμα κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Όλα αυτά συνιστούν μια συνταγή για νεοφιλελεύθερες πολιτικές που θα πλήξουν την εργατική τάξη και θα λειτουργήσουν ξανά ως φυτώριο για την ακροδεξιά. Καιρόμαστε για την πτώση του Όρμπαν, η ουγγρική ακροδεξιά είναι σε ύφεση αλλά δεν είναι εκτός παιχνιδιού.

Η ελπίδα έγκειται στους απλούς ανθρώπους στην Ουγγαρία, οι οποίοι, ενθαρρυνμένοι από την πτώση Όρμπαν, θα οργανωθούν και θα πιέσουν για πολύ περισσότερα από όσα προσφέρει η επίσημη πολιτική.

Το κείμενο παρουσιάζει τα βασικά σημεία του άρθρου του Tomas Tengely-Evans στην εφημερίδα Socialist Worker.

28/2 Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Τραμπ στα στενά Όχι του Ορμούζ, αλλά των ΗΠΑ

Το Πάσχα τέλειωσε και για τους Καθολικούς και για τους Ορθόδοξους αλλά ο Τραμπ συνεχίζει να πετάει πυροτεχνήματα προς πάσα κατεύθυνση προσπαθώντας να βγει από το αδιέξοδο στο οποίο έχουν περιέλθει οι ΗΠΑ -από τη στιγμή που μαζί με τον Ισραήλ ξεκίνησε τον πόλεμο εναντίον του Ιράν στις 28 Φλεβάρη. Το μόνο που θα καταφέρει είναι να καεί περισσότερο η γούνα του.

Η κατά μέτωπο επίθεση εναντίον του Πάπα και η εικόνα που ανάρτησε με τον εαυτό του ως Ιησού της Ναζαρέτ πέτυχαν να εξοργίσουν ακόμη και την Καθολική (και όχι μόνο) Εκκλησία των ΗΠΑ καθώς και τους πιστούς της, η πλειοψηφία των οποίων είχε υποστηρίξει τον Τραμπ στην προεδρική του νίκη το 2024. Αλλά αυτό είναι το μικρότερο κακό.

Ο Τραμπ πασχίζει απεγνωσμένα να δείξει ότι βγαίνει «νικητής από τον πόλεμο» αλλά δεν μπορεί να πείσει κανένα. Την Κυριακή επιτέθηκε σε εξάλλη κατάσταση εναντίον των New York Times: «Όσοι εξακολουθούν να διαβάζουν τους αποτυχημένους New York Times, παρά το γεγονός ότι το Ιράν έχει ΕΞΑΛΕΙΦΘΕΙ εντελώς, στρατιωτικά και με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, θα πίστευαν ότι το Ιράν στην πραγματικότητα κερδίζει ή τουλάχιστον, τα πάει αρκετά καλά. Αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια, είναι ΨΕΥΔΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ!» δήλωσε.

Ο Τραμπ είναι πεισματάρης αλλά τα γεγονότα είναι πιο πεισματάρικα. «Η ανακίνηση της 15νθήμερης εκεχειρίας ήταν μια ήττα του Τραμπ που απειλούσε λίγες ώρες πριν ότι θα γυρίσει το Ιράν στη λίθινη εποχή. Ένα χαστούκι στον Νετανιάχου αλλά και όλους τους συνεργάτες των δολοφόνων ΗΠΑ – Ισραήλ με πρώτο και καλύτερο τον Μητσοτάκη» ανέφερε η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** την περασμένη Τετάρτη.

«Είναι μια νίκη της Αντίστασης σε ολόκληρη τη Δυτική Ασία. Του Ιρανικού λαού και της Λιβανέζικης Αντίστασης που διέλυσαν τα σχέδια για μια γρήγορη και νικηφόρα επίθεση των ΗΠΑ-Ισραήλ. Του Παλαιστινιακού λαού που επιμένει να αντιστέκεται στα γενοκτονικά σχέδια του κράτους τρομοκράτη. Του μεγαλειώδους αντιπολεμικού κινήματος των 9 εκατομμυρίων διαδηλωτών που βγήκαν στους δρόμους των ΗΠΑ στις 28 Μάρτη... Η εκεχειρία είναι μια ακόμα απόδειξη της παρακμής του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Αλλά είναι μια εύθραυστη εκεχειρία. Κανένας δεν μπορεί να εμπιστευτεί ούτε τον Τραμπ, ούτε τον Νετανιάχου που θέλει με κάθε τρόπο να συνεχίσει τη σφαγή...».

Συνέχεια στη σελ. 4

Πάμε για ανατροπή από τα κάτω

Ο Μητσοτάκης ταλαντεύεται για να αποφασίσει αν τον συμφέρει να κάνει εκλογές τώρα, πριν τα πράγματα γίνουν χειρότερα γι' αυτόν, ή να περιμένει μήπως το φθινόπωρο τα πράγματα είναι πιο ήρεμα. Έχει κάθε λόγο να δυσκολεύεται να αποφασίσει.

Οι ελπίδες της κυβέρνησης ότι τάχα ο πόλεμος λειτουργεί υπέρ της εξανεμίζονται γρήγορα. Η προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας πρόβαλε ότι ανακάμπτει δημοσκοπικά χάρη στην πολεμοκαπηλεία του Δένδια που έστειλε φρεγάτες στην Κύπρο και απλώνει τους πυραύλους Patriot από τη Σαουδική Αραβία μέχρι την Κάρπαθο και τη Βουλγαρία. Στην πραγματικότητα, ο Τραμπ και οι σύμμαχοί του βρίσκονται σε αδιέξοδο στρατιωτικά και ηττημένοι πολιτικά μέσα κι έξω από τις ΗΠΑ.

Οι διαπραγματεύσεις ΗΠΑ-Ιράν δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για πανηγυρισμούς

στον Μητσοτάκη και στον Δένδια. Ο «άξονας» τους με το Ισραήλ ήταν από την αρχή εγκληματικός και τώρα αποδεικνύεται και ταπεινωμένος. Το μόνο που πέτυχαν σκοτώνοντας αμάχους είναι να αποσταθεροποιήσουν ακόμη περισσότερο την παγκόσμια οικονομία με ένα νέο κύμα ακρίβειας και πανικού μήπως σκάσουν οι φούσκες στα χρηματιστήρια και ξαναφουντώσει η κρίση χρέους.

Πολιτικά, ο μύθος ότι όποιος έχει τη στήριξη του Τραμπ κερδίζει, έχει τελειώσει. Μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ φουντώνει το μεγαλύτερο κίνημα από την εποχή του Βιετνάμ και κάνει τον Τραμπ τον πιο μισητό και ετοιμόρροπο ένοικο του Λευκού Οίκου. Σε διεθνή κλίμακα, ήρθαν οι εκλογές στην Ουγγαρία να ταπεινώσουν τον Όρμπαν με μια σαρωτική ήττα. Είχε προηγηθεί η ταπείνωση των ακροδεξιών φίλων του Τραμπ στη Βρετανία με το τεράστιο συλλαλητήριο της 28 Μάρτη. Εδώ, οι ντόπιοι μιμητές του Τραμπ, οι Βορίδηδες, οι Πλεύρηδες, οι Γεωργιάδηδες μόνο οργή ξεσηκώνουν με τα σκάνδαλα και τις βρόμικες επιθέσεις τους.

Κίνημα μαζικό και ανατρεπτικό

Τώρα είναι η ώρα για να αξιοποιήσουμε την κρίση των από πάνω. Προτεραιότητα, όμως, δεν είναι οι εκλογικές προετοιμασίες περιμένοντας τον Μητσοτάκη να αποφασίσει για την ημερομηνία που θα στηθούν οι κάλπες. Μια τέτοια αναμονή αφήνει την πρωτοβουλία των κι-

νήσεων στην κυβέρνηση. Προτεραιότητα έχει η οργάνωση των αγώνων που κρατάνε τον Μητσοτάκη με την πλάτη στον τοίχο και ανοίγουν την προοπτική ότι η ήττα του στις εκλογές θα ανοίξει το δρόμο για να επιβάλλουμε τη δικαίωση όλων των διεκδικήσεων της τάξης μας.

Να βάλουμε τέρμα στην πολεμική εμπλοκή σπάζοντας τον άξονα με το Ισραήλ, κλείνοντας τις αμερικανο-νατοϊκές βάσεις και τερματίζοντας τους εξοπλισμούς.

Να βάλουμε τέρμα στην ακρίβεια και στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις επιβάλλοντας κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο σε όλους τους κρίσιμους τομείς, από τις τράπεζες ως τις συγκοινωνίες, την Υγεία, την Παιδεία.

Να φύγουμε από την ΕΕ-φρούριο των Μνημονίων και του ρατσισμού, από τους μηχανισμούς που κυνηγάνε τους πρόσφυγες ενώ επιδοτούν τους κερδοσκόπους, χτυπάνε τους αγρότες ενώ αγκαλιάζουν τις πολυεθνικές της agribusiness.

Αυτή η προοπτική ανοίγεται μπροστά μας και είναι επείγον να οργανώσουμε τα βήματα για να πάμε προς τα εκεί. Ξεκινώντας από τις άμεσες μάχες του κινήματος:

Την απεργία στους Δήμους στις 24 Απρίλη για μονιμοποιήσεις και προσλήψεις σε όλες τις δημοτικές υπηρεσίες που έχουμε τόσο ανάγκη.

Την αντιπολεμική εργατική Πρωτομαγιά που ενώνει στους δρόμους όλους τους αγώνες μας.

Και βέβαια ενισχύοντας την επαναστατική Αριστερά. Αυτήν που δεν ξεχνάει τις παραδόσεις του Μαρξ και του Λένιν, του Ένγκελς και του Τρότσκι, της Ρόζας και του Γκράμσι για να κάνουμε την εργατική τάξη ηγεμονική δύναμη, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Ελάτε στον Μαρξισμό 2026 στις 21-24 Μάη για να τη δυναμώσουμε μαζί.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Συνέχεια από τη σελ. 3

Η ισραηλινή κλιμάκωση του πολέμου στον Λίβανο με τη δολοφονική επιδρομή του Νετανιάχου στη Βηρυτό την ίδια μέρα (παραβιάζοντας αμέσως με τη στήριξη των ΗΠΑ έναν από τους όρους της εκεχειρίας) και η αποχώρηση του Ντιβάνς από τη μονοήμερη διαπραγμάτευση ΗΠΑ-Ιράν στο Ισλαμαμπάντ την επόμενη, δείχνουν ότι ο πόλεμος δεν πρόκειται να σταματήσει εύκολα στη Μέση Ανατολή, καθώς η διακυβέρνηση Τραμπ αναζητά απεγνωσμένα ένα τρόπο να φανεί ότι πέτυχε μια νίκη – ενώ στρατηγική του Ισραήλ είναι η συνέχισή του στο διηνεκές.

Η αποχώρηση του Ντιβάνς δεν σήμανε το τέλος των διαπραγματεύσεων (και οι δύο πλευρές διαρρέουν ότι μέσα στην εβδομάδα μπορεί να υπάρξουν νέες άμεσες συνομιλίες) με τις ΗΠΑ να απαιτούν, σύμφωνα με τις διαρροές, το Ιράν να παραδώσει στις ΗΠΑ όλη την ποσότητα υψηλά εμπλουτισμένου ουρανίου που κατέχει και το Ιράν να τις κατηγορεί για «μαξιμαλιστική προσέγγιση».

Ο μοχλός πίεσης που αποφάσισε να χρησιμοποιήσει ο Τραμπ εν μέσω των διαπραγματεύσεων είναι ο ναυτικός αποκλεισμός του Ιράν με κλείσιμο των Στενών του Ορμούζ από τις ίδιες τις ΗΠΑ τον οποίον και ανακοίνωσε λίγες ώρες μετά την αποχώρηση του Ντιβάνς από το Ισλαμαμπάντ. Πρόκειται για μια κίνηση ανάγκης που έχει όλα τα φόντα να γίνει ακόμη ένα μπουμερανγκ για τις ΗΠΑ.

Τα Στενά του Ορμούζ ήταν ανοιχτά πριν από τις 28 Φλεβάρη. Με το ξέσπασμα του πολέμου, το Ιράν χρησιμοποίησε τον έλεγχο τους σαν διαπραγματευτικό χαρτί (ενώ αυτά έκλεισαν ντε φάκτο λόγω της πολεμικής κατάστασης) προκαλώντας τη γνωστή αλυσιδωτή αντίδραση: μείωση της προσφοράς του πετρελαίου, εκτίναξη των τιμών του και των τιμών του πληθωρισμού, καταράκτα των χρηματιστηριακών αγορών, απειλή ανόδου των επιτοκίων, κίνδυνος παγκόσμιας ύφεσης.

Οι πέντε εβδομάδες του πολέμου κύλησαν με τους οικονομικούς δείκτες να ανεβοκατεβαίνουν ανάλογα με τις δηλώσεις Τραμπ τη μια ότι «έρχεται ειρήνη και ανοίγουν όπου να 'ναι τα στενά» και την άλλη ότι έρχεται η απόλυτη καταστροφή (με αρκετά φιλαράκια του στην κυβέρνηση και στα διάφορα λόμπι να κερδοσκοπούν στο ενδιάμεσο).

Προκειμένου να αμβλύνει τις πιέσεις από τις πετρελαιοπαραγωγικές χώρες του Κόλπου, τις ασιατικές χώρες που αγοράζουν το πετρέλαιό τους και την παγκόσμια πίεση που δημιουργεί η άνοδος της τιμής του πετρελαίου, ο Τραμπ αναγκάστηκε να δηλώσει εν μέσω του πολέμου ότι αφήνει τα τάνκερ με το ιρανικό πετρέλαιο να περνάνε τα στενά προκειμένου να μην περιορίζεται η ροή του πετρελαίου στη διεθνή αγορά.

Ο λόγος που τώρα, με μια στροφή 180 μοιρών, δήλωσε ότι οι ίδιες οι ΗΠΑ θα κλείσουν τα στενά -προκαλώντας την Δευτέρα του Πάσχα νέα άνοδο της τιμής του πετρελαίου και πτώση στα χρηματιστήρια- αφορά την πίεση που θέλει να ασκήσει αφενός στο ίδιο το Ιράν αφετέρου στην Κίνα και άλλες χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας που τροφοδοτούνται με ιρανικό πετρέλαιο προκειμένου αυτές να πιέσουν το Ιράν να κάνει παραχωρήσεις.

Ντόναλντ Τραμπ. Φωτό: Jim Lo Scalzo/EPA

Να ολοκληρώσουμε την ήττα του Τραμπ

Η διόρθωση της αρχικής εξαγγελίας του Τραμπ (ότι ο αποκλεισμός αφορά μόνο τα ιρανικά λιμάνια και το ιρανικό πετρέλαιο) δεν φαίνεται να καθησυχάζει τις ανησυχίες μέσα κι έξω από τις ΗΠΑ. Ο αποκλεισμός έχει καταρχάς δυσκολίες εφαρμογής.

Όσο περίπλοκος και επικίνδυνος αποδείχτηκε ο σχεδιασμός κατάληψης των Στενών του Ορμούζ από τον αμερικάνικο στρατό άλλο τόσο είναι και ο σχεδιασμός εφαρμογής του αποκλεισμού, ιδιαίτερα όταν, αυτός ο σχεδιασμός προκύπτει εκ των ενόντων. Όπως δήλωσε αξιωματούχος των ΗΠΑ στο Al Jazeera, «οι ΗΠΑ δεν έχουν ακόμη καθορίσει κανόνες εμπλοκής για την αντιμετώπιση τυχόν παραβιάσεων...τα μέτρα βρίσκονται υπό ανάπτυξη». Ειμη τι άλλο, οι 35 μέρες του πολέμου έχουν δείξει ότι το Ιράν δεν είναι Βενεζουέλα και ότι η κατάληψη ενός τάνκερ στην Καραϊβική δεν είναι το ίδιο με την κατάληψη ενός τάνκερ στον Περσικό. Οι «διαβεβαιώσεις» των ΗΠΑ ότι «δεν θα επηρεάζεται η ελεύθερη ναυσιπλοΐα τρίτων χωρών» δεν ακούγεται καθόλου πειστική.

Το αμερικάνικο επιτελείο στέλνει επιπλέον ναυτική δύναμη στην Αραβική Θάλασσα ενώ ο Τραμπ καθησυχάζει ότι έχει διαλύσει τον στόλο και την αμυντική ικανότητα του Ιράν. Αλλά το αεροπλανοφόρο USS George H.W. Bush αντί να ακολουθήσει τη συνήθη διαδρομή μέσω Ερυθράς Θάλασσας κάνει τον περίπλοκο της Αφρικής για να φτάσει στον Περσικό Κόλπο προκειμένου να αποφύγει το ελεγχόμενο από τους Χούθι στενό του Μπαμπ ελ-Μαντέμπ στην Ερυθρά.

Το νέο σχέδιο αποκλεισμού του Τραμπ επισπράττει τις αντιρρήσεις των συμμάχων του. Μετά από διμερή συνάντηση, Κατάρ και Σαουδική Αραβία «επιβεβαίωσαν την ανάγκη εντατικοποίησης των κοινών προσπαθειών για να σταματήσει η κλιμάκωση οδηγώντας σε μια τελική συμφωνία που θα εξασφαλίζει διαρκή ειρήνη». Για τις χώρες του Κόλπου, η οικονομική

ζημιά είναι ήδη η χειρότερη των τελευταίων δεκαετιών. Ερευνητές της Capital Economics προβλέπουν ότι το ΑΕΠ του Κατάρ θα συρρικνωθεί κατά 13% φέτος, των ΗΑΕ 8% και της Σαουδικής Αραβίας κατά 6,6%.

Οι υπουργοί Εξωτερικών της Ένωσης των Χωρών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN) επίσης κάλεσαν τις ΗΠΑ και το Ιράν να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις. «Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υποστηρίζει καμία ενέργεια που περιορίζει την ελεύθερη ναυσιπλοΐα μέσω των Στενών του Ορμούζ», δήλωσε η επικεφαλής εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ Κάγια Κάλλας. Βρετανία, Αυστραλία, Γαλλία και Γερμανία ανακοίνωσαν ότι δεν συμφωνούν με τον αποκλεισμό. Ο Στάμερ και ο Μακρόν ανακοίνωσαν ότι θα συνδιοργανώσουν σύνοδο κορυφής στο Παρίσι την Παρασκευή, με επίκεντρο τις προσπάθειες για την επαναλειτουργία των στενών του Ορμούζ.

Πιέσεις

Οι πιέσεις αυξάνονται και από τις αγορές. Ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας ανέφερε ότι «οι τρέχουσες τιμές του πετρελαίου δεν αντικατοπτρίζουν πόσο περιορισμένη γίνεται η παγκόσμια προσφορά» και ότι «ακόμα κι αν ο πόλεμος τελείωνε αύριο θα μπορούσε να χρειαστούν έως και δύο χρόνια για να επιστρέψει η αγορά ενέργειας στο φυσιολογικό». Το ΔΝΤ λέει ότι έρχεται «σοκ με χρονική υστέρηση». Η διευθύνουσα σύμβουλος του ΔΝΤ Γκεοργκίεβα προειδοποίησε τις κεντρικές τράπεζες «να είναι προετοιμασμένες να αυξήσουν τα επιτόκια και να αυστηροποιήσουν τις πολιτικές τους». Η εαρινή έκθεση ΔΝΤ-Παγκόσμιας Τράπεζας αναμένεται να μειώσει περαιτέρω τις προβλέψεις για την παγκόσμια ανάπτυξη.

Όσον αφορά τους μεγάλους αντιπάλους των ΗΠΑ, εκπρόσωπος του κινεζικού υπουργείου Άμυνας απάντησε στις απειλές αποκλεισμού του Τραμπ ότι «κινεζικά πλοία συνεχίζουν να ει-

σέρχονται και να εξέρχονται από τα ύδατα των Στενών του Ορμούζ. Έχουμε εμπορικές και ενεργειακές συμφωνίες με το Ιράν, τις οποίες θα σεβαστούμε και θα τηρήσουμε». Ενώ ο Πούτιν –με τα έσοδα της Ρωσίας από τις εξαγωγές πετρελαίου να έχουν διπλασιαστεί τον Μάρτιο (αφού οι ΗΠΑ προχώρησαν σε άρση των κυρώσεων εναντίον τους με στόχο την αύξηση της προσφοράς πετρελαίου)– παρεμβαίνει πλέον και διπλωματικά δηλώνοντας ότι η Ρωσία μπορεί να φυλάξει το ουράνιο του Ιράν σε συμφωνία με τις ΗΠΑ. Οι πιέσεις αυξάνονται και στο εσωτερικό των Ρεπουμπλικάνων με τον ηγέτη τους στη Γερουσία, Τζον Θουν να δηλώνει ότι οι ΗΠΑ ήταν «αποτελεσματικές στον πόλεμο με το Ιράν, αλλά χρειάζονται ένα σχέδιο για να τον τερματίσουν».

«Εκ πρώτης όψεως, το ναυτικό εμπόριο αποσκοπεί στη μείωση της ικανότητας του Ιράν να χρηματοδοτεί την άμυνά του. Το στενό είναι σημαντικό

για τις εξαγωγές και τις εισαγωγές του Ιράν. Ωστόσο, διαθέτει εναλλακτικές λύσεις για την εισαγωγή τροφίμων και άλλων αγαθών, καθώς συνορεύει με 15 χώρες... αναφέρουν οι Financial Times σε άρθρο τους με τίτλο τα “ρίσκα του αποκλεισμού”.

«Επίσης, σύμφωνα με τον Βάλι Ναορ, πρώην αξιωματούχο των ΗΠΑ “βολεύει τους Ιρανοί, καθώς παρατείνει τον στραγγαλισμό της παγκόσμιας οικονομίας”.

Από την αρχή του πολέμου, το Ιράν έχει καταστήσει σαφές ότι ένας από τους πρωταρχικούς στόχους του, καθώς αντιμετωπίζει αυτό που θεωρεί μια υπαρξιακή μάχη για την επιβίωσή του, είναι να αυξήσει το κόστος της σύγκρουσης για τις ΗΠΑ, τους συμμάχους τους και την παγκόσμια οικονομία...

“Ένας αποκλεισμός από τις ΗΠΑ θα μπορούσε να αποσπάσει το ιρανικό πετρέλαιο από την αγορά, αλλά ο αντίκτυπος στον κρατικό προϋπολογισμό θα είναι δευτερεύων και ούτως ή άλλως χωριά σε σύγκριση με το κόστος που το Ιράν ήταν διατεθειμένο να υποστεί από τις αεροπορικές επιδρομές. Αν αυτή είναι μια τακτική για να προσθέσει πίεση στο Ιράν, είναι περιέργη”, δήλωσε ο Εσφαντιάρ Μπατιμεγλιτζ, διευθύνων σύμβουλος του think-tank Bourse & Bazaar Foundation.

Η Τζένιφερ Κάβανα, διευθύντρια στρατιωτικής ανάλυσης στο Defense Priorities, με έδρα την Ουάσιγκτον, δήλωσε ότι “ένας ναυτικός αποκλεισμός δημιουργεί επιχειρησιακές προκλήσεις και διλήμματα που δεν υπήρχαν... Θα είναι οι ΗΠΑ έτοιμες, ας πούμε, να καταλάβουν και να κατασχέσουν ένα πλοίο ή φορτίο κινεζικής ιδιοκτησίας; Και τι θα συμβεί εάν η Κίνα, η οποία διαθέτει στρατιωτική βάση όχι πολύ μακριά στο Τζιμπουτί, αποφασίσει ότι θα προσφέρει στα πλοία της ένοπλη ναυτική συνοδεία;”.

Θα είμαστε εμείς τρελοί αν καθήσουμε να περιμένουμε πώς θα απαντήσει σε αυτά τα διλήμματα ο Ιησούς-“θεραπευτής” του Λευκού Οίκου. Να δυναμώσουμε παντού την αντίσταση και το αντιπολεμικό κίνημα, να αντιστήσουμε το Ιράν, ο Λίβανος και η Παλαιστίνη, τα νέα Βιετνάμ των ΗΠΑ -να βάλουμε τέλος στο σύστημα που απειλεί σε καθημερινή βάση να τινάξει τον πλανήτη στον αέρα.

Γιώργος Πίπτας

Αποτελέσματα εκλογών στο ΣΕΗ

Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών θέλει να ευχαριστήσει τις συναδέλφισσες/ους που για μια ακόμη φορά εξασφάλισαν ότι η φωνή μας θα είναι δυνατή και μέσα στο νέο ΔΣ του ΣΕΗ που εκλέχτηκε στις πρόσφατες εκλογές.

Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, πήρε 87 ψήφους για το ΔΣ του ΣΕΗ εκλέγοντας ένα μέλος, 99 για το ΕΚΑ εκλέγοντας έναν αντιπρόσωπο και 97 για την ΠΟΘΑ εκλέγοντας δύο αντιπροσώπους, αυξάνοντας τα ποσοστά της από τις προηγούμενες εκλογές.

Όμως η πτώση της συμμετοχής στις εκλογές του σωματείου δεν μας αφήνει αδιάφορους. Στις εκλογές του ΣΕΗ το 2020, εκατοντάδες συνάδελφοι, ήρθαν στο σωματείο, έγιναν μέλη του, στήριξαν αγωνιστικές του πρωτοβουλίες αλλά και τις εκλογικές του διαδικασίες. Ήταν η ανάγκη για την διεκδίκηση όλων όσων τότε μας στερούσε η κυβέρνηση, με αφορμή την Πανδημία, και οι συναδέλφισσες/οι, είδαν το σωματείο σαν το στήριγμά τους για να νικήσουν.

Χρειάζεται το ΣΕΗ να ξαναπιάνει αυτό το νήμα. Να πείσει δηλαδή ότι και στις σημερινές συνθήκες της βαρβαρότητας, το σωματείο είναι το στήριγμα και το εργαλείο για καθεμιά και καθένα συνάδελφο για να αλλάξουμε την ζωή μας.

Γι' αυτό και εμείς:

Θα επιμελούμε στην ανάγκη απεργιακής σύγκρουσης με διάρκεια, ενάντια στην προσπάθεια της εργοδοσίας να σαμπιοτάρει την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης στο Ελεύθερο Θέατρο.

Θα επιμελούμε ότι το ΣΕΗ πρέπει να βρεθεί στην πρωτοπορία της σύγκρουσης με την βαρβαρότητα του συστήματος, με τους πολέμους, τον σεξισμό, τον ρατσισμό και τον φασισμό.

Θα επιμελούμε στην ανάγκη ενωτικής δράσης του ΣΕΗ, που να συσπειρώνει όλους τους συναδέλφους/φισσες.

Θα συνεχίσουμε να δίνουμε την μάχη μέσα και έξω από το ΔΣ του ΣΕΗ για να αποκτήσει το σωματείο μας, έναν προσανατολισμό σύγκρουσης με την πολιτική της κυβέρνησης και τις επιδιώξεις των εργοδοτών.

Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών
σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο
Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών

Εκλογές ΣΕΗ

	2026		2024	
	ΔΣ	ΕΚΑ-ΠΟΘΑ	ΔΣ	ΕΚΑ-ΠΟΘΑ
Ψηφισαν	987	964/962	1127	1110
Ακυρα	2	7 και 4	16	14
Λευκα	7	14 και 9	5	10
Εγκυρα	978		1106	1086
ΔΕΗ	477 (8)	443/440 - 6/9	366 (6)	370 - 5/8
ΑΕΝΑΗ	321 (6)	300/305 - 4/6	331 (5)	307 - 4/6
ΣΚΕΨΗ			31	37 - 0/1
ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ			192(3)	193 - 3/4
ΑΣΗ	87 (1)	99/97 - 1/2	90 (1)	88 - 1/2
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	93 (2)	101/107 - 2/2	96(2)	97 - 2/2

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ 24/4

Είναι αγώνας όλων μας

Συνεχίζονται οι προετοιμασίες στους δήμους για τις απεργιακές κινητοποιήσεις στις 24 Απρίλη ενάντια στο νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Στις 23 Απρίλη, το συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ αποφάσισε Γενικές Συνελεύσεις στους δήμους. Στις 24 Απρίλη προκήρυξε 24ωρη απεργία καλώντας σε συγκέντρωση στις 11 το πρωί στην πλατεία Καραϊσκάκη στο Μεταξουργείο, από όπου και θα ακολουθήσει πορεία προς το Υπουργείο Εσωτερικών.

Η ΠΟΕ-ΟΤΑ διεκδικεί: μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων Ε.Σ.Π.Α. που εργάζονται με επαναλαμβανόμενες συμβάσεις στις Κοινωνικές Δομές των Δήμων (Παιδικοί Σταθμοί, Κ.Δ.Α.Π., Κ.Δ.Α.Π.-Μ.Ε.Α., Κέντρα Κοινότητας κ.α.). Κατάργηση, της «διάταξης Βορίδη» τώρα. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες των Ο.Τ.Α καθώς η υποστελέχωση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μεθοδευμένα οδηγεί στο ξεπούλημα των υπηρεσιών σε ιδιωτικά και εργολαβικά συμφέροντα. Πραγματικές μισθολογικές αυξήσεις τώρα στους εργαζόμενους. Άμεση επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.

Νομοσχέδιο-αίτια πολέμου

Βασική αιχμή της απεργίας είναι το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών που αλλάζει τη διαδικασία πρόσληψης και χρηματοδότησης στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων έχοντας ως συνέπεια απολύσεις εργαζομένων, υποβάθμιση, υποχρηματοδότηση και ιδιωτικοποίηση των δήμων.

Το νομοσχέδιο αφορά τους εργαζόμενους στις Κοινωνικές δομές των δήμων (Παιδικοί Σταθμοί, Κ.Δ.Α.Π., Κ.Δ.Α.Π.-Μ.Ε.Α., Κέντρα Κοινότητας κ.α.) με προγράμματα ΕΣΠΑ και, όπως γράφει η ανακοίνωση του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης**, προβλέπει: «Οι εργαζόμενοι θα προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα μέσα από έναν ηλεκτρονικό γενικό κατάλογο υποψηφίων. Ο ηλεκτρονικός κατάλογος υποψηφίων δεν θα μπορεί να ισχύει για περισσότερο από δυο (2) χρόνια. Μετά θα καταρτίζεται νέος. Οι συμβάσεις θα είναι 8μηνης ή 11μηνης διάρκειας και όχι ετήσιες. Εκτός από τις συμβάσεις πλήρους απασχόλησης θα υπάρχουν και συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Η μισθοδοσία των εργαζομένων θα εξαρτάται αποκλειστικά από τα VOUCHER. Οι προσλήψεις δεν θα γίνονται πριν τον Νοέμβριο, εφόσον καταφέρουν να αναμορφωθούν οι προϋπολογισμοί των Δήμων και υπαρχούν οι ανάλογες πιστώσεις από τα VOUCHER». Έτσι, ο ηλεκτρονικός κατάλογος μετατρέπεται σε δεξαμενή προσωπι-

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΑΠΡΙΛΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ των **ΟΤΑ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 11πμ Πλ. Μεταξουργείου (ΠΟΕ-ΟΤΑ)

ΑΠΟΛΥΣΤΕ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ
ΟΧΙ τους εργαζόμενους των **Δήμων**

Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
Αυξήσεις-προσλήψεις-επιστροφή των δώρων
Κοινωνικές υπηρεσίες για τις ανάγκες μας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.syntonismoskd.blogspot.gr - 6983 463940 - syntonismoskd@gmail.com

κού, η οποία καταργεί κάθε έννοια σταθερής εργασίας, μετατρέποντας τους εργαζόμενους σε ανακυκλώσιμα πιόνια.

«Με τη νέα νομοθετική ρύθμιση της κυβέρνησης Μητσοτάκη, ανατρέπεται το καθεστώς το οποίο ίσχυε μέχρι τώρα σε σχέση με τις συμβάσεις εργασίας και κινδυνεύουν να μείνουν 20.000 εργαζόμενοι χωρίς δουλειά», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ελένη Τσαγανού**, συμβασιούχα εργαζόμενη στον παιδικό σταθμό του δήμου Νίκαιας-Ρέντη, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του δήμου. «Στην ουσία σταματάνε τη βασική χρηματοδότηση η οποία δεν θα γίνεται πλέον μέσω ΕΣΠΑ και κανείς δεν μας λέει που θα πάνε αυτά τα λεφτά, ενώ οι εργαζόμενοι θα προσλαμβάνονται με 8μηνες και 11μηνες συμβάσεις. Αυτό σημαίνει ότι με τις νέες σχέσεις εργασίας δεν θα έχουν δικαιώματα, ούτε θα γίνεται η μονιμοποίησή τους. Κι όλα αυτά με στόχο να συνεχίσουν τα κλείσιμα και τις συγχωνεύσεις παιδικών σταθμών.

Αυτή τη στιγμή στον δήμο Νίκαιας-Ρέντη έχουμε 2 μόνιμους εργαζόμενους και όλοι οι υπόλοιποι είναι με ΕΣΠΑ. Τι θα γίνουν όλοι αυτοί που δουλεύουν εκεί; Είναι σαφές ότι προσπαθούν να απαξιώσουν τους παιδικούς σταθμούς των δήμων για να στείλουν τον κόσμο στους ιδιωτικούς. Αντί να ανοίγουν καινούργιους, να έχει κάθε γειτονιά τον παιδικό σταθμό της και να μονιμοποιούνται οι εργαζόμενοι που δουλεύουν εκεί, πάνε να τους κλείσουν, να τους συγχωνεύσουν και να φτιάξουν παιδοφυλακτήρια για να

αφήνουν τα παιδιά οι γονείς και να δουλεύουν 13ωρα.

Ζητάμε να παρθεί πίσω αυτή η νομοθετική ρύθμιση που έσκασε σα βόμβα, να καταργηθεί η διάταξη Βορίδη και να μονιμοποιηθούν όλοι, παραθυράκια υπάρχουν. Στην απεργία φαίνεται από τώρα ότι θα έχουμε καλή συμμετοχή και πρέπει να βάλουμε λιπούς και δεμένους για να κατέβουμε όλοι. Η ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ χρειάζεται να συνεχίσει και να κλιμακώσει μετά από αυτή. Στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου μας έγινε η πρόταση και πήραμε απόφαση για καταλήψεις των χώρων των δήμων μετά την απεργία της Παρασκευής και μέχρι την Πρωτομαγιά. Θα συζητήσουμε την πρόταση στη γενική συνέλευση του σωματείου στις 23 του μήνα και μέχρι τότε θα συνεχίσουμε με γύρες ενημέρωσης των εργαζομένων στον δήμο.

Το νομοσχέδιο καταγγέλλουν μία σειρά σωματεία εργαζομένων στους δήμους, οργανώνοντας από τώρα τις συνελεύσεις και τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις. Ανάμεσα τους και η **Αγωνιστική Πρωτοβουλία Εργαζομένων Δήμου Αγίας Παρασκευής**, η οποία

σε ανακοίνωσή της σημειώνει: «Στο πρόσφατο παρελθόν πριν έξι χρόνια επί θητείας της απερχόμενης Δημοτικής αρχής, ως σωματείο αγωνιστήκαμε δυναμικά με την στήριξη πολλών τοπικών συλλογικοτήτων και φορέων ώστε να αποτρέψουμε την λύση της σύμβασης των εργαζομένων ΕΣΠΑ στους παιδικούς σταθμούς, που ήταν η βούληση του τότε Δημάρχου. Έπειτα από μεγάλη κινητοποίηση, απεργία και παράσταση διαμαρτυρίας, εν τέλει καταφέραμε να αναστείλουμε την απόλυση περίπου 70 εργαζομένων. Ανάλογα θα ενεργήσουμε και τώρα δυναμικά και συλλογικά καθώς η μοναδική λύση στο άδικο σύστημα που φέρνει η κυβέρνηση είναι ο αγώνας ώστε να δικαιώσει όλους αυτούς τους εργαζόμενους και να ανακουφίσει τους πολίτες που εξυπηρετούνται από τις δημόσιες δομές των Δήμων όπως οι Παιδικοί σταθμοί και η Κοινωνική υπηρεσία, και ο ΣΕΔΑΠ πιστός στις αρχές του αυτό θα πράξει».

«Οι εργαζόμενοι στους Δήμους ξέρουμε ότι όποτε κερδίσαμε το καταφέραμε με αγώνες διαρκείας», καταλήγει η ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Το ίδιο χρειάζεται και τώρα. Στις συνελεύσεις μας αποφασίζουμε ότι δεν ξαναγυρνάμε στη δουλειά αν δεν πάρει πίσω ο Μητσοτάκης το κατάρτιστο νομοσχέδιο, αν δεν μονιμοποιηθούν οι χιλιάδες συνάδελφοι/ισσες».

Σ.Γ.

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

Ξεκίνησε στόλος αλληλεγγύης

Αυτό το Σαββατοκύριακο, το παλιό λιμάνι της Βαρκελώνης γέμισε από εκδηλώσεις για την αναχώρηση του Global Sumud Flotilla, του νέου παγκόσμιου στόλου αλληλεγγύης που θα επιχειρήσει να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας.

Το Σάββατο πραγματοποιήθηκαν ομιλίες και μουσικές εκδηλώσεις σε μια μεγάλη σκηνή, καθώς και μια σειρά κοινωνικές και πολιτικές ομάδες δήλωσαν τη στήριξη τους με την παρουσία τους και τα περίπτερά τους.

Αυτή τη φορά, τα mainstream μέσα ενημέρωσης έδωσαν λιγότερη κάλυψη επηρεάζοντας ενδεχομένως και τη συμμετοχή του κόσμου σε σχέση με την αντίστοιχη περσινή αναχώρηση.

Όσοι η τελετή αναχώρησης το πρωί της Κυριακής ήταν μαζική και συγκινητική. Συνολικά, αναχώρησαν 70 σκάφη, μεγάλα και μικρά, μεταφέροντας συνολικά 1.000 άτομα. Όλη η αποβάθρα γέμισε με πλήθος από σημαίες, φωνές και τραγούδια.

Ζητήσαμε από διάφορους ανθρώπους να μας δώσουν τις εντυπώσεις τους.

Η **Σου Μορένο**, εθνική συντονίστρια της αντικαπιταλιστικής συμμαχίας CUP, δήλωσε: «Αυτό το Σαββατοκύριακο κινητοποιούμαστε για την Παλαιστίνη σε ένα πιο περίπλοκο πλαίσιο από ό,τι το περασμένο καλοκαίρι. Επομένως, όλοι όσοι ανταποκρίνονται είναι πιο σημαντικοί από ποτέ. Πρέπει να επαναδραστηριοποιήσουμε το κίνημα στους δρόμους, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τη Γάζα». Η **Μόντσε**, μια αντιρατσίστρια ακτιβίστρια, είπε: «Η γενοκτονία στην Παλαιστίνη έχει παγκοσμιοποιήσει την αντίσταση. Είμαστε όλοι και περισσότεροι άνθρωποι στο πλευρό της Παλαιστίνης, ενάντια στις υπάρχουσες εξουσίες».

Ο **Χουσεϊν** είναι ένας νεαρός από το Μπαγκλαντές που ζει τώρα στη

12/4, Βαρκελώνη Φωτό: David Karvala

Βαρκελώνη: «Ήμουν σε μια αριστερή ομάδα στο Μπαγκλαντές, αλλά νιώθαμε απομονωμένοι. Χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ σήμερα και νιώθω μέρος μιας μεγαλύτερης αριστεράς, ενός μεγαλύτερου κινήματος».

Η **Ροντούνα** είναι μια Παλαιστίνια γυναίκα της οποίας η κόρη σκοτώθηκε σε προηγούμενη ισραηλινή επίθεση στη Γάζα. Πρόσφατα κατάφερε να μετακομίσει στη Βαρκελώνη και ήταν παρούσα στην εκδήλωση το πρωί της Κυριακής: «Είμαι πολύ χαρούμενη που ο κόσμος στηρίζει τη Γάζα, και ευχαριστώ πολύ όλους όσους συνέβαλαν στον Στόλο. Η κατάσταση εκεί είναι πολύ δύσκολη, και ελπίζουμε ότι τα πλοία θα φτάσουν στην αγαπημένη μας Γάζα.» Ο **Ιμπραήμ**, ένας Παλαιστίνιος που ζει εδώ και πολλά χρόνια στη Βαρκελώνη, είπε: «Βλέποντας το στόλο να αναχωρεί τώρα, πιστεύω ότι αυτή τη φορά είναι εφικτό, μπορούμε να τα καταφέρουμε. Ζήτω η ελεύθερη Παλαιστίνη».

David Karvala, Marx21 Καταλονία

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη καταγγέλει την εμπρηστική επίθεση στην γκαλερί Eclectica στο Ψυρρή και δηλώνουμε απερίφραστα στο πλευρό της ιδιοκτήτριάς της και ενεργής ακτιβίστριας του κινήματος αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό.

Η συγκεκριμένη γκαλερί, σε μια περιοχή που το Ισραηλινό κεφάλαιο διαρκώς επεκτείνεται, είχε στοχοποιηθεί επανειλημμένα από σιωνιστές εξαιτίας της αυτονόητης επιγραφής "This gallery is not genocide friendly" στην είσοδό της. Το πέρασμα από τα υβριστικά σχόλια στην εμπρηστική επίθεση είναι μια επικίνδυνη κλιμάκωση που θα πρέπει να μας βρει όλες και όλους απέναντί της.

Ξέρουμε ποιοι τους στρώνουν το δρόμο. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι συνένοχη. Είναι αυτή που σφιχταγκάλιαζεται με τον σφαγέα Νετανιάχου και στρώνει χαλί στους σιωνιστές στρατιώτες να έρχονται για ξεκούραση και αναψυχή πριν επιστρέψουν στο μακέλεμα του παλαιστινιακού, του λιβανέζικου και του ιρανικού λαού. Είναι αυτή που βλέπει στις επιχειρήσεις των γενοκτόνων έναν "σύμμαχο επενδυτή" δίνοντάς τους τη δυνατότητα να αποκτούν όλο και μεγαλύτερη παρουσία και ρόλο στις γειτονιές μας. Είναι αυτή που επιτίθεται στο κίνημα αλληλεγγύης ενθαρρύνοντας και τους εμπρηστές του Eclectica να κάνουν το ίδιο.

Δεν θα τους περάσει.

Οργανώνουμε την απάντησή μας ανοιχτά, μαζικά και στο φως της ημέρας, σε αντίθεση με τους θρασυδελίους εμπρηστές. Αυτή την απάντηση θα την πάρουν την 1η Μάη με μια μεγάλη

Σιωνιστική επίθεση στην Αθήνα

πανεργατική αντιπολεμική απεργία. Καλούμε σε ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωσή της τη Δευτέρα 20/4, 7μμ, στο Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια).

Παρακάτω το μήνυμα της ιδιοκτήτριας της γκαλερί Eclectica:

Κυριακή του Πάσχα, 12.04.26

Η γιορτή που δε θα ξεχάσω ποτέ γιατί σήμερα τα ξημερώματα ενίωσα στο πετόί μου τι θα πει αγριότητα, μίσος, βαρβαρότητα. Σήμερα ενίωσα πιο κοντά από ποτέ με τον ευλογημένο λαό της Παλαιστίνης που δέχεται αντίστοιχες και πολύ πιο απάνθρωπες επιθεσεις κάθε λεπτό της ζωής του.

Όσοι είμαστε στον αγώνα για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης και όλων των μαχόμενων κατά αυτού του φασιστικού κρατους φωνάζουμε ότι ο σιωνισμός είναι εδώ, δίπλα μας, παραδοκεί σε κάθε πράξη ελευθερίας και δικαίου. Ορίστε η απόδειξη. Έβαλαν φωτιά στο μαγαζί μου γιατί τους ενοχλούσε το μήνυμα στην πόρτα μου, στο Ψυρρή, στο δικό τους πια τσιφλίκι.

Όλοι οι μαγαζατορες παραπονιούνται και τους κακολογούν, αλλά σήμερα με συμπόνοια μου έλεγαν "οι απόψεις σου είναι για σένα, σκεψου το παιδί σου".

Πως να σκεφτώ το παιδί μου να φοβεται να ανοίξει το στόμα του και να αρθρώσει τη λέξη "γενοκτονία, ελευθερία, δικαιοσύνη";

Οι βάσιμες υποψίες μπορεί να μη γίνουν ποτέ αποδείξεις, καθώς το σιωνιστικό κεφάλαιο επελαύνει στην πτωχευμένη ελληνική οικονομία αλλά εγώ ξερω ότι ο εμπρησμός του κόπου μου ήταν ένα μήνυμα "σκέψου το παιδί σου".

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Σημαντικά στοιχεία για τη βαθιά συνενοχή του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου στη γενοκτονία των Παλαιστίνιων από το Ισραήλ αποκαλύφθηκαν στη συνέντευξη Τύπου που πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 6/4 στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, με αφορμή τη δημοσίευση σχετικής έκθεσης από την πρωτοβουλία No Harbour for Genocide κι άλλων τεσσάρων διεθνών φορέων. Τη συνέντευξη Τύπου συντόνισε η **Ευγενία Κουνιάκη**, μέλος της **Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων**, και μίλησαν ο **Σιντάρτα Τσαχπούρι**, ναυτικός και μέλος του **No Harbour for Genocide** κι ο **Μπελάλ Ελ Μάσρι** από την πρωτοβουλία **People's Embargo for Palestine** ο οποίος τεκμηρίωσε ότι τα καύσιμα και τα εξαρτήματα που μετέφεραν τα ελληνικά καράβια, χρησιμοποιούνταν στη γενοκτονική επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα. Στη συνέχεια, την έκθεση σχολίασε η δικηγόρος **Έφη Δούση**, ενώ ο **Νικόλας Λεοντόπουλος**, δημοσιογράφος πρόσθεσε στοιχεία για τη συνενοχή κυβέρνησης, κεφαλαίου και ΜΜΕ από το ρεπορτάζ της δημοσιογραφικής ομάδας **Reporters United**. «Για να σταματήσουμε το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο, χρειάζεται να χτίσουμε δυνατό αντιπολεμικό κίνημα που να μπλοκάρει με απεργίες τη βρόμικη συμμετοχή των ελλήνων εφοπλιστών στη γενοκτονία» σημείωσε ο **Γιάννης Σηφακάκης** στην παρέμβασή του εκ μέρους της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο**. «Έχουμε αυτή τη δυνατότητα. Μετά τις 28 Μάρτη που βγήκαμε εκατομμύρια στους δρόμους διεθνώς, έρχεται η Πρωτομαγιά. Τα 9 εκατομμύρια που διαδήλωσαν στις ΗΠΑ το βάζουν ως επόμενο σταθμό για να ενώσουν όλες τις μάχες ενάντια στον Τραμπ και την πολιτική του. Είναι ένα μεγάλο κάλεσμα και για εμάς εδώ, με απεργία να ενώσουμε τη φωνή μας μαζί τους». Μπορείτε να δείτε όλη τη Συν. Τύπου στο omniatv.com.

Εφοπλιστές-συνένοχοι στη Γενοκτονία

Είμαστε ακριβώς 60 χρόνια, από τις μέρες που το πλοίο της οικογένειας Βαρδινογιάννη έσπαγε το εμπάργκο της Ροδεσίας για να μεταφέρει και να ξεφορτώσει πετρέλαιο. 9 Απριλίου του 1966 το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ βγάζει απόφαση που λέει ότι «δεν επιτρέπουμε στο Τζόανα Βι να ξεφορτώσει το πετρέλαιο στη Ροδεσία».

Η σχέση της ελληνικής ναυτιλίας με τα εμπάργκο και με αυτές τις δραστηριότητες είναι αρχαία. Δεν είναι μια ιδεολογική σχέση. Είναι ενδιαφέρον ότι στην έκθεση αναφέρονται κυρίως τα ονόματα του Αλαφούζου και του Μαρτίνου σε σχέση με το σπάσιμο του εμπάργκο στο Ισραήλ. Αν πάμε τέσσερα χρόνια πίσω, στο 2022 και στην εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, είναι δύο από τους έλληνες εφοπλιστές οι οποίοι προσπαθούν να προσπεράσουν τις δυτικές κυρώσεις κατά της μεταφοράς ρωσικού πετρελαίου και είναι, ιδίως η οικογένεια Μαρτίνου και σε μικρότερο βαθμό ο Αλαφούζος, από τους εφοπλιστές που μεταφέρουν πάρα πολύ ρωσικό πετρέλαιο.

Κάτι που σκεφτόμαστε πολύ στη δουλειά που κάνουμε στο «Reporters United» τον τελευταίο αρκετό καιρό πάνω στο θέμα είναι η συνηγορία. Νομίζω ότι είναι συνηγορία και με την ηθική και με την νομική διάσταση της λέξης. Είναι μια συνηγορία που, αν μπορούσα να βάλω τρεις μεγάλους τομείς, θα έλεγα είναι το κράτος και η κυβέρνησή του, είναι οι εταιρείες και είναι και τα ΜΜΕ. Συνηγορία, λοιπόν, και για τους τρεις τομείς οι οποίοι συνδέονται πάρα πολύ μεταξύ τους.

Δεν είναι μόνο τα λιμάνια, είναι και τα αεροδρόμια. Για παράδειγμα, στα ρεπορτάζ που δημοσιεύουμε τα τελευταία δύο χρόνια αναδεικνύεται ο ρόλος πρώτον του Ελ. Βενιζέλος ως κόμβου μεταφοράς στρατιωτικών φορτίων προς το Ισραήλ και την Elbit και δεύτερον ο ρόλος των ίδιων των αεροπορικών εταιριών.

Δηλαδή, για να αναφέρω ένα ακραίο παράδειγμα, φαντάζομαι οι επιβάτες της επιβατικής πτήσης της Aegean που πάει στο Τελ Αβίβ, δεν φαντάζονταν ότι το αεροσκάφος μεταφέρει καλώδια από ελληνική «αμυντική» βιομηχανία, με προορισμό την Elbit. Προϊόντα τα οποία το ελληνικό κράτος τα αναφέρει ως διπλής χρήσης για να μην αναγκαστεί να μπει στη διαδικασία να δώσει άδειες εξαγωγής πολεμικού υλικού κτλ. Αλλά από τη στιγμή που φεύγουν από μια ελληνική αμυντική βιομηχανία και πάνε στην Elbit και μπορέσαμε να ταυτοποιήσουμε τις χρήσεις των καλωδίων, είναι σαφές ότι μιλάμε σαφώς για στρατιωτικό υλικό και μάλιστα με πολλά τεκμήρια για υλικό που χρησιμοποιήθηκε στις επιχειρήσεις στη Γάζα.

Όσον αφορά το κράτος και την κυβέρνηση έχουμε φτάσει σε ένα σημείο που χωρίς καμία ντροπή διαφημίζουν σχεδόν την εξάρτησή τους από το Ισραήλ. Υπενθυμίζω ότι ακόμα και μέσα στους πιο δύσκολους μήνες της γενοκτονίας η ελληνική κυβέρνηση έκανε συμφωνίες αγοράς εξοπλιστικών από το Ισραήλ. Κάποιες από τις συμφωνίες αυτές περνάνε τώρα στη Βουλή. Διαφήμιζε τα όπλα στις εθνικές επετείους. Κάθε φορά που ο Νετανιάχου θέλει να πετάξει με το αεροπλάνο του η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα από την οποία περνάει ανενόχλητα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, ακόμα και το 2025, έκανε καινούργιες συμφωνίες με το Ισραήλ.

Έκανε συμφωνία με τον υπουργό Ενέργειας του Ισραήλ, που είναι ο άνθρωπος που έλεγε «θα κόψουμε το νερό και το ρεύμα στη Γάζα». Φτιάχνανε καινούργια συνεργασία ενεργειακού πρότζεκτ στη Θεσσαλία με τον Όμιλο Μπάκου Καϊμενάκη. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν ντράπηκε καν να επισκέπτεται τον Νετανιάχου στο Ισραήλ, στην κορύφωση της γενοκτονίας, να φωτογραφίζεται και να χαριεντίζεται μαζί του.

Με δυσκολία μπορεί να σκεφτεί κανείς άλλη χώρα που να είναι πιο κοντά στο Ισραήλ αυτή τη στιγμή από την Ελλάδα.

Η Ελλάδα παίζει και ένα άλλο ρόλο. Η Σλοβενία για παράδειγμα πήρε πρόσφατα μία απόφαση για εμπάργκο. Με το που το κάνει αυτό η Σλοβενία, τα εμπορεύματα -που είναι στρατιωτικής χρήσης- και που ήταν να πάνε από τη Σλοβενία στο Ισραήλ, έρ-

Συν. Τύπου στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας. Φωτό: Δήμητρα Λιναρδάκη

χονται πλέον από την Ελλάδα.

Διατυπώθηκε η ρητορική απορία, αν οι ναυτιλιακές γνωρίζουν. Δεν γίνεται να μην γνωρίζουν. Στο ρεπορτάζ δείξαμε φωτογραφίες που φαίνεται ο τελικός προορισμός. Δηλαδή δε μπορούν να πουν ότι δεν ξέρουν.

Θα ήθελα να αναφερθώ λίγο και στο θέμα των ΜΜΕ. Από τα έξι ιδιωτικά κανάλια σήμερα στην Ελλάδα, τα πέντε ανήκουν στο ναυτιλιακό κεφάλαιο. Θα έβαζα όμως και μια πιο πολεμική διάσταση σε αυτό. Κάναμε τις προηγούμενες μέρες ένα ρεπορτάζ σχετικά με τη σχέση του Ομίλου Βαρδινογιάννη με τον Αμερικανικό στρατό. Ξέραμε ότι ο Όμιλος Βαρδινογιάννη έχει μια παραδοσιακή σχέση προμηθευτή καυσίμων στο Πεντάγωνο. Όταν όμως ψάξαμε λίγο τα νούμερα δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι είναι τόσο ψηλά. Τα δεδομένα δείχνουν ότι το 2025 η MotorOil είναι τρίτη στον κόσμο προμηθευτρια καυσίμων προς τον Αμερικανικό στρατό και ότι δίνει στρατιωτικά καύσιμα σε μεγάλο βαθμό για μαχητικά σε 43 αμερικάνικες βάσεις σε όλο τον κόσμο.

Δηλαδή στον πόλεμο εναντίον του Ιράν έχουμε μία εταιρεία η οποία έχει τόσο μεγάλη εμπορική σχέση με τον Αμερικανικό στρατό. Αυτός ο Όμιλος ελέγχει έμμεσα και άμεσα δύο από τα έξι ιδιωτικά κανάλια πανελλαδικής εμβέλειας, το Star και τον Alpha, προσθέστε σ' αυτό και τον Antenna που πλέον κατά 30% ανήκει στο κρατικό fund της Σαουδικής Αραβίας που είναι επίσης εμπόλεμη χώρα. Είναι πρόβλημα και των δημοσιογράφων. Στην προηγούμενη ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο του 2025 κάτσαμε και μετρήσαμε 44 ερωτήσεις δημοσιογράφων προς τον κυβερνητικό εκπρόσωπο. Μόνο η μία αφορούσε τη Γάζα. Ή για παράδειγμα το 2024 νομίζω, οι Έλληνες λιμενεργάτες σταματάνε το Μάρλα Μπουλ στον Πειραιά επειδή μετέφερε φορτίο με προορισμό το Ισραήλ. Πήρε έναν ολόκληρο χρόνο να γραφτεί στον ελληνικό τύπο το Μάρλα Μπουλ ανήκει στον Όμιλο Λάτση.

Νικόλας Λεοντόπουλος,
δημοσιογράφος Reporters United

Το Μάρλα Μπουλ του Ομίλου Λάτση. Φωτό: Aljazz Hrvatin

Έχω υπηρετήσει ως καπετάνιος και ναυτικός σε πετρελαιοφόρα. Αξιοποιώντας αυτή μου την εμπειρία θέλω να υπογραμμίσω ότι αυτό που έχουμε δει από τις ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες δεν είναι κανονική ναυτιλιακή δραστηριότητα. Οι εταιρείες αυτές κλείνουν συχνά τα συστήματα αυτόματου εντοπισμού (AIS) και παραποιούν στοιχεία. Δεν μιλάμε για ένα, δύο ή δέκα περιστατικά. Όπως δείχνουν οι αναφορές μεταξύ Μαΐου 2024 και Δεκεμβρίου 2025, 57 ναυτικές αποστολές έγιναν με κλειστό το AIS. Αυτές οι αποστολές μετέφεραν περίπου 47 εκατομμύρια βαρέλια αργού πετρελαίου, πάντα κατά παράβαση του εμπάργκο της Τουρκίας. Το πιο συγκλονιστικό είναι ότι το 95% αυτών των αποστολών έγινε από δύο ελληνικές εταιρείες, ιδιοκτησίας Αλαφούζου και Μαρτίνου.

Χρησιμοποιώντας τη ναυτική μου εμπειρία θέλω να εξηγήσω πώς υλοποιούνται αυτές οι αποστολές. Υπό κανονικές συνθήκες, ένα πλοίο που αποπλέει ενημερώνει ποιος είναι ο επόμενος λιμενικός σταθμός του, πότε θα καταπλεύσει και τι μεταφέρει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα πλοία θα έπρεπε να αναφέρουν ότι οδηγούνται στο Ισραήλ και να προσδιορίσουν και το πότε. Αυτό είναι δεσμευτικό βάσει του διεθνούς ναυτιλιακού δικαίου, η τήρησή του είναι υποχρεωτική και θα πρέπει να ελέγχεται από τη χώρα τη σημαία της οποίας φέρει το πλοίο, καθώς κι από τη χώρα του λιμένα.

Εκτός από την επικαιροποίηση των στοιχείων, θα πρέπει το AIS να παραμένει ανοιχτό για λόγους ασφαλείας των ναυτικών μεταφορών. Αλλά στις ναυτικές αποστολές που καταγράφει η έρευνα, παραβιάστηκαν μια σειρά πράγματα. Πρώτον αναφέρθηκε ως προορισμός η Αίγυπτος αντί του Ισραήλ και δεύτερον απενεργοποιήθηκε το AIS. Με το κλείσιμο των συστημάτων δεν αποκαλύπτεται ο προορισμός κι έτσι παραβιάζουν το ενεργειακό εμπάργκο που έχει κηρύξει η Τουρκία στο Ισραήλ σε αλληλεγγύη με τους Παλαιστίνους. Όταν κλείνει το AIS ο έλεγχος περνάει εξ' ολοκλήρου στον καπετάνιο που βρίσκεται σε στενή συνεργασία με την πλοιοκτήτρια εταιρεία.

Από τον Οκτώβριο του 2023 αντίστοιχες μεταφορές είδαμε και με αφετηρία τη Ν. Αφρική, ψευδή προορισμό την Αίγυπτο και τα οποία ξεφόρτωναν άνθρακα στο Ισραήλ. Και σε αυτές τις περιπτώσεις μιλάμε για πλοία ιδιοκτησίας Μαρτίνου.

Θέλω να δώσω την οπτική των ναυτικών για το τι σημαίνουν αυτές οι μεταφορές πετρελαίου και οπλικών συστημάτων προς το Ισραήλ και να διατυπώσω τα αιτήματά μας: Οι περισσότεροι ναυτικοί μπήκαμε σε αυτή τη δουλειά για να κερδίσουμε ένα τίμιο μεροκάματο σε έναν κλάδο που θεωρούσαμε κεντρικό στην παγκόσμια οικονομία. Αλλά ο ρόλος αυτών των ελληνικών εταιρειών αποτελεί μια συγκλονιστική αποκάλυψη για τους ναυτικούς.

Χωρίς να ερωτηθούμε και χωρίς να ενημερωνόμαστε εκ των προτέρων, η εργασία μας χρησιμοποιείται για την τροφοδότηση του μηχανισμού της γενοκτονίας. Ταυτόχρονα όταν μιλάμε για πολέμους όπως η επίθεση ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν, είναι η ζωή των ναυτικών που μπαίνει σε κίνδυνο στα Στενά του Ορμούζ. Περίπου 20 χιλιάδες ναυτικοί εγκλωβίστηκαν στον Περσικό Κόλπο, πολλοί από αυτούς Έλληνες, Ινδοί που έχασαν τις ζωές τους μάλιστα, κ.α. Όσο οι ζωές των ναυτικών κινδυνεύουν, οι πλοιοκτήτριες εταιρείες βγάζουν κέρδη.

Η έκθεση αποκαλύπτει το ρόλο των ναυτιλιακών εταιρειών στην τροφοδοσία της γενοκτονίας των Παλαιστίνων με ενέργεια και οπτικά εξαρτήματα. Θα μπορούσαν να παίξουν τον αντίθετο ρόλο, να συμβάλουν στην αποτροπή της γενοκτονίας, αλλά όπως αποκαλύπτεται είναι συνεργόι στη συνέχισή της. Απευθύνουμε έκκληση στις ελληνικές εταιρείες να σταματήσουν. Ταυτόχρονα καλούμε τους λιμενεργάτες και τους ναυτικούς της Ελλάδας να δράσουν και να μην εργάζονται για την ενίσχυση της γενοκτονίας.

Σιντάρτα Τσαχπούρι,
ναυτικός, μέλος "No Harbour for Genocide"

Οι μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις των Τουρκοκύπριων εργαζομένων ανάγκασαν την κυβέρνηση να αποσύρει το διάταγμα με ισχύ νόμου, που έκοβε την τιμαριθμική αναπροσαρμογή από τους μισθούς τους.

Τις κινητοποιήσεις κάλεσαν 62 συνδικάτα και οργανώσεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τα οποία κάλεσαν σε γενική απεργία και συγκέντρωση έξω από τη Βουλή. Η αστυνομία προσπάθησε να τους εμποδίσει, και χρησιμοποίησε σπρέι πιπεριού, αντλίες νερού και ρόπαλα, σε ένα πρωτοφανές ξέσπασμα βίας. Πολλοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν ενώ συνδικαλιστές συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στα αστυνομικά κρατητήρια.

Παρ' όλα αυτά οι διαδηλωτές κατάφεραν και έσπασαν τον αστυνομικό κλοιό και μπήκαν μέσα και διέκοψαν τη συνεδρία της Βουλής που θα ψήφιζε το σχετικό νομοσχέδιο.

Μετά από αυτό η κυβέρνηση πέρασε με διάταγμα που έχει ισχύ νόμου την περικοπή της ΑΤΑ. Κάτι που εξόργισε τα συνδικάτα τα οποία κάλεσαν νέα εκδήλωση έξω από το πρωθυπουργικό γραφείο, όπου μαζεύτηκαν χιλιάδες κόσμος. Κάτω από αυτή την πίεση η κυβέρνηση αναγκάστηκε να σταματήσει τη διαδικασία και ανακοίνωσε ότι η ΑΤΑ για το πρώτο τρίμηνο του 2026 θα καταβληθεί στο τέλος του Απριλίου του 2026, χωρίς ωστόσο να υπάρξει άλλη μισθολογική αύξηση μέχρι τον Ιανουάριο του 2027.

Τα συνδικάτα απέρριψαν αυτή την πρόταση και συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις. Παράλληλα απαίτησαν την άμεση αποφυλάκιση όλων των συλληφθέντων συνδικαλιστών, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο πρόεδρος του συνδικάτου των εργαζομένων στον ηλεκτρισμό, της EL-SEN, **Ahmet**

ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΣ

Οι κινητοποιήσεις έφεραν μια πρώτη νίκη για τους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους

6/4 Γενική απεργία στην Βόρεια Κύπρο. Φωτό: Dogan Samer

Tu Sendcu. Κάτι που τελικά πέτυχαν.

Απαγόρευση απεργίας στα Νοσοκομεία

Στην απεργία συμμετέχουν και τα Νοσοκομεία. Η κυβέρνηση επικαλούμενη την προστασία του δικαιώματος στη ζωή και τη διασφάλιση της «δημόσιας υγείας» απαγόρευσε οποιαδήποτε απεργία στα νοσοκομεία

για 60 ημέρες.

Τα συνδικάτα των γιατρών, TIP IS, των νοσηλευτών και μαιών KTHES, καθώς και τα συνδικάτα των δημοσίων υπαλλήλων KTAMS, KAMU-IS, και KAMU-SEN, που συμμετέχουν στην απεργία, εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση με την οποία δηλώνουν ότι δεν αναγνωρίζουν την απαγόρευση και θα συνεχίσουν τις απεργιακές

τους κινητοποιήσεις. Κάτι τέτοιο, υποστηρίζουν, καταργεί στην πράξη το δικαίωμα στην απεργία και καταγγέλλουν το υπουργείο Υγείας ότι ασκεί πιέσεις προς τα μέλη τους.

Πολιτική διάσταση

Οι κινητοποιήσεις των τουρκοκύπριων συνδικάτων έχουν πάρει πρωτοφανείς διαστάσεις και είχαν

από την πρώτη στιγμή έντονη την πολιτική διάσταση αφού έβαζαν θέμα όχι μόνο απόσυρσης του νομοσχεδίου αλλά και παραίτησης της κυβέρνησης. Κάτι που συνεχίζουν να απαιτούν και σήμερα μετά την απόσυρση του διατάγματος.

Είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις του προέδρου της Turk – Sen, του μεγαλύτερου ίσως συνδικάτου των Τουρκοκύπριων, **Αρσλάν Μπιτσακλί**, που δήλωσε ότι: «η απόσυρση του διατάγματος ήταν αποτέλεσμα της στάσης του λαού. Είναι νίκη του λαού. Τη στιγμή όμως που αποσύρει το διάταγμα με ισχύ νόμου, οφείλει και να παραιτηθεί και να αποχωρήσει. Αυτό είναι το ορθό».

Ξεκαθάρισε παράλληλα ότι οι κινητοποιήσεις δεν έχουν σταματήσει. «Έχει δοθεί αναβολή μέχρι την Δευτέρα. Αν τη Δευτέρα επιχειρηθεί να περάσει ο νόμος, θα είμαστε και πάλι έξω από τη Βουλή. Αυτό δεν συζητιέται».

Τα ίδια επανέλαβε και η **Selma Eylem**, πρόεδρος του Συνδικάτου των Καθηγητών, στη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου, που έγινε το Σάββατο 11 Απρίλη: «Αυτός ο νόμος δεν πρόκειται να περάσει από το κοινοβούλιο. Θα είμαστε στους δρόμους και τις πλατείες τη Δευτέρα».

Είναι φανερό ότι τίποτα δεν έχει κριθεί και οι απεργίες και οι κινητοποιήσεις θα συνεχίσουν. Οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι χρειάζονται και τη δική μας υποστήριξη. Όχι μέσα στο πλαίσιο, στηρίζουμε αυτούς που κάνουν ζημιά στον εχθρό, την τουρκοκυπριακή και την τουρκική κυβέρνηση, αλλά μέσα στο πλαίσιο της ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης των εργαζομένων, προς εργαζόμενους, που δίνουν μια μεγάλη μάχη για να υπερασπιστούν τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις τους.

Ντίνος Αγομαμμίτης

Κάτω τα χέρια από τον Λίβανο

Την Πέμπτη 9/4 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την ισραηλινή σφαγή στον Λίβανο έξω από την ισραηλινή πρεσβεία στην Αθήνα. «Κάτω τα χέρια από Λίβανο και Ιράν-Λευτεριά στην Παλαιστίνη έγραφε το πανό που κρατούσαν οι σύντροφοι/ισσες του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος.

«Δεν θα επιτρέψουμε ο Λίβανος να γίνει το σκηνικό μιας νέας γενοκτονίας» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα το κάλεσμα του **March to Gaza**. «Χθες, η ισραηλινή κατοχή εξαπέλυσε μια γενοκτονική εκστρατεία βομβαρδίζοντας ανελέητα τον Λίβανο με 100 πλήγματα, σκοτώνοντας εκατοντάδες αμάχους. Την ίδια στιγμή, συνεχίζει τη γενοκτονική εκστρατεία κατά του παλαιστινιακού λαού. Μόλις την περασμένη εβδομάδα, η ισραηλινή κατοχή ψήφισε νόμο για την εκτέλεση Παλαιστινίων που κρατούνται παράνομα στις Ισραηλινές φυλακές. Μαζικές εκτελέσεις, και μόνο για Παλαιστίνιους. Και κάπως έτσι θα μοιάζει ο κόσμος, αν επιτρέψουμε στο Ισραήλ να συνεχίσει».

«Η ανακίνηση της εκεχειρίας ήταν μια τεράστια ήττα για τον Τραμπ, τον Νετανιάχου αλλά και τον Μητσοτάκη που υποστηρίζει με κάθε τρόπο τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους σιωνιστές δολοφόνους. Αλλά είναι μια επίπλαστη εκεχειρία. Ο αγώνας συνεχίζεται, να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα, στην ανοιχτή σύσκεψη τη Δευτέρα 20 Απριλίου, στις 7μμ στο Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια) για την οργάνωση της Πρωτομαγιάς» δήλωσε ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**.

9/4 Αθήνα. Φωτό: Ορέστης Ηϊας

Ασταμάτητο διεθνές αντιπολεμικό κίνημα

Από τις ΗΠΑ μέχρι τη Νέα Ζηλανδία και από τη Βρετανία μέχρι τη Νότιο Αφρική, σε ευρωπαϊκές και ασιατικές πρωτεύουσες, πλήθος από διαμαρτυρίες ξέσπασαν την περασμένη εβδομάδα σε όλο τον κόσμο. Ξεκίνησαν αμέσως μετά τη δήλωση Τραμπ ότι θα εξαφανίσει τον ιρανικό πολιτισμό την Τρίτη 7 Απρίλη, μέρα της λήξης του τελεσιγράφου του και κλιμακώθηκαν τις επόμενες μέρες καταγγέλλοντας τους φονικούς ισραηλινούς βομβαρδισμούς στον Λίβανο -παρά την κατάπαυση πυρός στο πλαίσιο της εκκίνησης διαπραγματεύσεων ΗΠΑ-Ιράν στο Ισλαμαμπάντ.

Στις 7 Απρίλη, στο Σιάτλ, την Ουάσιγκτον, τη Νέα Υόρκη, το Σικάγο και άλλες πόλεις των ΗΠΑ οργανώθηκαν έκτακτες συγκεντρώσεις ενάντια στην πολεμική κλιμάκωση και σε αλληλεγγύη στο λαό του Ιράν. «Ενώ ο κόσμος περιμένει την προθεσμία που έθεσε ο Τραμπ για τις 8μμ (ώρα Ανατολικής Ακτής) απόψε, έχουν προγραμματιστεί έκτακτες διαδηλώσεις κατά του πολέμου στο Ιράν σήμερα και αύριο» ανέφερε στο καλεσμά της η **Marx21 US**, η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στις ΗΠΑ. «Καλούμε όλους/ες να συμμετάσχουν στις διαμαρτυρίες κατά του πολέμου στην περιοχή σας. Αλλά θα υπάρξουν και άλλες. Η ήττα του Τραμπ σε αυτό το θέμα θα μπορούσε να αποτελέσει σημείο καμπής ενάντια σε ολόκληρη την ατζέντα του. Όλοι στους δρόμους ενάντια στον πόλεμο και οργανώνουμε την Πρωτομαγιά».

Στη **Μινεάπολη**, που πρωτοστάτησε στον αγώνα κατά του ICE και στα συλλαλητήρια «No Kings» στις 28 Μάρτη, η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε πάνω σε γέφυρα σε ένδειξη αλληλεγγύης στις συγκεντρώσεις που έγιναν στις ιρανικές γέφυρες και τις ενεργειακές υποδομές της χώρας. Στο Σιάτλ, η συγκέντρωση διαμαρτυρίας έγινε έξω από το κτίριο της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. «Όταν προτείνουν προϋπολογισμό 1,5 τρισεκατομμυρίων δολαρίων για πολεμικές δαπάνες το 2027, πώς μπορεί κανείς να παραμείνει αδρανής και να το δεχτεί αυτό; Κάνουν περικοπές στα κου-

πόνια τροφίμων, στην υγειονομική περίθαλψη. Κάνουν περικοπές στις θέσεις εργασίας», δήλωσε η **Rae Lee** πρόεδρος της οργάνωσης Seattle Against War.

Στο Σικάγο έγιναν δύο συγκεντρώσεις. Στην πρώτη, συμμετείχαν ακτιβιστές/ριες από οργάνώσεις και συλλογικότητες της πόλης που ζητούσαν να σταματήσει ο πόλεμος καταγγέλλοντας τον Τραμπ και την πολιτική του σε όλα τα μέτωπα. «Ο Πρόεδρος μας έχει αποδείξει ότι είναι τύραννος» είπε ο **Μπαλταζάρ Ενρίκεζ** από το Κοινοτικό Συμβούλιο του Little Village. «Ο Τραμπ υποσχέθηκε να σταματήσει όλους τους πολέμους και όμως, ξεκινάει πόλεμο στο Ιράν» τόνισε ο ιρανός καλλιτέχνης **Νορμαντί** σχολιάζοντας τις δηλώσεις Τραμπ ότι θα εξαφανίσει τον ιρανικό πολιτισμό. «Αυτό είναι εγκληματικό πολέμου. Αυτό είναι γενοκτονία και πρέπει να σταματήσει».

Στη δεύτερη συγκέντρωση συμμετείχαν μέλη της οργάνωσης Chicago4Iran. Την 1η Μάρτη ο **Κιαμανές**, συντονιστής της οργάνωσης, είχε χαρακτηρίσει την αμερικανική επίθεση στη χώρα του «ως ένα θετικό πρώτο βήμα που δεν θα είναι αρκετό αν δεν υπάρξει πλήρης αλλαγή καθεστώτος». Τώρα δυσκολεύεται να πείσει τους συμπατριώτες του ότι ο Τραμπ και οι ΗΠΑ έκαναν τον πόλεμο τάχα για να απελευθερώσουν το Ιράν από την καταπίεση: «Ο κόσμος είναι απελπισμένος» δήλωσε. «Είναι πολύ θυμωμένος για την κατεύθυνση που παίρνει αυτή η σύγκρουση, δηλαδή το γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν παγιδευτεί ανάμεσα στο καθεστώς, το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο πόλεμος ξεκίνησε με το μήνυμα ότι η βοήθεια είναι καθ' οδόν και ότι είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε τον ιρανικό λαό, και τώρα αποδεικνύεται ότι είναι "θα εξαλείψουμε ολόκληρο τον πολιτισμό σας"».

Την φονική ισραηλινή επίθεση στον Λίβανο την Τετάρτη 9 Απρίλη και τους εκβιασμούς ΗΠΑ και Ισραήλ προς τη λιβανέζικη κυβέρνηση να συμφωνήσει σε άμεσο αποπλισμό της Χεσμπολάχ ακολούθησαν μαζικές διαδηλώσεις στην Βηρυτό και άλλες πόλεις του Λιβάνου αλλά και πολλές άλλες πόλεις σε όλον τον κόσμο.

Στις 9/4 σε δεκάδες πόλεις των ΗΠΑ χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν ξανά κρατώντας ιρανικές, παλαιστνιακές και λιβανέζικες σημαίες και πλακάτ με συνθήματα: «Κατω τα χέρια από το Ιράν», «Σταματήστε αμέσως τους βομβαρδισμούς στο Λίβανο», «Σταματήστε αμέσως τον εξοπλισμό του Ισραήλ», «Ο Τραμπ πρέπει να φύγει τώρα», «Χρήματα για τις ανάγκες του λαού, όχι για πόλεμο με το Ιράν».

«Να λογοδοτήσει ο Τραμπ»

«Ο Τραμπ έχει σκοτώσει άσκοπα χιλιάδες ανθρώπους στον πόλεμο που ο ίδιος επέλεξε, έχει προκαλέσει οικονομική δυσπραγία σε ολόκληρο τον κόσμο και πρέπει να λογοδοτήσει», ανέφερε το ANSWER (Act Now to Stop War and End Racism) σε ανακοίνωση με την οποία καλούσε σε διαδηλώσεις το βράδυ της Τετάρτης. «Τα τελευταία δυόμισι χρόνια, έχουμε δει τόσες πολλές κινητοποιήσεις υπέρ της Παλαιστίνης. Δεν είναι κάτι που θα περάσει. Υπάρχει ενέργεια και δυναμική» δήλωσε η **Σάρα**, διοργανώτρια του Palestinian Youth Movement στην Ουάσιγκτον.

Την Δευτέρα του Πάσχα, η αστυνομία συνέλαβε πάνω από 90 ακτιβιστές-ριες της εβραϊκής οργάνωσης Jewish Voice for Peace στη Νέα Υόρκη όπου διαδήλωναν ενάντια στον πόλεμο του Τραμπ και την γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Την Πέμπτη 9 Απρίλη στο **Καράτσι**, στο Πακιστάν, όπου λάμβαναν χώρα οι διαπραγματεύσεις ΗΠΑ-Ιράν, χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν για να καταγγείλουν τις ΗΠΑ και το Ισραήλ ότι δεν τηρούν τη συμφωνία δολοφονώντας μαζικά αμάχους στον Λίβανο.

Χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν σε διαδηλώσεις σε όλη τη **Νέα Ζηλανδία** το Σάββατο 11 Απριλίου, για να εκφράσουν, σύμφωνα με την ανακοίνωση των διοργανωτών την αντίθεσή τους στον αμερικανο-ισραηλινό πόλεμο εναντίον του Ιράν και του Λιβάνου, καθώς και στη γενοκτονία που συνεχίζεται στη Γάζα.

Την ίδια μέρα στην **Γλασκώβη** συνδικαλιστές από όλη την Σκωτία συγκεντρώθηκαν απαιτώντας από τον Στάρμερ να «διακόψει τις σχέσεις με τον Τραμπ» εν μέσω του πολέμου των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ισραήλ κατά του Ιράν μετά από πρωτοβουλία των Stop The War Scotland, Scottish Campaign for Nuclear Disarmament (CND) και την ομοσπονδία συνδικάτων Scottish TUC. Ενώ στο Λονδίνο η κυβέρνηση Στάρμερ προχώρησε σε ακόμη μια πρόκληση εναντίον του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη προχωρώντας σε συλλήψεις πάνω από 500 διαδηλωτών-ριών που συμμετείχαν σε μια συγκέντρωση χιλιάδων στην Τραφάλγκαρ Σκουέρ με πλακάτ που έγραφαν «Είμαι κατά της γενοκτονίας. Υποστηρίζω την Palestine Action». Τον Φεβρουάριο, η απαγόρευση της οργάνωσης «Palestine Action» από την κυβέρνηση των Εργατικών βάσει του «Νόμου περί Τρομοκρατίας» του 2000 κρίθηκε παράνομη, σε μια ιστορική νίκη για το κίνημα. Ωστόσο, τον περασμένο μήνα η κυβέρνηση Στάρμερ ενέτεινε την καταστολή, δηλώνοντας ότι η Palestine Action εξακολουθεί να είναι απαγορευμένη ενώ η κυβέρνηση ασκεί έφεση.

Στην **Ιταλία** χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του **Μιλάνου** για να διαδηλώσουν ενάντια στον πόλεμο και σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό στις 11 Απρίλη απαιτώντας από την κυβέρνηση Μελόνι να διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις με το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ και να απελευθερώσει όσους συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων ενάντια στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού το περασμένο φθινόπωρο. Στην **Κατάνια** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στη στρατιωτική βάση της Σιγονέλα ενάντια στην χρήση της στον πόλεμο κατά του Ιράν από τις ΗΠΑ. Διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα και στη **Ρώμη**, τη **Φλωρεντία**, το **Τορίνο** και τη **Νάπολι** όπου έχει σταθμεύσει ένα μέρος του διεθνούς στόλου αλληλεγγύης προς την Γάζα.

Γιώργος Πίπτας

Στους δρόμους Πανεργατικά, Αντιπολεμικά, Αντιρατσιστικά, Αντιρατσιστικά

Πρωτομαγιά 2026 - Όλοι/ες στις απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων
Πόλεμος στο Ιράν
Παλαιστίνη
Τέμπη και Βιολάντα
Πύλος, Χίος
Πολεμικοί εξοπλισμοί
Ακρίβεια
Να ανατρέψουμε τους δολοφόνους και το σύστημα που υπηρετούν

Την Πρωτομαγιά απεργούμε όλες και όλοι και διαδηλώνουμε μαζικά με τα πανό των σωματείων μας στις συγκεντρώσεις των συνδικάτων, για να δώσουμε αποφασιστικό χτύπημα στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και να ανοίξουμε τον δρόμο για την ανατροπή του συστήματος του κέρδους και της εκμετάλλευσης, του πολέμου και του ρατσισμού.

Η κρίση της κυβέρνησης βαθαίνει και η οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας φουντώνει. Ο Μητσοτάκης βουλιάζει μέσα στη μπόχα των σκανδάλων, αφού η νέα φουρνιά υπόδικων υπουργών και βουλευτών του για τον ΟΠΕΚΕΠΕ, σφίγγει ξανά τη θηλιά στο λαμό της. Ο ανασημασιμός δεν σώζει την κυβέρνηση της ΝΔ, είναι ένα πτώμα άταφο. Από τα Τέμπη και την Πύλο, μέχρι τη Βιολάντα και τις υποκλοπές δεν έχει που να σταθεί, μια και τα παραμύθια για την ανάπτυξη πήνε περίπατο μπροστά στη νέα έκρηξη της ακρίβειας στα καύσιμα και τα τροφίμα.

Για τον Μητσοτάκη και την συμμορία του που παριστάνουν την κυβέρνηση, ο μόνος δρόμος είναι να τσακίσουν ακόμη περισσότερο την εργατική τάξη και τις ανάγκες της για τη ζωή, διαλύοντας τους μισθούς και τα δικαιώματα μας, την Υγεία, την Παιδεία, τις δημοτικές υπηρεσίες και κάθε δημόσιο αγαθό που έχουμε ανάγκη. Για να ανθούν όλα τα χρήματα στους τραπεζίτες και στους εξοπλισμούς στηρίζοντας όλους τους βρώμικους πολέμους των ιμπεριαλιστών.

Για εμάς ο μόνος δρόμος είναι η κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα, για να τους ανατρέψουμε και να ανοίξουμε τον δρόμο για να τσακίσουμε το βάρβαρο σύστημα τους.

Είναι ένας ρεαλιστικός δρόμος, γιατί η Πρωτομαγιά είναι η συνέχεια και η κλιμάκωση όλων των αγώνων που δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα. Από την τεράστια απεργιακή 28 Φλεβάρη με αφορμή το έγ-

κλημα των Τεμπών, την αντιεξιστική 8 Μάρτη για τα δικαιώματα των γυναικών, μέχρι την αντιπολεμική και αντιρατσιστική 28 Μάρτη. Από τους κλαδικούς απεργιακούς αγώνες σε κάθε χώρο δουλειάς για αυξήσεις, μέχρι τις συγκλονιστικές κινητοποιήσεις για την γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Κάθε απεργία, κάθε κινητοποίηση έβαλε ένα ακόμη καρφί στο φέρετρο του Μητσοτάκη και την Πρωτομαγιά πάμε για να κλιμακώσουμε την σύγκρουση για την ανατροπή τους.

Φέτος, η Πρωτομαγιά βρίσκει την εργατική τάξη ξεσηκωμένη παγκόσμια, ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν και τη γενοκτονία στη Γάζα αλλά και να δίνει μάχες ενάντια στις δολοφονικές και καταστροφικές συνέπειες των πολιτικών των κυβερνήσεων του Τραμπ, του Νετανιάχου και του Μητσοτάκη. Η 28 Μάρτη έφερε στο προσκήνιο τη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τη μηχανή θανάτου παγκόσμια, από την Μινεσότα μέχρι την Αθήνα. Οκτώ εκατομμύρια διαδήλωσαν στις ΗΠΑ, μισό εκατομμύριο στο Λονδίνο ενάντια στην ακροδεξιά απειλή, τριακόσιες χιλιάδες στη Ρώμη. Ήταν σταθμός στην πάλη για να μπουν οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους, για να μπει τέλος στον πόλεμο στο Ιράν και να σταματήσει η κούρσα των εξοπλισμών να φορτώνεται στην πλάτη της εργατικής τάξης, διαλύοντας τη δημόσια Παιδεία, Υγεία και Πρόνοια.

Με αυτήν την ορμή οργανώνουμε την επιτυχία της απεργίας της Πρωτομαγιάς και των απεργιακών συγκεντρώσεων των συνδικάτων. Με γενικές συνελεύσεις σε όλα τα σωματεία, με συγκρότηση απεργιακών επιτροπών σε κάθε χώρο δουλειάς ξεσηκώσουμε όλες και όλους για να πλημμυρίσουμε τους δρόμους όλων των πόλεων απεργιακά.

Καλούμε κάθε αγωνιστή του εργατικού κινήματος, κάθε αντιπολεμικό ακτιβιστή και κάθε αντιρατσιστή, σε Ανοιχτή Σύσκεψη την Δευτέρα 20 Απρίλη, στις 7μ.μ. στον πολυχώρο ΡΟΜΑΝΤΣΟ, (Αναξαγόρα 14α, Ομόνοια), για να οργανώσουμε την Απεργία της 1ης Μάη. Να οργανώσουμε τη μαζική συμμετοχή των σωματείων, των φοιτητικών συλλόγων, κοινοτήτων μεταναστών, αντιπολεμικών και αντιρατσιστικών κινήσεων.

Για να ανοίξουμε τον δρόμο για την ανατροπή!

**Συντονισμός
Εργατικής Αντίστασης**

Απέναντι στο δηλητήριο της κυβερνητικής απεργοσοπασίας, τα σωματεία θα εξασφαλίσουν και φέτος ότι η Πρωτομαγιά θα είναι απεργία. Η κυβέρνηση, μετά από όλους τους αγώνες που έγιναν μέσα στο Μάρτη, θα ήθελε να ησυχάσουμε, να κοπιάμε το φεγγάρι και να ξεχάσουμε τα εγκλήματά της. Δεν θα τους περάσει. Η Πρωτομαγιά είναι η συνέχεια των αγώνων για δικαιοσύνη. Τα Τέμπη, η Πύλος, ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή, αυτά είναι τα πραγματικά θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους.

Ο πόλεμος δεν γίνεται μόνο στο Ιράν και δεν γίνεται μόνο με όπλα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εφαρμόσει έναν νέο δασμό, το Μηχανισμό Συνοριακής Προσαρμογής Άνθρακα (CBAM), σε εισαγόμενα είδη ζιζιθίου, Χάλυβα, Αλουμινίου, Τιμνέντου, Χημικών και Ηλεκτρικής Ενέργειας. Υποτίθεται ότι είναι ένας "πράσινος" δασμός, που θα στρέψει τάχα τη βιομηχανία εκτός ΕΕ προς πιο οικολογικούς τρόπους παραγωγής. Στην πραγματικότητα είναι ένα γραφειοκρατικό μέτρο που εντείνει τον οικονομικό πόλεμο με την Κίνα. Τα εν λόγω προϊόντα είναι ήδη πάνω από 5% ακριβότερα από την αρχή του 2026 και θα συνεχίσουν να ακριβαίνουν. Το κόστος αυτό φυσικά θα μετακληθεί στα είδη του νοικοκυριού. Η ΕΕ δεν προστατεύει τον περιβάλλον, προστατεύει τις αγορές της, και το κόστος το πληρώνουν οι φτωχοί.

Ανάμεσα στην ακρίβεια και στην απειλή του πολέμου, οι εργαζόμενοι θα αντισταθούμε μέσα από τα σωματεία μας. Η πάλη για ΣΣΕ, για καλύτερους μισθούς και καλύτερες συνθήκες εργασίας δεν είναι μόνο για να αντέξουμε την ακρίβεια, είναι όπλα ενότητας. Το σωματείο μας έχει δώσει τέτοια δείγματα γραφής το προηγούμενο διάστημα. Θέλουμε οι συνομοσπονδίες να πιάσουν αυτό το νήμα και να σταματήσουν να συνθηκολογούν με την κυβέρνηση και τα αφεντικά. Η αλληλεγγύη των εργαζομένων είναι η απάντηση στην ακρίβεια, όχι ο προστατευτισμός και ο πόλεμος. Η εκκεχειρία όμως δεν έχει πετύχει, ο πόλεμος συνεχίζεται και αυτός είναι λόγος να διαδηλώσουμε. Θα συμμετάσχουμε κι εμείς στη σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στις 20 Απρίλη για να τα οργανώσουμε όλα αυτά.

Μηνάς Χρονόπουλος,
ταμίας Σωματείου Εργαζομένων στην Τσαμούρης Α.Ε.

Στην 1η Μαΐου, ημέρα-σύμβολο των αγώνων της εργατικής τάξης, στεκόμαστε στο πλευρό όλων των εργαζομένων που παλεύουν καθημερινά για αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη και ελευθερία.

Αντιστακόμαστε στην άπληστη καπιταλιστική εκμετάλλευση που συνθλίβει τους λαούς και διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες. Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε εργάτη και εργάτρια που υψώνει τη φωνή του απέναντι στην αδικία.

Ταυτόχρονα, στεκόμαστε ενάντια στους πολέμους και στα αποικιοκρατικά σχέδια που αιματοκυλούν την περιοχή μας και τον κόσμο. Λέμε όχι στον φασισμό και τον ρατσισμό που δηλητηριάζουν τις κοινωνίες μας. Ο αγώνας ενάντια στην καταπίεση και την αδικία είναι συνεχής. Συνεχίζουμε μέχρι να επικρατήσει η ειρήνη, η ελευθερία και η κοινωνική δικαιοσύνη για όλους τους λαούς.

Μοχάμεντ Ελ Σαγιέντ,
πρόεδρος Παλαιστινιακής Παοικίας Ελλάδας

Τους τελευταίους μήνες ένα γενικευμένο κλίμα αστάθειας απλώνεται στον κλάδο μας. Η πιο ηχηρή είδηση των τελευταίων ημερών ήταν η απόλυση 30.000 εργαζόμενων στην Oracle (περίπου 18% του προσωπικού της). Αυτή η περίπτωση είναι ενδεικτική, καθώς η Oracle πρόκειται για έναν από τους μεγαλύτερους "παίκτες" στην ιστορία του AI και η κίνηση αυτή ερμηνεύτηκε σαν μια "στρατηγική στροφή" προς την αυτοματοποίηση της εργασίας τους, ενώ είχε αύξηση εσόδων κατά 22%.

Αντίστοιχα στην Ελλάδα, η Vodafone προχώρησε σε περικοπή 300 θέσεων εργασίας και η Nokia έχει ανακοινώσει 200 απολύσεις και κλείσιμο ολόκληρων τμημάτων. Παράλληλα βλέπουμε ολοένα και περισσότερες επιχειρήσεις του κλάδου να ζητούν από τους εργαζόμενους αύξηση της παραγωγικότητας (συχνά με αυθαίρετα κριτήρια μέτρησης) και να επιβάλλουν τη χρήση εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης, ουσιαστικά οδηγώντας τα επαγγέλματά μας προς την εντατικοποίηση και τη μείωση της όποιας

δημοιουργικότητας. Την ίδια στιγμή, όλο και περισσότερες εταιρείες εμπλέκονται σε πολεμικά projects με χαρακτηριστική την είσοδο της Uni Systems στο Μητρώο Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού (ΜΚΑΥ).

Στον αντίποδο, στον κλάδο μας υπάρχουν διαρκώς ιδρύσεις νέων επιχειρησιακών σωματείων, σωματειακών επιτροπών και εμπλοκή νέου κόσμου στις διαδικασίες του κλαδικού μας συνδικάτου (ΣΣΤΗΠ). Αυτή είναι η σωστή κατεύθυνση για την απάντηση στις επιθέσεις των αφεντικών. Μόνο συλλογικά μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την εντατικοποίηση, τις απολύσεις και τις ορέξεις των αφεντικών μας για στροφή στην πολεμική οικονομία. Ενάντια στην εξετομικευση και την αβεβαιότητα που μας οδηγούν οι συνεχείς ατομικές αξιολογήσεις,να διεκδικήσουμε Συλλογική Συμβάση Εργασίας. Επόμενος σταθμός είναι η πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς.

Πάνος Λουκιάς,
εργαζόμενος στην πληροφορική

Η πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς έρχεται σε εκρηκτικές συνθήκες για το Τζάνειο όπως και για όλα τα νοσοκομεία της χώρας. Στο πλαίσιο της βιτρίνας «του καλύτερου ΕΣΥ από ποτέ» που πουλάει ο Άδωνης, ετοιμάζονται να παραδώσουν τα νέα ΤΕΠ χωρίς να λειτουργήσουν την αίθουσα αναζωογόνησης λόγω έλλειψης νοσηλευτών.

Αυτό είναι εγκληματικό για ένα νοσοκομείο κορμού όπως το Τζάνειο που κάθε δύο με τέσσερις μέρες έχει γενική εφημερία και δέχεται όλο τον πληθυσμό του Πειραιά και των Δυτικών και είναι επίσης κέντρο τραύματος που σημαίνει ότι δέχεται πολυτραυματίες. Είναι εγκληματικό γιατί κανονικά στην αίθουσα αναζωογόνησης υπάρχει ομάδα γιατρών και νοσηλευτών που επιβλέπει τους βαρέως πάσχοντες, όπως δηλαδή χρειάζονται αυξημένη επιτήρηση και φροντίδα, για να μην φτάσουν στο σημείο της διασωλήνωσης και της ΜΕΘ που είναι η χειρότερη έκβαση πριν το θάνατο.

Συνολικά η κατάσταση στο νοσοκομείο είναι απελπιστική. Γιατροί φτάνουν στο σημείο να παρατούνται λόγω κόπωσης, ελλείψεως και γιατί δεν κάνουν ιατρική, απλά καλύπτουν τρύπες. Το αποτέλεσμα είναι να μη μπορούν να λειτουργήσουν ολόκληρες κλινικές ή να λειτουργούν με ειδικευόμενους άλλων ειδικοτήτων που είναι μη ασφαλείς. Αντίστοιχα στους νοσηλευτές, οι τεράστιες ελλείψεις οδηγούν σε μη ασφαλείς διπλαβάρδιες γιατί αλλιώς δεν βγαίνει το πρόγραμμα.

Σε γενική εφημερία μπορεί να έχουμε μόνο ένα νοσηλευτή ανά τρία ιατρεία ή μόλις έναν με τρεις τραυματιοφορείς, γεγονός που εξηγεί τις εξαντλητικές 10 και 12 ώρες αναμονής στα επείγοντα ή γιατί τώρα δεν θα λειτουργήσει η αίθουσα αναζωογόνησης. Οι νοσηλεύτριες πρέπει να λύνουν παζλ στα δωμάτια για να μπορέσουν κάθε φορά να βρουν κρεβάτια.

Προφανώς τα βραχιολάκια του Άδωνη δεν λύνουν κανένα πρόβλημα, γιατί το πρόβλημα είναι στην υποστελέχωση. Όχι αν έχεις βαμμένους τοίχους ή βραχιολάκια. Και την ίδια στιγμή διοίκηση και διευθυντές των τμημάτων συντεταγμένα από τη μία μοιράζουν υποσχέσεις και καλούν σε υπομονή και αυτοσυγκράτηση για να βάλουμε πλάτη και από την άλλη, όταν αυτή η μέθοδος δεν λειτουργεί, προχωρούν σε απειλές και τιμωρητικές μετακινήσεις.

Γενικά η 2η ΥΠΕ φρεμίζεται για το ότι ξυπνάς ένα πρωί και σου λένε πρέπει να φύγεις για το τάδε νησί. Και βέβαια μέσα σε όλα αυτά είχαμε και ρεκόρ χρεών, τρεις μήνες πίσω η μισθοδοσία στις εφημερίες γιατί έχουν ως προτεραιότητα τον πόλεμο την ώρα που εμείς παλεύουμε να σώσουμε ανθρώπους.

Όλη αυτή η επικίνδυνη κατάσταση, που παίζει με τις ανθρώπινες ζωές γιατί δεν τηρούνται βασικά πρωτόκολλα και το επίπεδο της παρεχόμενης υγείας υποβαθμίζεται καθημερινά, έχει εξοργίσει τους πάντες, και τους εργαζόμενους και τους χρήστες της υγείας. Κάθε βδομάδα που περιδεύουμε με την Εργατική Αλληλεγγύη αυτό εκλαμβάνουμε. Οργή αλλά και διάθεση για δράση.

Η εκλογοπολογιστική συνέλευση των εργαζομένων που έχει οριστεί στις 29 Απρίλη, μετά από δυο χρόνια που έχει να γίνει συνέλευση στο νοσοκομείο, πρέπει να γίνει αφετηρία οργάνωσης και αγώνων. Με πρώτο μεγάλο σταθμό την Πανεργατική Απεργία της Πρωτομαγιάς να κλιμακώσουμε για να τους ανατρέψουμε και να βάλουμε πρώτα τις ανάγκες του κόσμου.

Θένη Ασλανίδη, γιατρός, Τζάνειο

Σε κλιμάκωση της καμπάνιας αλληλεγγύης στον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» Τζαβέντ Ασλάμ, κατά της ρατσιστικής απόφασης ανάκλησης του ασύλου του που δρομολόγησε ο φασίστας Πλεύρης με τις πλάτες όλης της κυβέρνησης, καλεί η ΚΕΕΡΦΑ.

Το επόμενο διάστημα είναι κρίσιμο καθώς στις 15 Απρίλη θα κατατεθεί στην Αρχή Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης το υπόμνημα με τις αντιρρήσεις του Τζαβέντ Ασλάμ επί της απόφασης ανάκλησης και θα προσδιοριστεί η ημερομηνία συνεδρίασης της αρμόδιας επιτροπής που θα εξετάσει την προσφυγή του.

Ήδη για εκείνη την ημέρα η ΚΕΕΡΦΑ έχει προαναγγείλει μεγάλη κινητοποίηση ώστε να μην διανοηθούν η κυβέρνηση και ο φασίστας υπουργός της να προχωρήσουν στην απέλασή του. Γιατί είναι σαφές ότι οποιαδήποτε τέτοια απόφαση θα φέρει τη δική τους υπογραφή, στην προσπάθειά τους να ξεφορτωθούν μία από τις πιο μαχητικές -και ενοχλητικές γι' αυτούς- φωνές του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος. Καμία σχέση δεν θα έχει, όπως επιχειρεί να πείσει ο Πλεύρης, με μια δήθεν "ανεξάρτητη και αντικειμενική κρίση" περί μεταβολής των συνθηκών στο Πακιστάν που το καθιστούν "ασφαλής χώρα" ή περί αλλαγής στάσης των Πακιστανικών Αρχών απέναντι στο πρόσωπο του Τζαβέντ.

Θα ήταν ανέκδοτο αν δεν ήταν επικίνδυνος για τη ζωή του Τζαβέντ ο ισχυρισμός ότι στο Πακιστάν έχουν σταματήσει οι διώξεις, οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια ακτιβιστών, συνδικαλιστών, αγωνιστών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κινημάτων. Ειδικότερα ο Τζαβέντ είναι στο στόχαστρο των Αρχών του Πακιστάν και της Πακιστανικής Πρεσβείας στην Ελλάδα από το 2005 όταν κατηγορήθηκε τις απαγωγές των 28 συμπατριωτών του από τις ελληνικές και διεθνείς υπηρεσίες της τρομοκρατίας" του Μπους.

Και παρέμεινε στο στόχαστρό τους από τότε μέχρι σήμερα για τους αγώνες που έδωσε και συνεχίζει να δίνει για τα δικαιώματα των Πακιστανών και όλων των μεταναστών εργατών και προσφύγων κόντρα σε κυβερνήσεις, πρεσβείες, φασίστες και αφεντικά. Το μόνο που περμεινέ στο Πακιστάν τον Τζαβέντ Ασλάμ είναι οι διώξεις για τα πολιτικά πιστεύω, τις δηλώσεις, τη δράση του.

Αυτοί είναι και οι λόγοι που του χορηγήθηκε εξαρχης καθεστώς πρόσφυγα το 2021, απόφαση που επιβεβαιώθηκε τόσο το 2023 από το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών κόντρα στην αίτηση ακύρωσης του τότε υπουργού Μετανάστευσης Μητράκη όσο και πριν ένα χρόνο, τον Απρίλη του 2025, όταν ανανέωθηκε η άδεια παραμονής του μέχρι τον Φλεβάρη του 2027.

Όπως αναφέρει και το κείμενο στήριξης του που έχει ήδη ξεπεράσει τις 300 υπογραφές αγωνιστών/ών και ακτιβιστών/ριών του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος, πανεπιστημιακών, συνδικαλιστών/ριών, δικηγόρων, δημοσιογράφων, καλλιτεχνών, δημοτικών συμ-

Φωτό: Στέφανος Μικαηλίδης

προσφύγων και τον κοινωνικό αποκλεισμό των μεταναστών στους εργασιακούς χώρους, τις γειτονιές, τη θάλασσα και τη στεριά, από τη Μανναλάδα μέχρι το Ελληνικό, από την Πύλο μέχρι τη Χίο.

Αγωνίζεται σταθερά στο πλευρό των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων, των κινήσεων αλληλεγγύης και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών. Είναι η φωνή που κατηγορεί τις απαγωγές των 28 Πακιστανών από τα μουσικές υπηρεσίες το 2005, τις επιθέσεις των ναζι της Χρυσής Αυγής και τις δολοφονίες μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα, όπως του Μοχάμεντ Καμράν.

Όρα για νομοποιοήσεις, άσυλο, ιθαγένεια

Η κυβέρνηση, βάζοντας στο στόχαστρο της το πρόσωπο ενός βασικού μάρτυρα στη δίκη της Χρυσής Αυγής, των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα, δεν έχει κανένα ενδοιασμό στα ανοίγματα στην ακροδεξιά και προσφέρει υπηρεσίες στους χρυσαυγίτες. Παράλληλα, κινεί διαδικασίες ποινικοποίησης και αποκόντησης για να συγκαλυφθεί το έγκλημα στη Χίο με τους 15 νεκρούς... Απαιτούμε την παύση της εκδικητικής ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ. Είναι ώρα για νομοποιοήσεις, άσυλο και απόδοση ιθαγένειας στους μετανάστες με μακρόχρονη ένταξη στην κοινωνία».

Ενόψει της κρίσιμης μάχης για την ανατροπή της ανάκλησης του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ η ΚΕΕΡΦΑ με ανακοίνωσή της προτείνει σε όλους/ες/α: «1. Να προσυπογράψετε το κείμενο υπογραφών στέλνοντας όνομα, επώνυμο, ιδιότητα στο antiracismfacism@yahoo.gr. Για ενεργή στήριξη και συμμετοχή στην καμπάνια στείλτε τον αριθμό τηλεφώνου σας. 2. Καταθέστε το κείμενο υπογραφών στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου, της ένωσης, της κίνησης σας ή στην συνέλευση των μελών σας και ζητήστε να υιοθετηθεί ως απόφαση-ψηφίσμα αλληλεγγύης. 3.Διοργανώστε ενημερωτικές εκδηλώσεις στον χώρο ή τη γειτονιά σας. 4. Προμηθευτείτε αφίσες, προκηρξείες και αυτοκόλλητα για την καμπάνια. 5. Επισχύστε οικονομικά αυτή την μάχη. Καταθέστε τις ενισχύσεις σας στην Εθνική Τράπεζα IBAN GR78 0110 1670 0000 1674 7083 265 ΚΩΔ. SWIFT ETHN-GRAA-ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ. Και ένα ευρώ μετράει!».

βούλων, εκπροσώπων οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ.α.:

«Η ανάκληση του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ από τον ακροδεξιό υπουργό Μετανάστευσης Θ. Πλεύρη είναι μια ακραία ρατσιστική ενέργεια για να φιωμσει τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "η Ενότητα", διότι στέκεται όρθιος, εδώ και τριάντα χρόνια που βρίσκεται στην Ελλάδα, απέναντι στον ρατσισμό και τον φασισμό, την αδικία, τις διακρίσεις, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κατατρεγμένων

προσφύγων και τον κοινωνικό αποκλεισμό των μεταναστών στους εργασιακούς χώρους, τις γειτονιές, τη θάλασσα και τη στεριά, από τη Μανναλάδα μέχρι το Ελληνικό, από την Πύλο μέχρι τη Χίο.

Αγωνίζεται σταθερά στο πλευρό των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων, των κινήσεων αλληλεγγύης και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών. Είναι η φωνή που κατηγορεί τις απαγωγές των 28 Πακιστανών από τα μουσικές υπηρεσίες το 2005, τις επιθέσεις των ναζι της Χρυσής Αυγής και τις δολοφονίες μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα, όπως του Μοχάμεντ Καμράν.

Όρα για νομοποιοήσεις, άσυλο, ιθαγένεια

Η κυβέρνηση, βάζοντας στο στόχαστρο της το πρόσωπο ενός βασικού μάρτυρα στη δίκη της Χρυσής Αυγής, των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα, δεν έχει κανένα ενδοιασμό στα ανοίγματα στην ακροδεξιά και προσφέρει υπηρεσίες στους χρυσαυγίτες. Παράλληλα, κινεί διαδικασίες ποινικοποίησης και αποκόντησης για να συγκαλυφθεί το έγκλημα στη Χίο με τους 15 νεκρούς... Απαιτούμε την παύση της εκδικητικής ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ. Είναι ώρα για νομοποιοήσεις, άσυλο και απόδοση ιθαγένειας στους μετανάστες με μακρόχρονη ένταξη στην κοινωνία».

Ενόψει της κρίσιμης μάχης για την ανατροπή της ανάκλησης του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ η ΚΕΕΡΦΑ με ανακοίνωσή της προτείνει σε όλους/ες/α: «1. Να προσυπογράψετε το κείμενο υπογραφών στέλνοντας όνομα, επώνυμο, ιδιότητα στο antiracismfacism@yahoo.gr. Για ενεργή στήριξη και συμμετοχή στην καμπάνια στείλτε τον αριθμό τηλεφώνου σας. 2. Καταθέστε το κείμενο υπογραφών στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου, της ένωσης, της κίνησης σας ή στην συνέλευση των μελών σας και ζητήστε να υιοθετηθεί ως απόφαση-ψηφίσμα αλληλεγγύης. 3.Διοργανώστε ενημερωτικές εκδηλώσεις στον χώρο ή τη γειτονιά σας. 4. Προμηθευτείτε αφίσες, προκηρξείες και αυτοκόλλητα για την καμπάνια. 5. Επισχύστε οικονομικά αυτή την μάχη. Καταθέστε τις ενισχύσεις σας στην Εθνική Τράπεζα IBAN GR78 0110 1670 0000 1674 7083 265 ΚΩΔ. SWIFT ETHN-GRAA-ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ. Και ένα ευρώ μετράει!».

31/10/24. Κατάληψη πυροσβεστών στο Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας.
Φωτό: Μιχάλης Καραγιάννης / Eurokinissi

ΕΠΟΧΙΚΟΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ

“Δεν είμαστε αριθμοί”

Το τελευταίο χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα από την 1η Απριλίου, οι εποχικοί πυροσβέστες καλούνται να εργάζονται υπό καθεστώς καθημερινών οκτώωρων βάρδιών. Πρόκειται για μια πρακτική που όχι μόνο αποκλίνει πλήρως από τη φύση, τις ιδιαιτερότητες και τις αυξημένες απαιτήσεις της υπηρεσίας, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί σοβαρά επιχειρησιακά και λειτουργικά προβλήματα.

Η εν λόγω ρύθμιση εμφανίζεται ως προσωρινή, μέχρι την υπογραφή της νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, η οποία – σύμφωνα με πληροφορίες – αναμένεται τον Μάιο. Ωστόσο, οι ίδιες πληροφορίες κάνουν λόγο για ενδεχόμενη καθιέρωση 12ωρων βάρδιών, σε αντικατάσταση του μέχρι πρότινος ισχύοντος καθεστώτος των 14,5 ωρών, το οποίο, σε συνθήκες αυξημένων επιχειρησιακών αναγκών, μπορούσε να επεκταθεί έως και τις 24 ώρες.

Η σχεδιαζόμενη αυτή αλλαγή δεν φαίνεται να στοχεύει στην ουσιαστική ενίσχυση της επιχειρησιακής ετοιμότητας, αλλά περισσότερο στην τεχνητή και λογιστική απεικόνιση «αυξημένου προσωπικού». Την ίδια στιγμή, γεννάται έντονη ανησυχία ότι το συγκεκριμένο μοντέλο ενδέχεται να επεκταθεί σταδιακά στο σύνολο του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος, συμπεριλαμβανομένων των 7ετών, 5ετών και μόνιμων πυροσβεστών.

Δηλώνουμε κατηγορηματικά: Το σύστημα εργασίας σε 8ωρες ή 12ωρες βάρδιες δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας και υπονομεύει τόσο την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα όσο και την ασφάλεια του προσωπικού. Η φύση του πυροσβεστικού έργου απαιτεί ευελιξία, συνέχεια στη δράση και ορθολογική οργάνωση, με γνώμονα την προστασία της ανθρώπινης ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος. Την ίδια στιγμή, καταγράφονται σε όλη την επικράτεια σοβαρές παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας, με συναδέλφους να εργάζονται εκτός νόμιμου πλαισίου, χωρίς σαφή και ορθή καταγραφή του χρόνου εργασίας τους.

Παράλληλα, πολλοί εποχικοί πυροσβέστες

επιβαρύνονται οικονομικά σε καθημερινή βάση, προκειμένου να μεταβαίνουν στις υπηρεσίες τους, οι οποίες συχνά βρίσκονται σε πολύωρες αποστάσεις από τον τόπο κατοικίας τους. Το κόστος αυτό, σε συνδυασμό με τις συνθήκες εργασίας, καθιστά την καθημερινότητα ιδιαίτερα δυσβάσταχτη και αναδεικνύει την πλήρη απουσία μέριμνας από την πλευρά της Πολιτείας.

Παράλληλα, προκαλεί εύλογη αγανάκτηση το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν έχει δοθεί καμία σαφής και δεσμευτική απάντηση από τα αρμόδια υπουργεία (Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης), σχετικά με το σοβαρό πρόβλημα καταγραφής των ωραρίων στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ II. Η κατάσταση αυτή μας επιστρέφει σε πρακτικές περασμένων δεκαετιών, όπου η αδιαφάνεια και η έλλειψη λογοδοσίας υπονόμειαν θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα. Η συνεχιζόμενη αδράνεια, σε συνδυασμό με την απουσία συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος επίλυσης, δημιουργεί σοβαρά ερωτήματα για την ύπαρξη πραγματικής πολιτικής βούλησης.

Οι εποχικοί πυροσβέστες δεν είναι αριθμοί σε πίνακες και πληροφοριακά συστήματα. Αποτελούν αναπόσπαστο και κρίσιμο πυλώνα της πολιτικής προστασίας της χώρας. Απαιτούμε: Σεβασμό στον ρόλο και την προσφορά μας. Ξεκάθαρους και λειτουργικούς κανόνες εργασίας. Διαφάνεια στην καταγραφή του χρόνου εργασίας. Άμεση και ουσιαστική επίλυση των προβλημάτων. Η προστασία της ζωής, της περιουσίας των πολιτών και του φυσικού πλούτου της εργατικής τάξης δεν μπορεί να βασίζεται σε πρόχειρες και επικοινωνιακές λύσεις. Αυτ νίαν inveniam aut faciam. Είτε θα τον βρούμε το δρόμο είτε θα τον φτιάξουμε.

Ιωάννης Τσάκαλος,
μέλος του ΣΕΠΕ (Σωματείο Εποχικών
Πυροσβεστών Ελλάδας)

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ-13 ΜΑΗ

Φέτος οι φοιτητικές εκλογές έρχονται μέσα σε εκρηκτικές συνθήκες, με επίκεντρο το ξέσπασμα του πολέμου στο Ιράν. Η ελληνική κυβέρνηση στο ΝΑΤΟ δολοφονεί αμάχους στη Μέση Ανατολή στο πλευρό πλουσίων πολεμοκάπηλων βιαστών και συνεργάζεται οικονομικά και στρατηγικά με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ που πρόσφατα θεσμοποίησε τον απαγχονισμό Παλαιστινίων κρατουμένων. Την ίδια στιγμή δολοφονεί πρόσφυγες στα σύνορα, σκοτώνει εργάτες και εργάτριες από το εργοστάσιο Βιολάντα μέχρι το Ελληνικό, δολοφονεί συνανθρώπους μας στα Τέμπη.

Στον χώρο της εκπαίδευσης, ιδρύει ιδιωτικά πανεπιστήμια και Ωνάσεια σχολεία, επιβάλλει διαγραφές διακόπτοντας τις σπουδές χιλιάδων φοιτητών και απειλεί την παιδαγωγική επάρκεια των πτυχιών μας. Για να τα πετύχει αυτά, δημιουργεί ένα καθεστώς πειθαρχικών και καταστολής μετατρέποντας τα πανεπιστήμιά μας σε στείρους χώρους με μοναδικό γνώμονα την ένταξή μας σε ένα

περιβάλλον εργασίας όπου -αν είμαστε αρκετά τυχερά ώστε να μπορούμε να εργαστούμε στον κλάδο που σπουδάσαμε- θα ζούμε για να δουλεύουμε σε έναν κόσμο όπου δεν χωράνε οι διεκδικήσεις μας. Απέναντι σε αυτές τις απειλές έρχεται η ανάγκη της επαναστατικής Αριστεράς που δε διστάζει να ανοίξει πλατιά και ενωτικά αυτές τις συζητήσεις στα πανεπιστήμια, κάνοντας τις απαραίτητες συνδέσεις των μικρών διεκδικήσεών μας με τα "μεγάλα" αιτήματα της ανατροπής του καπιταλισμού. Η συζήτηση και η δράση, όμως, δεν σταματάει στην ψήφο, η οποία από μόνη της δεν είναι αρκετή, αλλά όπως έχει δείξει στο παρελθόν το φοιτητικό κίνημα κλιμακώνει και έχει τη δύναμη να προχωρήσει χωρίς συμβιβασμούς μέχρι την τελική νίκη! Για αυτό προχωράμε επιθετικά, δυναμικά και με εξωστρέφεια, γιατί δε διακυβεύονται μόνο οι σπουδές μας, αλλά το μέλλον, η ασφάλεια και η ελευθερία μας.

Ίρις Αρβανίτη,
ΦΣ Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ

Κάτω τα χέρια από τους εκπαιδευτικούς

Οι εκδόσεις Εκτός των Τειχών παρουσιάζουν το Βιβλίο της **Νέλλης Χανιά** «**Ακατάλληλος προς μονιμοποίηση» Η δίωξη μιας καθηγήτριας ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ** την **Παρασκευή 17 Απρίλη, 7:30μμ**

Ομιλήτες
Δημήτρης Χατζηπαναγιώτου επιμελητής της έκδοσης
Χρύσα Χοτζόγλου διωκόμενη εκπαιδευτικός σε αρχαία
Βαγγελιώ Δερμιτζάκη εκπαιδευτικός

Συντονίζει η **Κλαίρη Ανδρέου**

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ
Γραβιάς 10-12, Εξάρχεια.

Πάμε για φοιτητική Ιντιφάντα

Έχει μεγάλη σημασία να υπάρχει δυνατό ΣΕΚ στις σχολές και δυνατό ΣΕΚ στα ΕΑΑΚ. Οι φοιτητές/ριες της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συνδέουμε τις μάχες μέσα στα πανεπιστήμια με τις μάχες που δίνει καθημερινά η εργατική τάξη και το αντιπολεμικό κίνημα. Βάζουμε στο κέντρο της ανάλυσής μας ότι η επίθεση στους φοιτητές και της φοιτήτριες, όπως την είδαμε να ξεδιπλώνεται το προηγούμενο διάστημα, είναι μία ταξική επίθεση. Το σημαντικότερο στοιχείο της παρέμβασής μας είναι το ότι αναδεικνύουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης ως το υποκείμενο που μπορεί να σταματήσει όλες τις επιθέσεις και να ανατρέψει το σύστημα.

Κατά τη διάρκεια του τεράστιου κινήματος για τα Τέμπη, βάζαμε στα πλαίσια των γενικών μας συνελεύσεων το ζήτημα της κρατικοποίησης χωρίς αποζημίωση για τον σιδηρόδρομο με εργατικό έλεγχο. Συνδέαμε στην πράξη τις μάχες στις σχολές μας, με το κίνημα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την κυβέρνηση Μητσοτάκη και διεκδικούσαμε τα πανεπιστήμιά μας να συνεχίσουν να είναι υπό κατάληψη μετά τις τεράστιες διαδηλώσεις για τα Τέμπη για να κερδίσουμε.

Λόγω της δικιάς μας παρέμβασης έχουν συζητηθεί περισσότερο στις συνελεύσεις και έχουν μπει σε κοινά πλαίσια ζητήματα όπως η έλλειψη προσωπικού στα δημόσια νοσοκομεία, οι διεκδικήσεις για δικαιοσύνη για το έγκλημα στην Πύλο και για όλα τα εγκλήματα της κυβέρνησης στα ελληνικά σύνορα. Συζητάμε μέσα στις σχολές μας και παίρνουμε πρωτοβουλίες για εκδηλώσεις ενημερώνοντας και καλώντας όλους, όλες και όλα για συζήτηση και αντιπαράθεση. Οι εκδηλώσεις του ΣΕΚ στις Σχολές γίνονται πόλος έλξης για τους φοιτητές και φοιτήτριες στα πανεπιστήμια, όπως είχαν τραβήξει κι εμένα να τις παρακολουθήσω και στη συνέχεια με ώθησαν και οργανωθώ στην αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η παρέμβασή μας στις σχολές επηρεάζει τον φοιτητικό κόσμο και τον κατεβάζει στο δρόμο στις γενικές απεργίες, στα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, όπως πχ στο φετινό συλλαλητήριο για την δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν, και στην φετινή 8 Μάρτη (Παγκόσμια μέρα γυναικών). Για όλα αυτά στις φοιτητικές εκλογές στις 13 Μάη, δυναμώνουμε το ΣΕΚ στις Σχολές, δυναμώνουμε τα ΕΑΑΚ!

Ανυσία Τζονιού,
ΦΣ Κοινωνικής Εργασίας ΠΑΔΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στην περίοδο που διανύουμε επιβεβαιώνεται πόσο απαραίτητο είναι οι ιδέες της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς να αποκτήσουν παραπάνω έδαφος στους χώρους της τριτοβάθ-

10/10/25, Αθήνα. Απεργία για την Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

μιας εκπαίδευσης και στη Θεσσαλονίκη. Τους τελευταίους 7 μήνες πραγματοποιήθηκαν 5 φοιτητικά καλέσματα μέσα στο Α.Π.Θ. για συλλαλητήρια ενάντια στις διαγραφές. Στα τμήματα Κοινωνικών και Οικονομικών Σπουδών, παρουσιάζουν υψηλή δραστηριότητα οι δεξιές παρατάξεις. Θέλουμε στις φετινές εκλογές να τσακίσουμε για άλλη μία φορά την κυβερνητική παράταξη στα πανεπιστήμια. Να μαζικοποιήσουμε τους Φοιτητικούς μας Συλλόγους και τις γενικές μας συνελεύσεις και να ανοίγουμε μέσα σε αυτές όλα τα ζητήματα που απασχολούν τους φοιτητές και τις φοιτήτριες στην καθημερινότητά τους. Σαν μέλη του ΣΕΚ, ανοίγουμε τις συζητήσεις παρουσιάζοντας το περιεχόμενο της εφημερίδας και αυτό σπρώχνει τον νέο κόσμο να λάβει δράση. Θέλουμε να παλέψουμε μαζί με την υπόλοιπη Αριστερά και με τον ανένταχτο κόσμο για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημα.

Γιώργος Αθανασίου,
ΦΣ Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ στο Α.Π.Θ.

ΒΟΛΟΣ

Μέσα σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διέλυσε τη δημόσια παιδεία έτσι όπως την ξέραμε. Ωνάσεια και Πειραματικά σχολεία, πτυχία χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, διαγραφές φοιτητών/ριών, ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ελλείψεις καθηγητών/τριών, εργολαβίες σε κάθε τομέα (φύλαξη, καθαριότητα, σίτιση).

Την ίδια στιγμή, έχουν ξεκινήσει προγράμματα συνεργασίας στρατού με τα πανεπιστήμια για την έρευνα και δημιουργία οπλικών συστημάτων, αποτέλεσμα του γενικότερου πλαισίου

που επικρατεί στην Ευρώπη με τη στροφή στην πολεμική οικονομία και το Rearm Europe. Έτσι, αντί η νέα γενιά να μελετά για το πως θα καλύτερέψει το μέλλον της, σχεδιάζει την καταστροφή της για τα κέρδη των λίγων. Το νόμισμα έχει όμως δύο πλευρές.

Το αντιπολεμικό κίνημα με συνθήματα όπως «ούτε ΝΑΤΟ, ούτε Πούτιν», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο», «Κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα», «Κάτω τα χέρια από το Ιράν», ολοένα και δυναμώνει. Το φοιτητικό κίνημα μεγαλώνει το τελευταίο διάστημα και παίζει μεγάλο ρόλο στην εναντίωση στους πολέμους, τις γενοκτονίες και τις επεμβάσεις που γίνονται και η κυβέρνηση Μητσοτάκη στηρίζει έμπρακτα. Οι φοιτητές/ριες παλεύουμε κάθε μέρα, το ίδιο θα κάνουμε και στις 13 Μάη στις φοιτητικές εκλογές στηρίζοντας την ΕΑΑΚ (Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση). Η μέρα αυτή είναι μια από τις μάχες που έχουμε να δώσουμε και όχι η τελευταία. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για δημόσια και δωρεάν Παιδεία και για ένα καλύτερο αύριο. Αυτό δεν θα το κάνει ο διχασμός και οι καταγγελίες μέσα στο κίνημα αλλά η ενότητα και η συλλογική πάλη για τα δικαιώματά μας. Αυτό τρέμει την κυβέρνηση, μια φοιτητική, εργατική, αγροτική ένωση που δεν θα μπορεί να συμμαζευτεί από την μπατσαρία του κάθε Μητσοτάκη.

Στον Βόλο, έχουμε κάνει εκδηλώσεις μαζί με άλλα κομμάτια της Αριστεράς για το πως χρειάζεται να παλέψουμε, για δικαιοσύνη για τα Τέμπη, τον Βασίλη Μάγγο, την ισότητα φύλων. Έχουμε οργανώσει συγκεντρώσεις και αποτελούμε συνδετικό κρίκο για τη συγκρότηση ενός ενιαίου μετώπου που μπαίνει μπροστά για την διεκδίκηση των μεγάλων ζητημάτων. Αυτό φάνηκε και στις 28 Φλεβάρη για

τα Τέμπη, στις 8 Μάρτη για τις γυναίκες και στις 28 Μάρτη για το Αντιπολεμικό και Αντιρατσιστικό κίνημα. Αυτή θα είναι και η συνέχειά μας. Οργανώνουμε απεργίες και καταλήψεις για μια συλλογική πάλη ώστε να λειτουργούν οι δημόσιες δομές και οι χώροι εργασίας για εμάς και όχι για τους λίγους, για να ρίξουμε τη κυβέρνηση του πολέμου, του ρατσισμού, του σεξισμού και της φτώχειας.

Αλέξανδρος Μπακούσι,
ΦΣ ΙΑΚΑ Βόλου

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να ανοίξουμε όλα τα ζητήματα που αφορούν την παγκόσμια κατάσταση. Η εικόνα των διαδηλώσεων της 28 Μάρτη είναι η καλύτερη που μπορούμε να πάρουμε σαν παράδειγμα για τις δυνατότητες οι οποίες υπάρχουν για ένα αντιπολεμικό κίνημα το οποίο μπορεί να γκρεμίσει κυβερνήσεις. Είναι αναγκαίο να φτάσουμε στις φοιτητικές εκλογές με κόσμο που θέλει να συζητήσει και να παλέψει για όλα τα θέματα: από τα Τέμπη, μέχρι το Ιράν και το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Είμαστε σε περίοδο πολέμου και για να φτάσουμε στην επανάσταση πρέπει να συνεργαστούμε χωρίς παρωπίδες, με κοινή γραμμή ότι πρέπει να πέσει αυτή η δολοφονική κυβέρνηση με επαναστατικό προσανατολισμό. Άρα ανοίγουμε αυτή την κομβέντα στις φοιτητικές εκλογές και έχουμε να συνεργαστούμε με όλη την Αριστερά και μετά τις εκλογές. Η πολιτική μας δράση δεν σταματά στις 13 Μάη, έχουμε κι άλλες μάχες μπροστά μας όπως τη μάχη για δικαιοσύνη για το ναυάγιο στην Πύλο που τον Ιούνιο θα είναι η επέτειος των τριών χρόνων από το φονικό αυτό ναυάγιο.

Γιώργος Ζιάκας,
πρόεδρος ΦΣ Χωροταξίας Βόλου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στα Γιάννενα, συμμετέχουμε στις φοιτητικές εκλογές, διεκδικώντας να βγει ενισχυμένη η επαναστατική - αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η νεολαία και στην Ελλάδα και σε όλο τον πλανήτη είναι εξαγριωμένη για το σύστημα και τους διαχειριστές του. Αυτό μας δίνει αφορμή να δώσουμε απαντήσεις στον κόσμο που παλεύει και να τον οργανώσουμε στην αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Είναι σημαντικό να δυναμώσουμε σε όλες τις σχολές, να διαδώσουμε τον πλούτο της μαρξιστικής σκέψης και να καλέσουμε τους πάντες στο φετινό φεστιβάλ «Μαρξισμός 2026». Θέλουμε οι σχολές μας να γίνουν ορμητήριο αγώνων ενάντια στα σκατά που φέρνει το σύστημα το οποίο καταστρέφει καθημερινά τις ζωές μας! Παλεύουμε ενωτικά και αντικαπιταλιστικά να βγάλουμε κίνημα στα πανεπιστήμια με συνελεύσεις - καταλήψεις - διαδηλώσεις το οποίο θα συνδεθεί με τους εργατές σε όλους τους χώρους δουλειάς και τους αγρότες.

Η ηττοπαθής στάση των δυνάμεων της ΠΚΣ, της ΑΡΑΣ, της Attack και άλλων οργανώσεων στα πανεπιστήμια απογοήτευσε έναν ολόκληρο κόσμο που παλεύει στις σχολές. Εμείς από την πλευρά μας λέμε ότι χρειάζεται να παλέψουμε όλοι μαζί και να κάνουμε ξεκάθαρο στην κυβέρνηση ότι δεν θα την αφήσουμε να διαλύσει τις σχολές μας! Δεν θα τους αφήσουμε να ακουμπήσουν το άρθρο 16. Διεκδικούμε δημόσια, δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες όπου θα χωράνε όλοι. Να γυρίσουν πίσω οι λίστες με τα ονόματα των διαγραφέντων φοιτητών, να τσακίσουμε τα πειθαρχικά και να διεκδικήσουμε πως τα χρήματα που δίνονται για πολεμικούς εξοπλισμούς θα πάνε για τις ανάγκες μας.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, κυβέρνηση που βουλιάζει μέσα στη μπόχα των σκανδάλων, δίνει δισεκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς και για να πλουτίζουν οι μαφιόζοι φίλοι της. Αυτήν την κυβέρνηση μαζί με τις πολιτικές της πρέπει και μπορούμε να την ανατρέψουμε. Πρέπει και στις σχολές και σε κάθε γειτονιά να δυναμώσουμε το αντιπολεμικό κίνημα σε όλο τον πλανήτη. Οι συγκεντρώσεις στις 8 και στις 28 του Μάρτη ήταν η αρχή και στην Ελλάδα και σε όλο τον πλανήτη για ένα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα το οποίο θα μπορεί να τερματίσει τον πόλεμο και να ανατρέψει απεργιακά τη μισητή κυβέρνηση της ΝΔ η οποία είναι ετοιμόρροπη.

Ορέστης Παπαθανάσης,
ΦΣ Παιδαγωγικού Ιωαννίνων

- Την Παρασκευή 17 Απρίλη, στις 4μμ στον πολυχώρο Ρομάντζο, το ΣΕΚ στις Σχολές οργανώνει ανοιχτή σύσκεψη για τις φοιτητικές εκλογές.

ΣΧΕΔΙΑ ΣΤΗΜΕΝΑ ΜΕ ΑΙΜΑ

Έξω το Ισραήλ από τον Λίβανο και την Παλαιστίνη

Δεκαπέντε μέρες πριν λήξει το τελεσίγραφο που απειλούσε να στείλει το Ιράν στη λίθινη εποχή, το Ισραήλ είχε αρχίσει να κάνει πράξη την απειλή του Τραμπ βομβαρδίζοντας πυρηνικές εγκαταστάσεις και υποδομές ενέργειας του Ιράν. Λίγες ώρες πριν ο Τραμπ ανακοινώσει την «εκεχειρία» και την έναρξη διαπραγματεύσεων, το Ισραήλ είχε προλάβει να εκδώσει προειδοποίηση προς όλους τους κατοίκους του Ιράν λέγοντας πως ακόμη και η παρουσία τους κοντά σε τρένα ή σιδηροδρομικές γραμμές θα έθετε τη ζωή τους σε κίνδυνο. Ετοιμάζονταν για τα χειρότερα εγκλήματα. Στα τηλεοπτικά στούντιο του Τελ Αβίβ είχαν βάλει τα ρολόγια να μετράνε αντίστροφα προς το «τέλος του ιρανικού πολιτισμού». Και του πολιτισμού γενικότερα.

Το Ιράν στα δέκα σημεία που παρέλαβαν οι ΗΠΑ προκειμένου να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις, περιλάμβανε όχι μόνο τη λήξη της επίθεσης στο ίδιο αλλά και τη λήξη της ισραηλινής επέμβασης στο Λίβανο. Με τους Αμερικάνους ξαφνικά να παρατάνε τα σχέδια για «εξολόθρευση» του Ιράν και τον Βανς να πηγαίνει σε συνομιλία με την ιρανική ηγεσία στο έδαφος μιας χώρας που δεν αναγνωρίζει καν τη νομιμότητα του Ισραήλ, το Πακιστάν, το Ισραήλ αισθάνθηκε να το «αδειάζει» ο βασικός του σύμμαχος. Από την πρώτη μέρα της εκεχειρίας καταστρατήγησε τον όρο για κατάπαυση πυρός στον Λίβανο παρά τις διαμαρτυρίες του Πακιστάν που σαν μεσολαβήτρια χώρα επιβεβαίωνε ότι ήταν μέσα στη συμφωνία που παρέλαβαν οι ΗΠΑ αλλά και αυτές της Γαλλίας και της Βρετανίας.

Οι βομβαρδισμοί που εξαπέλυσε στον Λίβανο ήταν ένα άγριο εγκλημα πολέμου που μπορεί να συγκριθεί μόνο με τις χειρότερες μέρες των βομβαρδισμών στην Γάζα. Οι ιστορίες φρίκης από τις 8 Απρίλη στη Βηρυτό είναι χωρίς τελειωμό. Οι ισραηλινές βόμβες έπεσαν σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, πάνω σε πολυκατοικίες, δολοφονώντας εν ψυχρώ πάνω από 350 ανθρώπους σε λιγότερο από μισή ώρα. Οικογένειες διαλύθηκαν, τα νοσοκομεία γέμισαν κόσμο που δεν καταλάβαινε γιατί και πού ακριβώς χτυπάνε. Το Ισραήλ υλοποιεί όλα τα εγκλήματα που θα έβρισκε κανείς κάτω από τον ορισμό των εγκλημάτων πολέμου: χτυπάει τους δημοσιογράφους, τα ασθενοφόρα και τις ομάδες πρώτων βοηθειών, χτύπησε δύο φορές τον Ερυθρό Σταυρό στην Τύρο.

Οι νεκροί στον Λίβανο μέσα στο μικρό αυτό διάστημα της νέας ισραηλινής εισβολής (όχι μιας «ξεχωριστής αψιμαχίας» όπως τη χαρακτήρισε ο Τραμπ αλλά το πρώτο μεγάλο μέτωπο στο οποίο επεκτάθηκε η επέμβαση στο Ιράν) που ξεκίνησε στις αρχές του Μάρτη μαζί με την επίθεση στο Ιράν έχουν ξεπεράσει ήδη τους 2.090, οι τραυματίες τους 6.700, στην πλειοψηφία τους άμαχοι, ενώ περισσότεροι από ένα εκατομμύριο άνθρωποι έχουν εκποτιστεί. Ο ισραηλινός στρατός προχωράει σε κατεδαφίσεις

11/4. Διαδήλωση στη Βηρυτό. Φωτό: Ιμπραήμ Άμπο/ΑΡΡ

χωριών όπως έχουμε δει να γίνεται και στην Γάζα.

Ακολουθώντας την πεπατημένη δύο χρόνων γενοκτονικού πολέμου στην Γάζα ο Νετανιάχου προχώρησε σε κλιμάκωση της επίθεσης στον Λίβανο αφενός με στόχο να σαμποτάρει με το καλημέρα την εκεχειρία αναγκάζοντας το Ιράν να τραβηχτεί από αυτήν. Αφετέρου γιατί έχει ούτως ή άλλως στα σκαριά μια ολόκληρη επιχείρηση με στόχο να καταλάβει σε μόνιμη βάση τον νότιο Λίβανο ως «ζώνη ασφαλείας» τάχα για να εμποδίζει τις επιθέσεις της Χεζμπολάχ στο βόρειο Ισραήλ. Η κυβέρνηση Νετανιάχου κάνει λόγο για «τελικό πόλεμο», εννοώντας ότι θέλουν να φτάσουν ως τον ποταμό Λιτάνι, να καταλάβουν όλο το νότιο Λίβανο, να τον αποκόψουν από τη Βηρυτό και από την κοιλάδα Μπεκάα, «αδειάζοντας» ένα τεράστιο κομμάτι της χώρας όχι μόνο από τους μαχητές της Χεζμπολάχ αλλά από όλους τους κατοίκους της.

Επίθεση

Η επίθεση έγινε έχοντας βέβαια και τη σύμφωνη γνώμη των ΗΠΑ που θεώρησαν ότι μαζί με τον αποκλεισμό των στενών του Ορμούζ, η ισραηλινή κλιμάκωση θα ήταν ακόμη ένας μοχλός πίεσης στις διαπραγματεύσεις που είναι σε εξέλιξη με το Ιράν. Αλλά και μια ευκαιρία να κλιμακωθεί η πίεση στη λιβανέζικη κυβέρνηση να προχωρήσει στον αποπλισμό της Χεζμπολάχ που είναι μόνιμη απαίτηση του Τραμπ.

Η σφοδρότητα της επίθεσης από το Ισραήλ έχει να κάνει επίσης με το γεγονός ότι η χερσαία επίθεση στον νότιο Λίβανο συναντά μεγάλα εμπόδια από την Αντίσταση. Οι μάχες που διεξάγονται είναι σφοδρές. Την Τρίτη του Πάσχα το Ισραήλ ανακοίνωσε ένα θάνατο και τραυματισμούς στρατιωτών σε μάχη σώμα με σώμα. Τις τελευταίες έξι εβδομάδες η Χεζμπολάχ με ανακοινώσεις και βίντεο που δίνει στη

δημοσιότητα αναφέρει ότι έχει στοχεύσει δεκάδες άρματα μάχης. Λίγες ώρες πριν τη συνάντηση Ισραήλ-Λιβάνου στις ΗΠΑ την Τρίτη του Πάσχα, η Χεζμπολάχ ανέφερε ότι οι μαχητές της χτύπησαν με πυρά πυραύλων τις πρόσφατα εγκατεστημένες θέσεις πυροβολικού του Ισραήλ στην πόλη Μπαγιάδα ενώ έπληξε με επιθετικά drones ένα κέντρο ελέγχου κοντά στο φυλάκιο Kfar Jaladi.

Για να εξισορροπήσει αυτή την αποτυχία, η ισραηλινή ηγεσία έδωσε εντολή για τυφλά χτυπήματα στη Βηρυτό. Ήταν τέλος μια προσπάθεια να ασκηθεί πίεση μαζί με τις ΗΠΑ πάνω στην κυβέρνηση του Λιβάνου να οδηγήσει τη χώρα σε νέο εμφύλιο τον πολύπαθο Λίβανο αναγκάζοντας την κυβέρνηση να συνεργαστεί έμπρακτα στον αποπλισμό της Χεζμπολάχ.

Η Χεζμπολάχ κατήγγειλε την κυβέρνηση του Λιβάνου που πηγαίνει να συνομιλήσει με τον εχθρό την ώρα που αυτός μακελεύει αμάχους. Ο ηγέτης της Χεζμπολάχ, **Ναΐμ Κασέμ** κάλεσε την κυβέρνηση του Λιβάνου να ακυρώσει τη συνάντηση με Ισραηλινούς αξιωματούχους την Τρίτη στην Ουάσιγκτον. Η Χεζμπολάχ ανακοίνωσε ότι δεν θα τηρήσει καμία συμφωνία που μπορεί να προκύψει από τις άμεσες συνομιλίες μεταξύ Λιβάνου και Ισραήλ στις ΗΠΑ. Όλες τις προηγούμενες μέρες στη Βηρυτό, παρά τους βομβαρδισμούς είχαν πραγματοποιηθεί μαζικές διαδηλώσεις με την υποστήριξη της Χεζμπολάχ και άλλων οργανώσεων.

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ξεκινούσαν στις ΗΠΑ συνομιλίες μεταξύ του Ισραήλ και της κυβέρνησης του Λιβάνου παρόντος του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ **Ρούμπιο**. Είναι η πρώτη φορά που φτάνουν σε συνομιλίες μετά από πολλές δεκαετίες, καθώς ο Λίβανος δεν αναγνωρίζει επισήμως το Ισραήλ. Ένας Λιβανέζος αξιωματούχος μιλώντας στο Al Jazeera για τις επικεί-

μενες άμεσες συνομιλίες μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου δήλωσε ότι «η θέση μας όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις είναι σαφής και βασίζεται στην προτεραιότητα της επίτευξης κατάπαυσης του πυρός. Η επίσημη εντολή του πρέσβη του Λιβάνου στην Ουάσιγκτον περιορίζεται στη συζήτηση για κατάπαυση του πυρός με το Ισραήλ».

Το Ισραήλ προσέρχεται στις διαπραγματεύσεις δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται να διαπραγματευτεί κατάπαυση του πυρός με τη Χεζμπολάχ. Σύμφωνα με τα ισραηλινά μέσα ενημέρωσης «ετοιμάζεται να παρουσιάσει στις λιβανέζικες αρχές ένα σχέδιο για τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη ισραηλινών στρατευμάτων στο νότιο Λίβανο» που «περιλαμβάνει τη διαίρεση του νότιου Λιβάνου σε τρεις ζώνες. Η πρώτη ζώνη θα εκτείνεται περίπου έως και 8 χιλιόμετρα εντός του Λιβάνου, όπου οι ισραηλινές δυνάμεις θα διατηρούν μακροπρόθεσμη και εντατική στρατιωτική παρουσία. Τα ισραηλινά στρατεύματα θα εγκαταλείψουν αυτήν τη ζώνη μόνο όταν η Χεζμπολάχ διαλυθεί πλήρως. Η δεύτερη ζώνη θα εκτείνεται μέχρι τον ποταμό Λιτάνι, όπου οι ισραηλινές δυνάμεις θα συνεχίσουν να επιχειρούν εναντίον της Χεζμπολάχ πριν παραδώσουν σταδιακά τον έλεγχο στον λιβανέζικο στρατό. Στην τρίτη ζώνη, βόρεια του ποταμού Λιτάνι, η ευθύνη για τον αποπλισμό της Χεζμπολάχ θα βαρύνει αποκλειστικά τον λιβανέζικο στρατό».

Οι πιο σκληροπυρηνικοί δηλώνουν ανοιχτά ότι επιδιώκουν την προσάρτηση του νοτίου Λιβάνου. Στις 5 Απριλίου, 18 Ισραηλινού βουλευτές ζήτησαν από την κυβέρνηση Νετανιάχου να καταλάβει και να ασκήσει πλήρη έλεγχο στο νότιο Λίβανο ακολουθώντας την έκκληση του ισραηλινού υπουργού Οικονομικών Σμότριντς.

Ο έτερος σιωνιστής υπουργός **Μπεν Γκβρι**, που δύο εβδομάδες πριν πανηγύριζε τη νομοθέτηση της θανατικής ποινής μόνο για Παλαιστίνιους κρατούμενους, την Κυριακή του Πάσχα, μέσα από το Τέμενος Άλ Άκσα στην Ιερουσαλήμ (που παραμένει κλειστό για τους Παλαιστίνιους και τους Μουσουλμάνους) δήλωσε: «Σήμερα νιώθεις σαν να σου ανήκει ο χώρος. Δεν σταματώ να πιέζω τον πρωθυπουργό να κάνει όλο και περισσότερα πράγματα. Πρέπει να ανεβούμε ακόμα πιο ψηλά, προς τα πάνω, προς τα πάνω».

Κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί το Ισραήλ, ένα κράτος το οποίο διαλαλεί πλέον ανοιχτά πως οι μαζικές δολοφονίες και ο πόλεμος είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο οραματίζεται το μέλλον.

Στην Γάζα, η υποτιθέμενη «εκεχειρία» από τις 7/10/25 έχει κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 700 Παλαιστίνιους και κάθε εβδομάδα που περνάει μετράει νέους νεκρούς – ενώ στη Δυτική Όχθη συνεχίζεται η αργή εθνοκάθαρση με καθημερινές δολοφονίες, γκρέμισμα των παλαιστινιακών χωριών και δημιουργία νέων εποικισμών.

Και κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί τις ΗΠΑ και τις «εκεχειρίες» τους. Σωστά, η Χαμάς και οι άλλες παλαιστινιακές αντιστασιακές οργανώσεις που συμμετέχουν στις συνομιλίες για την Γάζα στο Κάιρο αρνούνται να περάσουν στη δεύτερη φάση του λεγόμενου «σχεδίου Τραμπ» καταγγέλλοντας το Ισραήλ ότι δεν τηρεί καν τους όρους της πρώτης φάσης. Οι αξιωματικοί του ισραηλινού στρατού ήδη δηλώνουν ότι ετοιμάζονται ξανά για «ευρείας κλίμακας επιχειρήσεις στην Γάζα», δηλαδή συνέχιση του γενοκτονικού τους πολέμου.

ΛΙΒΑΝΟΣ Αντίσταση και αλληλεγγύη

Ο φωτορεπόρτερ Γκάι Σμόλμαν βρέθηκε τις προηγούμενες εβδομάδες στον Λίβανο για την εφημερίδα Socialist Worker. Οι συνεντεύξεις που πήρε μας δίνουν μια εικόνα από την Αντίσταση και την Αλληλεγγύη στον Λίβανο.

Η Νάμπι Τσιτ, μια μικρή πόλη στον ανατολικό Λίβανο που βρίσκεται στην εύφορη κοιλάδα της Μπεκάα, έχει μακρά ιστορία αντίστασης. Είναι η γενέτειρα του πρώην γενικού γραμματέα της Χεζμπολάχ, Αμπάς αλ-Μουσάουι -ο οποίος δολοφονήθηκε από τους Ισραηλινούς το 1992- και το μνημείο του μας υποδέχτηκε καθώς μπαίναμε από τον κεντρικό δρόμο.

Το Ισραήλ έχει στοχεύσει επανειλημμένα το χωριό, το οποίο φιλοξενούσε έναν ραδιοφωνικό σταθμό της Αντίστασης, τη «Φωνή των Καταπιεσμένων». Το 1998 στόχευσε τον σταθμό αλλά χτύπησε ένα σπίτι, σκοτώνοντας μια μητέρα και έξι από τα παιδιά της. Στα τέλη του περασμένου έτους, οι Ισραηλινοί το βομβάρδισαν ξανά, ισχυριζόμενοι αυτή τη φορά ότι χτύπησαν ένα εργοστάσιο όπλων της Αντίστασης.

Η πιο αιματηρή επιδρομή, όμως, ξεκίνησε στις 6 Μαρτίου. Ισραηλινοί κομάντος, πολλοί από τους οποίους μεταμφιεσμένοι σε Λιβανέζους στρατιώτες και νοσοκόμους της Χεζμπολάχ, εισέβαλαν στο χωριό με το πρόσχημα της αναζήτησης των λειψάνων του Ρον Αράντ. Ο Αράντ ήταν Ισραηλινός πιλότος που σκοτώθηκε στον πόλεμο του Ισραήλ εναντίον του Λιβάνου το 1982.

Όταν φτάσαμε στην πλατεία της πόλης, μπουλντόζες γέμιζαν έναν τεράστιο κρατήρα, ενώ εργάτες επιδιόρθωναν τους σωλήνες αποχέτευσης που είχαν έρθει στην επιφάνεια. Έξι μέτρα πιο πάνω, ένας εργάτης ήταν απασχολημένος με την επανασύνδεση των ηλεκτροφόρων καλωδίων που είχαν καταστραφεί από την έκρηξη.

Η βόμβα ήταν αρκετά μεγάλη ώστε να εκτοξεύσει αυτοκίνητα και φορτηγάκια στις στέγες των γειτονικών τριώροφων κτιρίων. Το χωριό υπέστη σοβαρές ζημιές κατά τη διάρκεια της μάχης. Υπήρχαν τεράστιοι κρατήρες στο κέντρο του. Ήταν το φονικό επίκεντρο μιας θανατηφόρας επιδρομής.

Ένας από τους μηχανικούς μας είπε με υπερφάνεια πόσο γρήγορα και αποτελεσματικά προχωρούσαν οι εργασίες αποκατάστασης της πόλης μετά την καταστροφική επίθεση. Ο δήμαρχος **Sayyed Hani el Moussawi** μίλησε στο Socialist Worker για την επιδρομή και για το πώς το χωριό ξεσηκώθηκε για να αποκρού-

Φωτό: Guy Smallman

σει τους Ισραηλινούς:

«Στις 6 Μαρτίου, οι Ισραηλινοί εξέδωσαν ανακοίνωση, η Νάμπι Τσιτ και τα γειτονικά χωριά να εκκενωθούν μέχρι το μεσημέρι. Το πήραμε πολύ σοβαρά, καθώς γνωρίζουμε ότι όταν οι Ισραηλινοί επιτίθενται, δεν χαρίζονται σε κανέναν, ούτε σε γυναίκες, ούτε σε παιδιά. Αυτό το διάστημα, ηηστεύαμε για τον ιερό μήνα του Ραμαζανιού. Εκείνο το απόγευμα, άρχισαν οι αεροπορικές επιδρομές, οι οποίες εντάθηκαν καθώς πλησίαζε το ηλιοβασίλεμα. Οι βόμβες χτυπούσαν στην τύχη.

Μέχρι τις 8 το βράδυ, ισραηλινοί κομάντος άρχισαν να διεισδύουν από τα κοντινά σύνορα με τη Συρία, περίπου δύο χιλιόμετρα ανατολικά. Ακούσαμε φήμες ότι ο εχθρός σχεδίαζε να επιτεθεί στο χωριό και αρχίσαμε να λαμβάνουμε προφυλάξεις. Αργότερα ανακαλύψαμε ότι ο εχθρός χρησιμοποίησε τις αεροπορικές επιδρομές ως κάλυψη για μια επιδρομή στο νεκροταφείο, όπου πιστεύουν ότι είναι θαμμένα τα λείψανα του Ρον Αράντ. Ανακαλύψαμε ότι οι Ισραηλινοί είχαν διαπεράσει τον τοίχο του νεκροταφείου και είχαν αρχίσει να σκάβουν τάφους. Τα λείψανά του δεν βρίσκονται εδώ -δεν ήταν ποτέ εδώ. Δεν έχουμε ιδέα πού βρίσκονται.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, οι μαχητές της τοπικής αντίστασης είχαν βρει καταφύγιο για να προστατευθούν από τις αεροπορικές επιδρομές. Όταν όμως αποκαλύφθηκε ότι οι Ισραηλινοί βρίσκονταν στο χωριό, οι μαχητές εμφανίστηκαν και έδωσαν μια επική μάχη. Οι Ισραηλινοί υποχώρησαν βιαστικά υπό την κάλυψη νέων αεροπορικών επιδρομών. Περίπου 40 έως 50 αεροπορικές επιδρομές έπληξαν το χωριό και τους γύρω δρόμους. Οι Ισραηλινοί έβαλαν με πυροβολικό, έριξαν βόμβες, χρησιμοποίησαν ελικόπτερα μάχης και ντρώουνες. Μόλις ξέσπασε η μάχη, τα χωριά

της περιοχής εντάχθηκαν σε αυτήν, σε μια προσπάθεια να διώξουν τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη και τα ελικόπτερα μάχης.

Οι βομβαρδισμοί δεν είχαν συγκεκριμένο στόχο. Χτύπησαν τη Νάμπι Τσιτ αλλά και τα γύρω χωριά. Περίπου 26 άμαχοι σκοτώθηκαν στους βομβαρδισμούς. Ο αριθμός αυτός αυξάνεται σε 36 αν συμπεριλάβουμε τα γύρω χωριά. Ένας ηλικιωμένος άμαχος, ο **Αμπού Αλί Χουσεϊν Σοκρ**, και 11 μέλη της οικογένειάς του μαρτύρησαν σε μία από τις επιθέσεις. Δυστυχώς, το σπίτι της οικογένειας βρισκόταν κοντά στο νεκροταφείο και δέχτηκε άμεσο χτύπημα.

Η Δύση πρέπει να καταλάβει ότι η αντίσταση είναι δικαίωμά μας, όπως ήταν δικαίωμα των Γάλλων να αντισταθούν στη ναζιστική κατοχή ή των Βιετναμέζων να αντισταθούν στην αμερικανική κατοχή».

Αλληλοβοήθεια

Οι επιθέσεις του Ισραήλ έχουν εκτοπίσει πάνω από ένα εκατομμύριο ανθρώπους από τις αρχές Μαρτίου. Ωστόσο, οι βομβαρδισμοί και οι εισβολές αποτελούν σταθερό χαρακτηριστικό στην ιστορία του Λιβάνου. Και καθώς το λιβανέζικο κράτος εγκαταλείπει τους εκτοπισμένους ή λαϊκή αντίσταση στο Λίβανο παίρνει τη μορφή αλληλοβοήθειας. Οργανώνονται τοπικά δίκτυα για τη στήριξη των προσφύγων. Ένα τέτοιο είναι η κοπερατίβα ΒΑΗΗ με κέντρο το Βετραμ, έναν κοινόχρηστο κτίριο που διαμορφώθηκε πριν από λίγα χρόνια για να χρησιμοποιείται από ακτιβιστές, ομάδες, συλλογικότητες, πρωτοβουλίες.

«Όταν ξέσπασε ο πόλεμος, ένιωσα ότι είχαμε κάνει το μισό έργο για να ανταποκριθούμε πραγματικά στις ανάγκες του λαού μας. Η υποδομή ήταν ήδη έτοιμη» λέει ο **Χασέμ Αντνάν**, θεατρικός συγγραφέας, σκηνοθέτης και υπεύθυνος πολιτιστικών δραστηριοτήτων της κοπερατίβας. «Όταν η κατάσταση επιδεινώθηκε ξανά στις αρχές Μαρτίου, ήμασταν έτοιμοι να αντιδράσουμε άμεσα. Καλέσαμε τον κόσμο να προσφέρει τα είδη ανάγκης που χρειαζόμασταν και η ανταπόκριση ήταν άμεση. Είμαστε μια κοινωνία που έχει περάσει πολλά και οι άνθρωποι συνήθως αντιδρούν γρήγορα σε τέτοι-

ες καταστάσεις. Ο χώρος πλημμύρισε από ρούχα, στρώματα, χειμερινά παλτά. Έκανε κρύο και πολλοί πρόσφυγες είχαν φύγει από τα σπίτια τους χωρίς καν να πάρουν ένα μπουφάν.

Πολλές νύχτες ο κόσμος έρχεται και μένει, περιμένοντας να τελειώσουν οι βομβαρδισμοί. Είναι σαν ένα προσωρινό καταφύγιο. Έρχονται να ξεκουραστούν, να βρουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, να πλυθούν, να πουν έναν καφέ και να πάρουν ό,τι χρειάζονται. Όλες οι συλλογικότητες έχουν κινητοποιηθεί. Περίπου 20 ή 30 άτομα, μερικές φορές και περισσότερα, δραστηριοποιούνται στη συλλογή, τη διανομή και την παράδοση των προσφορών. Υπάρχουν άνθρωποι που οργανώνουν εκστρατείες συγκέντρωσης χρημάτων. Κινητοποιήσαμε τα δίκτυά μας εκτός Λιβάνου για να καλύψουμε τις οικονομικές μας ανάγκες.

Διαδραματίζουμε δύο βασικούς ρόλους. Ο ένας αφορά την αλληλεγγύη. Επιμένουμε στην οικοδόμηση και την άσκηση της άνευ όρων αλληλεγγύης. Αυτό συνδέεται άμεσα με την ιδέα ότι ζούμε σε αυτή τη χώρα, έχουμε έναν κοινό εχθρό και ότι ήρθε η ώρα να σταθούμε ενωμένοι, ανεξάρτητα από τις πολιτικές ή ιδεολογικές διαφορές μας. Αυτό είναι κάτι σημαντικό σε ένα πλαίσιο όπου οι Ισραηλινοί εργάζονται ενεργά για να υποκινήσουν έναν εμφύλιο πόλεμο στο Λίβανο.

Ο δεύτερος ρόλος είναι να αισθάνονται όλοι ενεργοί πολίτες, όχι μόνο θύματα του πολέμου. Ο πραγματικός κυρίαρχος είναι ο πόλεμος. Είμαστε θύματα. Αλλά δεν είμαστε μόνο θύματα. Προσπαθούμε να διαμορφώσουμε ένα συγκεκριμένο είδος πολιτικής αφήγησης που να υπερβαίνει τον γεωπολιτικό αγώνα που διεξάγεται. Μια αφήγηση που να συνδέεται περισσότερο με εμάς, τον ταξικό μας αγώνα, τα απελευθερωτικά κινήματα, τον αντικαπιταλισμό».

Η οργάνωση Lebanese Inclusive & Active Development ιδρύθηκε το 2019, αμέσως μετά την οικονομική κατάρρευση του Λιβάνου. «Πρόκειται για μια ανθρωπιστική πρωτοβουλία της βάσης που ανταποκρίθηκε σε άμεσες ανάγκες: διανομή τροφίμων, διοργάνωση γευμάτων ιφτάρ για ορφανά παιδιά, υποστήριξη στην πρόσβαση σε φάρμακα και βοήθεια προς οικογένειες που έχασαν τις αποταμιεύσεις τους λόγω της κρίσης» λέει η **Γκάντα**. «Μετά την έκρηξη στο λιμάνι της Βηρυτού, η ομάδα κινητοποιήθηκε για να ανταποκριθεί στις επείγουσες ανάγκες και αργότερα εγγράφηκε ως επίσημη ΜΚΟ.

Από τις 5 Μαρτίου, ως απάντηση στην τρέχουσα κλιμάκωση της έντασης, η οργάνωση έχει προσφέρει βοήθεια σε περίπου 14.000 άτομα που έχουν εκτοπιστεί βίαια σε ολόκληρο τον Λίβανο. Η βοήθεια περιελάμβανε κλινοσκεπάσματα, είδη καθαρισμού, είδη για βρέφη, προϊόντα εμμηνορροϊκής υγιεινής, ρούχα, φούρνους αερίου και υποστήριξη για το μαγείρεμα, βασική ιατρική υποστήριξη καθώς και περιορισμένη οικονομική ενίσχυση. Η παρούσα δράση βασίζεται σε προηγούμενες προσπάθειες που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της κλιμάκωσης της βίας τον Οκτώβριο του 2024, όταν η οργάνωση στήριξε ένα μεγάλο σχολικό καταφύγιο που φιλοξενούσε περίπου 11.000 εκτοπισμένους».

Φωτό: Guy Smallman

Νάμπι Τσιτ. Επισκευές του ηλεκτρικού δικτύου μετά την ισραηλινή επιδρομή.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Αλληλεγγύη στον αγώνα των Κούρδων Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα	ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Άθανασία Συμψηρή	καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού	Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7.30μμ Η τακτική του ενιαίου μετώπου για τη νίκη των εργατών Ομιλητής: Άγγελος Παλιουδάκης	ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Αλληλεγγύη στον αγώνα των Κούρδων Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 δημαρχείο 6.30μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλήτρια: Ανυσία Τζονιού	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ–ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Ο Ένγκελς και η καταγωγή της οικογένειας Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδόημου
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλητής: Βαγγέλης Τσόντζος	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλλάκου	ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/4 δημαρχείο 7μμ Μαρξισμός 2026 – Για να αλλάξουμε τον κόσμο Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης	Θεσσαλονίκη ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Πέτρος 8.30μμ Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής	ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ενάντια στο ρατσισμό των κλειστών συνόρων Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ–ΚΑΜΑΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Ποέτα 8μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλήτρια: Μαρία Τσίριμπα
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος	ΑΙΓΑΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ενάντια στο ρατσισμό των κλειστών συνόρων Ομιλήτρια: Θένια Ασλανιδή	ΤΟΥΜΠΑ–ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Teedy Boys 7.30μμ Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα Ομιλητής: Γιώργος Μαρτσιούλας	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλητής: Σταύρος Δρούλιας	ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη του 1917 – Πώς νίκησαν οι μπολσεβίκοι; Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα Ομιλητής: Γιώργος Πίττας	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Sloth 8.30μμ Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος	ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ Ποιος ήταν ο Καποδίστριας Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Μαρξισμός 2026 – Για να αλλάξουμε τον κόσμο Ομιλητής: Σωτήρης Χατζηβασιλείου
ΘΗΣΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ–ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Νισύρου και Πάτμου 7μμ Τι είναι το ενιαίο μέτωπο Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος	ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Μίνως 52, 5.30μμ Επισταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Κόμμα, τάξη, κίνημα Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος		ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ Τι είναι το ενιαίο μέτωπο	ΒΟΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Θόλος 7μμ Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων Ομιλητής: Αλέξανδρος Μπακούσι

Διεθνιστική Πρωτομαγιά ενάντια στο σύστημα του πολέμου, του ρατσισμού και της καταστροφής. Ελάτε να την οργανώσουμε μαζί!

ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη	ΚΟΛΩΝΟΣ–ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος		
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Ομιλητής: Γεράσιμος Γεωργάτος	ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης	
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαριδού	ΑΙΓΑΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ Ομιλήτρια: Θένια Ασλανιδή	Θεσσαλονίκη ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Ποέτα 8.30μμ Ομιλητής: Αντώνης Καρολίδης
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής: Χάρης Χριστόπουλος	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ Ομιλητής: Κώστας Πολυδώρος	ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Γιάφκα 8μμ Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου	ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Πέτρος 7μμ Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμენტάκη
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση	ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Αλεξάνδρα Κέντρον, Συλλ.Εργαζομένων νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, Δημήτρης Πολυχρονιάδης, πρόεδρος ΣΕΠΕ Μαρουσιού, Δημήτρης Κουτσιαύτης, Σωματείο Μηχανοδηγών Ελλάδος, Σωτήρης Κοντογιάννης, εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Μικρού 6, 8.30μμ Ομιλητής: Μάνος Μανουσαρίδης
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλητής: Σεραφεϊμ Ρίζος	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Sloth 8.30μμ Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη		ΤΟΥΜΠΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Teedy Boys 7μμ Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκα
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ–ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ–ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Δημαρχείο Ηρακλείου, υπόγειο αίθριο 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Αιμίλιος Βαζούρας, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Νέας Ιωνίας, Κωνσταντίνα Πετράκη, μέλος Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Ηρακλείου, Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 Θόλος 7μμ Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας
ΘΗΣΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης	ΝΙΚΑΙΑ–ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ–ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ Ομιλητές/τριες: Χριστίνα Κυριαζή, μέλος ΔΣ	ΞΑΝΘΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος			ΠΑΤΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 22/4 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς
			ΧΑΝΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Μίνως 52, 5.30μμ Ομιλήτρια: Άννα Μαματση
			ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 Καφέ Μαρίνα, 7μμ Ομιλήτρια: Τόνια Αντωνίου
			ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 23/4 καφέ Νέον 6.30μμ Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 16/4 ΠΑΤΡΑ Πλ.Ολαγας 6μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/4 ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπουρία 7μμ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 7μμ ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΑΡΤΑ Αγ.Δημήτριος 11πμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 18/4 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μεσ Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μεσ ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μεσ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 12μεσ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως “Τζάντε” 11.30πμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη και Θησέως 12μεσ ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μεσ ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 12μεσ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μεσ Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 12μεσ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μεσ ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μεσ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μεσ ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 12μεσ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μεσ ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μεσ ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βεΐκου 12μεσ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μεσ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Τα ξημερώματα της 31 Μάρτη του 1946 μια ομάδα ανταρτών επιτέθηκε στον σταθμό της Χωροφυλακής στο Λιτόχωρο Πιερίας και τον κατέστρεψε. Ήταν μέρα εκλογών από τις οποίες απείχε το ΕΑΜ και το ΚΚΕ, καταγγέλλοντας το όργιο τρομοκρατίας που είχε εξαπολύσει το κράτος κι οι δεξιές παρακρατικές συμμορίες που συντόνιζε. Αυτό το κύμα δεξιάς τρομοκρατίας είχε οδηγήσει ακόμα και 15 μέλη της κεντρικής κυβέρνησης Σοφούλη να παρατηθούν διαδοχικά από τις 5 μέχρι 29 Μάρτη.

Μερικά χρόνια αργότερα, ένας αντιστρατήγος, ο **Θ. Πεντζόπουλος**, θα έγραφε στα απομνημονεύματά του ότι η επίθεση στο Λιτόχωρο ήταν η «πανηγυρικότερα διακήρυξη του ΚΚΕ ότι αρχίζει την ένοπλη εξέγερση». Τώρα, ο **Αδωνις Γεωργιάδης** άστραψε και βρόντηξε γιατί το ΚΚΕ «τόλμησε» να οργανώσει συγκέντρωση για να τιμήσει «την ανταρσία κατά της ελληνικής δημοκρατίας και την τρομοκρατική ενέργεια στο Λιτόχωρο».

Βέβαια, καμιά άλλη ενέργεια δεν έγινε εκείνη την ημέρα των εκλογών της τρομοκρατίας και της νοθείας. Η επίθεση στο Λιτόχωρο δεν ήταν διακήρυξη έναρξης της «ανταρσίας». Ο εμφύλιος δεν «κηρύχτηκε». Κλιμακώθηκε από τα τέλη του 1946.

Η «ανταρσία» ηττήθηκε το 1949 και έτσι η Ελλάδα βρέθηκε «στη σωστή πλευρά της ιστορίας» για να θυμηθούμε τη δήλωση του **Μητσοτάκη** το 2022. Στην ίδια πλευρά βρέθηκαν οι δωσίλογοι, οι ταγματασφαλήτες κι οι μαυραγορίτες της Κατοχής, που με τη «γερμανική στολή στη ναφθαλίνη» (εύστοχος τίτλος βιβλίου του ιστορικού Σ. Δορδανά) έγιναν ο κορμός του μετεμφυλιακού κράτους.

Επανάσταση και αντεπανάσταση

Ο εμφύλιος ήταν η τελευταία πράξη του κύκλου της επανάστασης και της αντεπανάστασης που συγκλόνισε την ελληνική κοινωνία στη δεκαετία του '40. Οι κορυφαίες στιγμές της ταξικής πάλης στη δεκαετία του '40 είχαν έρθει πιο νωρίς. Τέτοια ήταν η Γενική Απεργία του Μάρτη του 1943 που ακύρωσε την προσπάθεια των ναζι να επιβάλλουν την πολιτική επιστράτευση. Ήταν το αποκορύφωμα εργατικών αγώνων που είχαν ξεσπάσει από το 1942. Αυτή η νικηφόρα μάχη της οργανωμένης εργατικής τάξης καθόρισε τις πολιτικές εξελίξεις για τον επόμενο ενάμιση χρόνο μέχρι την απελευθέρωση.

Η δεύτερη ήταν ο Δεκέμβρης του 1944. Η ηγεσία του ΚΚΕ που ηγεμόνευε στο κίνημα της Αντίστασης, ήθελε να ακολουθήσει το δρόμο της ταξικής συνεργασίας και της «εθνικής ενότητας» που ακολουθούσαν όλα τα Κομμουνιστικά Κόμματα εκείνη την εποχή του «μεγάλου αντιφασιστικού πολέμου». Υπέγραψε τη Συμφωνία του Λιβάνου τον Μάη του 1944 αποκηρύσσοντας και το κίνημα των φαντάρων και των ναυτών στη Μέση Ανατολή. Μπήκε στη κυβέρνηση της «εθνικής ενώσεως» του **Γ. Παπανδρέου** και υπέγραψε τη Συμφωνία της Καζέρτας που έδενε χειροπόδαρα τον ΕΛΑΣ. Στην Απελευθέρωση οι υπουργοί της πήραν στους ώμους τους ακόμα και την εφαρμογή αντεργατικών μέτρων όπως της νομισματικής σταθεροποίησης.

Το ξέσπασμα του «κόκκινου Δεκέμβρη» ήταν η προσωρινή απώλεια του ελέγχου αυτού του κινήματος. Μέσα από αυτή τη ρωγμή ξετυλίχτηκε μια μάχη που κράτησε 33 μέρες: η μοναδική περίπτωση στη δυτική Ευρώπη που το κί-

80 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Πώς φτάσαμε στον Εμφύλιο;

νημα της Αντίστασης συγκρούστηκε ένοπλα με τους Συμμάχους «απελευθερωτές».

Ο ΕΛΑΣ έχασε τη μάχη της Αθήνας, και η συνέχεια ήταν η υπογραφή της Συμφωνίας της Βάρκιζας τον Φλεβάρη του 1945 με βάση την οποία παρέδωσε τον οπλισμό του και διαλύθηκε. Οι διατάξεις της έδωσαν την ευκαιρία στην αστική τάξη να ανασυγκροτήσει το κράτος της και να εξαπολύσει ένα όργιο διωγμών ενάντια στο κίνημα της Αντίστασης, που σωστά το ΕΑΜ χαρακτήρισε «μονόπλευρο εμφύλιο πόλεμο». Οι χιλιάδες κατατρεγμένοι αγωνιστές στην ύπαιθρο που ανέβηκαν στα βουνά για να γλυτώσουν θα γίνονταν ο πυρήνας του ΔΣΕ που ιδρύθηκε επίσημα τον Οκτώβρη του 1946.

Για την ηγεσία του ΚΚΕ η Συμφωνία της Βάρκιζας δεν ήταν απλά μια αναγνώριση της στρατιωτικής ήττας στην Αθήνα. Ήταν το σκαλοπάτι για να μπει ξανά στη ρότα της διεκδίκησης της συμμετοχής της σε μια κυβέρνηση με αστικά κόμματα. Ο Δεκέμβρης και η επέμβαση των ξένων διέκοψε την «ομαλή δημοκρατική εξέλιξη» εκτιμούσε η 12η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ τον Ιούνη του 1945. Το ζήτημα ήταν να ξεκινήσει ξανά αυτή η ομαλότητα.

Στο όνομα αυτής της «δημοκρατικής πανστρατιάς», η Βάρκιζα έπρεπε να τηρηθεί μέχρι κεραίας (και να αποκηρυχτεί ο **Άρης Βελουχιώτης**). Στην ίδια Ολομέλεια ο **Νίκος Ζαχαριάδης**, ο γραμματέας του ΚΚΕ, ξιφουλκώσε ενάντια σε όσους: «δεν καταλαβαίνουν την υποχωρητικότητα μας. Όπως είχαν άδικο και εκείνοι που κατέκριναν την 'υποχωρητικότητά μας' όπως

τη λένε στο Λίβανο. Γιατί και τότε όπως και ΤΩΡΑ εμείς αποβλέπουμε σε ένα σκοπό: στο να αυξήσουμε τις δυνάμεις της αντίστασης τότε, της Δημοκρατίας σήμερα».

Η ηγεσία στήριζε αυτές τις ελπίδες της στη ζωτικότητα που έδειχνε το μαζικό κίνημα παρά τα χτυπήματα της τρομοκρατίας. Για παράδειγμα τον Σεπτέμβρη του 1945 το ΕΑΜ γιόρτασε τα 4 χρόνια από την ίδρυσή του με μια γιγάντια συγκέντρωση στο Παναθηναϊκό Στάδιο.

Απεργιακό κίνημα

Τον Γενάρη του 1946 ξεσπά ένα απεργιακό κίνημα που όπως αναφέρει ο ιστορικός **Α. Αυγουσιώδης** στο βιβλίο του για το συνδικαλιστικό κίνημα στη δεκαετία του 1940: «θα μπορούσε να πει κανείς ότι τον Ιανουάριο του 1946 όλοι οι Έλληνες απέργησαν αλλά όχι ταυτόχρονα». Στα συνδικάτα σάρωνε ο ΕΡΓΑΣ, η συνδικαλιστική παράταξη της Αριστεράς. Στο 8ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ τον Μάρτη οι 1.100 από τους 1.436 συνέδρους ανήκανε σε αυτή την παράταξη.

Η ηγεσία του ΚΚΕ αντιμετώπιζε ένα δίλημμα. Αποζητούσε ένα συμβιβασμό με έναν αντίπαλο που δεν είχε καμιά διάθεση για κάτι τέτοιο. Για να πετύχει αυτό το συμβιβασμό έπρεπε να αποδείχνει σε εχθρούς και φίλους ότι διατηρούσε τη μαζική της βάση και για να το κάνει αυτό έπρεπε να αποδείχνει σε αυτή τη βάση ότι μπορούσε να απαντάει σε είδος στα πλήγματα της απέναντι πλευράς.

Έτσι ο Ζαχαριάδης έλεγε στη συγκέντρωση της Τούμπας τον Αύγουστο του '45 ότι αν δεν προχωρήσει η «ομαλή εξέλιξη» τότε θα ξανακουστεί στα «βουνά και τα λαγκάδια» το «εμπρός ΕΛΑΣ για την Ελλάδα...». Όταν η ακροδεξιά συμμορία του Μαγγανά –«ανθυπολοχαγός» των Ταγμάτων Ασφαλείας στην Κατοχή- κατέλαβε την Καλαμάτα στις 20 Γενάρη του 1946 και δολοφόνησε 14 αγωνιστές, η ηγεσία του ΚΚΕ δεν μπορούσε να μείνει άπραγη. Αρχισε να συντονίζει και να εξοπλίζει τις ομάδες των αγωνιστών που ήταν στα βουνά. Η 2η Ολομέλεια της Κ.Ε του κόμματος τον Φλεβάρη, που ενέκρινε την αποχή τις εκλογές, τις υιοθέτησε αλλά στα πλαίσια της πίεσης για «ομαλές δημοκρατικές εξελίξεις».

Όμως κάθε τέτοια χειρονομία και κίνηση προκαλούσε ρίγη τρόμου στο αστικό στρατόπεδο. Ήταν αντιφατική η προσπάθεια της ηγεσίας να κρατήσει το κίνημα σε «λογικά πλαίσια» και ακόμα και τις ένοπλες απαντήσεις να τις βλέπει σαν «μέσο πίεσης». Γι' αυτό η πολιτική του ΚΚΕ από το 1945 μέχρι το 1947 μοιάζει με τα μπερδεμένα βήματα ενός μεθυσμένου που παραπατάει πότε από εδώ και πότε από εκεί. Πρόκειται για μια «διολίσθηση προς τον Εμφύλιο» -όπως την είχε περιγράψει ο ιστορικός **Φ. Ηλιού-** που την πρωτοβουλία των κινήσεων την είχε πάντα η αντίπαλη πλευρά.

Τον Νοέμβρη του 1945 το ΚΚΕ έδωσε «ανοχή» στην κυβέρνηση **Σοφούλη** και τον Μάρτη του 1946 απείχε από τις εκλογές, όχι για να δώσει το σήμα έναρξης της «ανταρσίας» αλλά για να τραβήξει το «δημοκρατικό κέντρο». Τον Οκτώβρη του 1946 ανακοινώνεται η ίδρυση του Δημοκρατικού Στρατού αλλά λίγες μέρες πριν είχε συμμετάσχει στο νόθο δημοψήφισμα για την επιστροφή του βασιλιά **Γεώργιου Β'.**

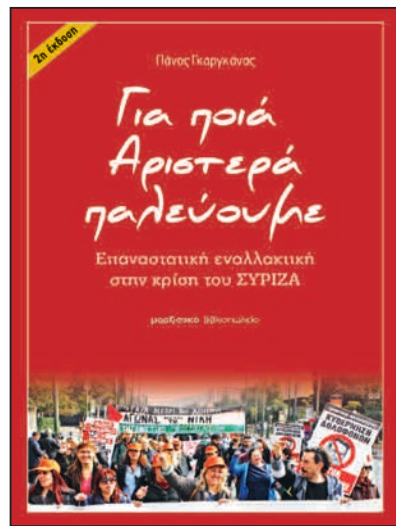
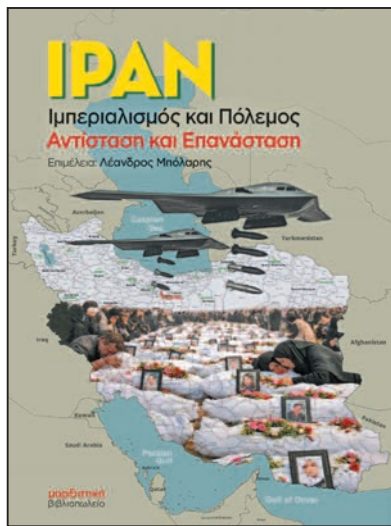
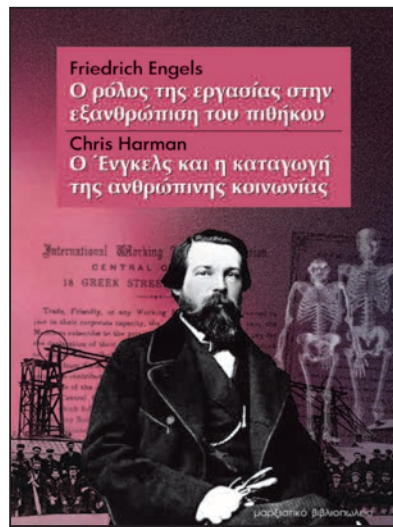
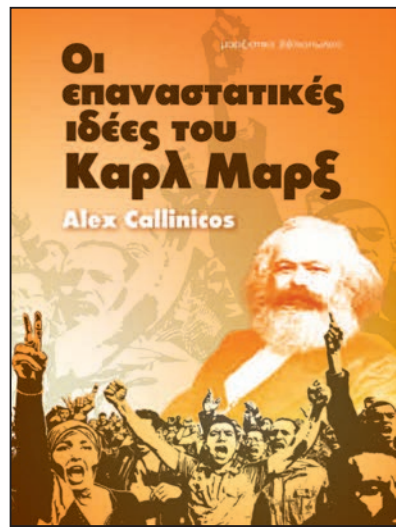
Τον Φλεβάρη του 1947 το ΠΓ της ΚΕ αποφασίζει ότι θα ρίξει το βάρος στον ένοπλο αγώνα, και τον Ιούνη ένα μέλος του, ο **Μ. Πορφυρογένης**, θα δηλώσει στο συνέδριο του Γαλλικού ΚΚ στο Στρασβούργο ότι ο αγώνας του ΔΣΕ «αποκρυσταλλώνεται προς τη δημιουργία μιας λεύτερης Ελλάδας με δικιά της κυβέρνηση και κρατική υπόσταση». Αλλά ο **Κ. Καραγιώργης** επισήμαινε στο Ριζοσπάστη ότι: «Τόσο στο Στρασβούργο όσο και δω υπάρχει ένα χέρι προτεταμένο ειλικρινώς για συμφιλίωση, για κατευνασμό, για συμβιβασμό».

Η αντίληψη ότι το κίνημα είναι μια μηχανή που ανάβει και σβήνει με το πάτημα ενός κουμπιού είναι το σήμα κατατεθέν όλων των ρεφορμιστικών και γραφειοκρατικών ηγεσιών. Το ΚΚΕ κυριαρχούσε στα συνδικάτα αλλά επέμενε ότι οι απεργίες έπρεπε να γίνονται με το σταγονόμετρο. Τον Ιούλη του 1946 η κυβέρνηση πέρασε από τη Βουλή το περιβόητο Γ' Ψήφισμα «Περί εκτάκτων μέτρων κατά των επιβουλευομένων την δημοσίαν τάξιν και την ακεραιότητα του κράτους» που φίμωσε τα συνδικάτα και με βάση τις διατάξεις του ξεκίνησαν οι πρώτες εκτελέσεις από έκτακτα στρατοδικεία. Η απάντηση της ηγεσίας ήταν μια αναιμική 24ωρη απεργία.

Με αυτό το τρόπο, όμως, το κίνημα του 1945-46 εξαντλήθηκε και έχασε τη δυναμική του. Σε αντίθεση με την Αντίσταση όπου το αντάρτικο φούντωσε όταν η εργατική τάξη είχε μπει ορμητικά στο προσκήνιο, ο ΔΣΕ γνώρισε την ανάπτυξη του όταν η δυναμική της εργατικής τάξης είχε καμφθεί. Ήταν ο επίλογος μιας νικηφόρας επανάστασης που χάθηκε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό.

Για να συγκροστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

**Σοσιαλιστικό
Εργατικό
Κόμμα**

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ

ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΚΑΜΠΑΝ

Προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ)

12/10/24, Αγ. Παντελεήμονας. Διαδήλωση για την δολοφονία του Μ. Καμράν. Φωτό: Μάριος Λώλος

Σε προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) αποφάσισε να προχωρήσει η οικογένεια του Πακιστανού μετανάστη ντελιβερά Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ, ο οποίος τον Σεπτέμβρη του 2024 βρέθηκε νεκρός μετά από άγριο βασανισμό μέσα στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. Όπως εξηγεί η δικηγόρος της οικογένειας Μαρία Σφέτσου, είναι η μόνη διέξοδος προκειμένου να αποδοθεί δικαιοσύνη για την ρατσιστική αστυνομική δολοφονία του Καμράν μετά την σκανδαλώδη εισαγγελική διάταξη που έβαλε την υπόθεση στο αρχείο.

Η δολοφονία του Καμράν είχε προκαλέσει τεράστια κοινωνική κατακραυγή. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύτηκαν με το άψυχο κακοποιημένο σώμα του ήταν σοκαριστικές, ενώ όσο εκείνες τις μέρες έρχονταν στο φως τα στοιχεία για το πώς βρέθηκε στα χέρια των βασανιστών του η οργή μεγάλωνε. Οι δικαιολογίες των μπάτσων που επί μια βδομάδα τον περιέφεραν σε πέντε αστυνομικά τμήματα πριν τον οδηγήσουν στο κολαστήριο του Αγίου Παντελεήμονα ήταν προκλητικές. Αλλά η επιχείρηση συγκάλυψης του εγκλήματος είχε τη στήριξη του Χρυσοχοϊδη και όλης της κυβέρνησης.

Τον περασμένο Γενάρη, σχεδόν ενάμιση χρόνο μετά, η προανάκριση που υποτίθεται θα διερευνούσε τις συνθήκες θανάτου του και θα απέδιδε κατηγορίες στους ενόχους κατέληξε στην αρχειοθέτηση της υπόθεσης. Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε τότε η ΚΕΕΡΦΑ, η **Μ.Σφέτσου** χαρακτήρισε ως "πραξικόπημα" την απόφαση και

κατήγγειλε ότι η δικογραφία ήταν γεμάτη ελλείψεις: Οι καταθέσεις των αστυνομικών ήταν «πανοσιότυπες», οι κάμερες του τμήματος το κρίσιμο χρονικό διάστημα καταγράφονταν ως «κλειστές» χωρίς εξήγηση για το λόγο που δεν λειτουργούσαν, γνωμάτευση από το ΕΚΑΒ εκτός από «μια ολιγόλογη μαρτυρική κατάθεση ενός μέλους του πληρώματος» δεν υπήρχε, αλλά ούτε και λίστα με τους συγκρατούμενους του Καμράν με αποτέλεσμα να

μην μπορεί κανείς να τους βρει. Παράλληλα, παρότι ακόμα και η επίσημη ιατροδικαστική έκθεση ανέφερε τον ξυλοδαρμό ως «μία συνυπάρχουσα αιτία θανάτου», ο αρμόδιος εισαγγελές τον απάλειψε από τη διάταξη του θέτοντας την υπόθεση στο αρχείο.

«Οι μήνες περνάνε και δικαιοσύνη δεν βλέπουμε για τον Μοχάμεντ Καμράν», δήλωναν τότε με τη σειρά τους ο αδερφός του Καμράν, **Ιμράν** και ο συγγενής του **Ουαζζίτ Τζαράλ**. «Φοβόμα-

Δεν τον άφησαν ποτέ να μιλήσει με συγγενείς και με τη δικηγόρο του. Το σώμα του Μοχάμεντ Καμράν βγάζει κραυγές ότι βασανίστηκε άγρια και απάνθρωπα».

Το αίτημα να τιμωρηθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας του Μοχάμεντ Καμράν παραμένει. Η στήριξη της οικογένειάς του και του αγώνα της για δικαιοσύνη είναι κρίσιμη.

Μετά τη δολοφονία του ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΚΑΜΠΑΝ ΑΣΙΚ στο Α.Τ. του Αγίου Παντελεήμονα ακολούθησε προανάκριση, το σκανδαλώδες αποτέλεσμα της οποίας ήταν να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο από τον αρμόδιο εισαγγελέα, αγνοώντας συντριπτικά αποδεικτικά στοιχεία, με αποκορύφωμα αυτόν τον ξυλοδαρμό που διέγνωσε ο κρατικός ιατροδικαστής ως συνυπάρχουσα αιτία θανάτου.

Η απόφαση αυτή που ελήφθη καθ' υπέρβαση κάθε νομικού κανόνα και κάθε αισθήματος δικαίου δεν είναι δυνατόν να προσβληθεί με κανένα ένδικο μέσο στα ελληνικά δικαστήρια.

Κατόπιν της εξέλιξης αυτής η μόνη διέξοδος που απέμεινε για να αποδοθεί Δικαιοσύνη είναι η προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων Ανθρώπου, προκειμένου να ελεγχθούν τα βαριά αποπήματα της ελληνικής δικαιοσύνης.

Ωστόσο, η διαδικασία αυτή είναι ιδιαίτερα απαιτητική και συνεπάγεται σημαντικά οικονομικά έξοδα, τα οποία η οικογένεια του ΚΑΜΠΑΝ αδυνατεί να καλύψει μόνη της.

Για τον λόγο αυτό, απευθύνεται έκκληση για οικονομική στήριξη της οικογένειας. Κάθε συνεισφορά, μικρή ή μεγάλη, αποτελεί πολύτιμη βοήθεια στην προσπάθεια να αποδοθεί δικαιοσύνη για τον αδικοχαμένο ΚΑΜΠΑΝ.

Μαρία Σφέτσου,
δικηγόρος οικογένειας
Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ

Λ.Β.

Βαθεία ρωγμή υπέστη η αρχή της δίκαιης δίκης, στη δεύτερη κιόλας δικάσιμο. Το αίτημά μας για αναβάθμιση της κατηγορίας δεν έγινε δεκτό. Εκτός αυτού δεν μας δόθηκε το δικαίωμα παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας. Συνέβη το παράλογο και παράδοξο: εμείς οι γονείς του Βασιλείου Μάγγου δεν θα έχουμε φωνή στο δικαστήριο!

Σε αντίθεση με τους εγκληματίες αστυνομικούς που εδώ και έξι χρόνια απολαμβάνουν καθεστώς ευνοϊκής μεταχείρισης.

Η υπεράσπιση των κατηγορουμένων με δικονομικά κόλπα προσπαθεί τώρα να αναβάλει το δικαστήριο και να πυροδοτήσει τη διαδικασία. Ανάμεσα στα άλλα, ισχυρίζονται ότι έγινε "λάθος" στην διπλή ιδιότητα μάρτυρα και κατηγορουμένου που αποδίδεται σε έναν εκ των κατηγορουμένων. Όχι, κανένα λάθος δεν έγινε. Έγινε σκόπιμα από αυτούς που "κατασκευάζουν" τις δικογραφίες και τις στέλνουν στους δικαστές, έγινε από το δικαστικό παρακώλωμα. (Ας βρουν αμέσως στην εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου ή όπου αλλού, ποιος το έκανε και να θεραπευτεί η αδικία). Έγινε εσκεμμένα για να προφυλαχθούν όλοι οι κατηγορούμενοι. Ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος, είναι αυτός που κατέθεσε ότι εκείνος και ένας ακόμη συνάδελφός του παρευρίσκονταν στο χώρο που χτυπούσαν και βασάνιζαν τον Βασίλειο Μάγγο, συμμετέχοντας και οι ίδιοι στη "φύλαξη" του, χωρίς να έχουν εν-

Καταγγελία Γιάννη Μάγγου

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τολή από κανέναν. Είναι αυτός που του ξέφυγαν ομολογίες που δεν έπρεπε να ακουστούν.

Έγιναν εσκεμμένα, γιατί θέλουν να κάνουν δώρο στους εγκληματίες την αθώωση τους με νομότυπους τρόπους, γιατί η οδός της δικαιοσύνης τους οδηγεί στην καταδίκη. Ντροπή και όνειδος!

Γι' αυτό πασχίζουν να τινάξουν στον αέρα τη δίκη και να ακυρώσουν τα όσα πορίσματα και βουλεύματα βγήκαν και είναι συντριπτικά εις βάρος των κατηγορουμένων, ώστε να πάμε πάλι από την αρχή. Αν γίνει θα είναι το μεγαλύτερο φιάσκο των τελευταίων χρόνων στην ιστορία της δικαστικής εξουσίας.

Τώρα είναι μεγάλη η ευθύνη του δικαστηρίου και της προέδρου του. Μόνο το δικαστήριο έχει τη δύναμη να επιβάλει τη συνέχιση της δίκης, με αξιοπρέπεια. Αλλιώς θα έχουμε τον ευτελισμό της διαδικασίας, την κοροϊδία και τον απόλυτο εμπαιγμό της δικαιοσύνης.

Καταγγέλλουμε τις πολιτικές ευθύνες του Υ.ΠΡΟ.ΠΟ κ. Χρυσοχοϊδη και του υπουργού δικαιοσύνης κ. Φλωρίδη, που προκύπτουν από αυτές τις μεθοδεύσεις.

Είμαστε πολίτες αυτής της χώρας. Δεν θα

γίνουμε Σερλοκ Χολμς των δικογραφιών, όμως από την πρώτη στιγμή αποκαλύψαμε και καταγγείλαμε ότι επιχειρήθηκε και επιχειρείται συγκάλυψη.

-Στις 7.4.2026 η εισαγγελέας Πρωτοδικών Καρδίτσας ανέγνωσε το κατηγορητήριο κατά των κατηγορουμένων. Και αμέσως το ακροατήριο αντιλήφθηκε, το μέγεθος των εγκληματικών πράξεων των κατηγορουμένων.

Αντιλήφθηκε γιατί θέλουν να αποφύγουν τη δίκη. Γιατί είναι συντριπτικό εις βάρος τους. Γι' αυτό η υπεράσπισή τους προσπάθησε ματωδώς εδώ κι ένα χρόνο και πήρε συνεχείς αναβολές, από τις οποίες προέκυψαν μέχρι και αλλαγές συνθέσεων του δικαστηρίου (υπάρχουν άραγε ευνοϊκές συνθέσεις δικαστηρίων;).

-Εμείς εδώ κι ένα χρόνο, επί επτά συνεχείς φορές, ήμασταν κάθε φορά στην Καρδίτσα, μπροστά σε μία κατάσταση αρνησιδικίας, περιμένοντας με αξιοπρέπεια να διεξαχθεί η δίκη, παρά τη διακριτή, κάθε φορά, εις βάρος μας μεταχείριση από τους αστυνομικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη...

Τους εξευτελισμούς, τις ειρωνείες, τις απειλές προς εμάς, τους μάρτυρες μας και σε ακροατές της δίκης, ακόμα και από τους κατηγορούμενους.

Όμως "Αν θεωρούν ότι μας φοβίζονται, κάνουν ένα μεγάλο λάθος. Δεν μας φοβίζονται, μας εξοργίζουν" (Β. Μάγγος).

Υπενθυμίζω επίσης ότι οι έξι κατηγορούμενοι υπηρεσιακά παραπέμφθηκαν από το Γενικό Επιτελείο της Ελληνικής Αστυνομίας στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης με τις ίδιες κατηγορίες και το ερώτημα γι' αυτούς της ποινής της απόταξης...

-Πεισμώνουμε. Τα "όπλα" μας είναι η αλήθεια και το δίκιο.

Στο δικαστήριο, αν συνεχιστεί, δεν θα έχουμε δικαίωμα να μιλήσουμε. Η φωνή μας όμως από εκεί μέσα ακούγεται καθαρά και πιο δυνατά στον έξω κόσμο. Γιατί φωνή μας είναι η δυνατή φωνή των αδικημένων, των απλών ανθρώπων που αγωνίζονται για ένα καλύτερο και δίκαιο κόσμο. Είναι η φωνή της κοινωνίας.

Είναι η φωνή εκείνων των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης και ΜΜΕ και των δημοσιογράφων που παρακολουθούν και στηρίζουν την υπόθεσή μας.

Η αλήθεια και το δίκιο δεν φιμώνονται. Φωνάζουμε και δεν θα σταματήσουμε ποτέ να κραυγάζουμε: όχι στην αστυνομική βία.

Δικαιοσύνη για τον Βασίλειο Μάγγο. Τιμωρία των εγκληματιών βασανιστών του.

Βόλος 9.4.2026

Ο πλούτος της ιστορίας της ταξικής πάλης

«Η ιστορία όλων των ως τώρα κοινωνιών είναι ιστορία ταξικών αγώνων». Με αυτή τη φράση ξεκινάει το Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος των Κ. Μαρξ και Φ. Ένγκελς. Η ιστορία των ταξικών αγώνων διεθνώς και στην Ελλάδα κατείχε πάντα σημαντική θέση στο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών Μαρξισμός.

Την κατέχει και φέτος, με κύκλους συζητήσεων για την Ιστορία των Επαναστάσεων και τα 90 χρόνια από το 1936, τη χρονιά των μεγάλων κινημάτων και επαναστάσεων από τα εργοστάσια των ΗΠΑ μέχρι τις «Μέρες Μαγιού» της Θεσσαλονίκης.

Ιστορικοί που έχουν φωτίσει με την έρευνα και το γράψιμό τους την ιστορία των ταξικών αγώνων συμμετέχουν στον Μαρξισμό 2026.

Ο Κώστας Βλασόπουλος είναι καθηγητής που διδάσκει αρχαία ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης. Ένα από τα πιο γνωστά βιβλία του, γραμμένο μαζί με την Ευτυχία Μπαθρέλλου, έχει τίτλο «Η ζωή μου όλη. Καθημερινές ιστορίες δούλων από την αρχαιότητα». Στον Μαρξισμό 2023 είχε μιλήσει με θέμα «Η δουλειά και η διαπολιτισμική αρχαιότητα» και κατέληξε ως εξής:

«Δεν γίνεται να μελετάμε την ιστορία της Αρχαιότητας χωρίς να βάζουμε στο κέντρο τις επαφές και τις ανταλλαγές ανάμεσα στους διαφορετικούς πολιτισμούς και την ιστορία των από τα κάτω. Πάντα να το θυμόμαστε αυτό. Η τάξη μας δεν υπάρχει μόνο στο σήμερα. Από την καταβολή των ταξικών κοινωνιών για χιλιάδες χρόνια παλεύει και δίνει μάχες. Συνήθως μας το κρύβουν, αλλά είναι μια καλή ευκαιρία να τα θυμηθούμε και να τα μάθουμε. Γιατί μας δίνει μια καλή εικόνα για το παρελθόν αλλά και γιατί μας δίνει δύναμη για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας».

Ο Μιχάλης Λυμπεράτος είναι ιστορικός και εκπαιδευτικός που έχει κάνει μια πολύτιμη δουλειά και για το κίνημα της Αντίστασης και για την ΕΔΑ στη συνέχεια. Στα πολλά βιβλία του συγκαταλέγονται τα «Από το ΕΑΜ στην ΕΔΑ Η ραγδαία ανασυγκρότηση της ελληνικής Αριστεράς και οι μετεμφυλιακές πολιτικές αναγκαιότητες» και «Ζητήματα Εξουσίας – Από την Κίνα στην Ευρώπη και την Ελλά-

Κώστας Βλασόπουλος

Μιχάλης Λυμπεράτος

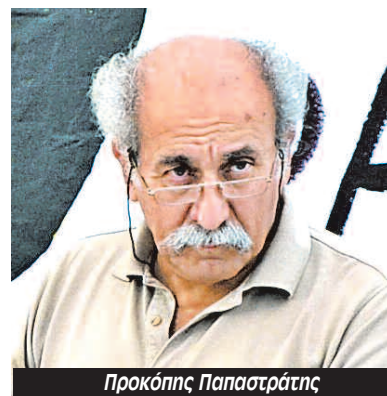
δα – Αριστερή στρατηγική και αντεπαναστάσεις μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μια συγκριτική παράθεση». Σε μια συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγύη για την επέτειο της Απελευθέρωσης της Αθήνας από τους ναζί τόνιζε:

«Οι γερμανικές επιτελικές εκθέσεις από το καλοκαίρι του 1944 και μετά, διαπίστωναν ότι ο ΕΛΑΣ δεν αντιμετώπιζόταν, αλλά απειλούσε με σφαγή τον γερμανικό στρατό. Ο Α. Σπέερ, υπουργός Εξοπλισμών του Ράιχ έγραφε ότι «απελπισία έχει καταλάβει την ανώτατη ηγεσία της Βέρμαχτ», ειδικά μετά από τις συνεχείς αποτυχημένες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην Πίνδο, την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1944. Αυτός είναι και ο

βασικός λόγος που αναζητούσαν συμφωνία με το ΕΑΜ ώστε να μην πληγούν από τους αντάρτες κατά την αποχώρησή τους. Ο φόβος τους ήταν μήπως επαναληφθεί στην Αθήνα το φαινόμενο με την εξέγερση στη Βαρσοβία, την 1η Αυγούστου 1944, που απείλησε με διάλυση το γερμανικό στρατό στην Πολωνία.

Οι εκθέσεις των γερμανικού στρατού περιγράφουν το φόβο των αξιωματικών για την κατάρρευση του ηθικού των στρατιωτών. Απειθαρχία, αντιδράσεις φαντάρων στα αντίποινα, αλλά και ανεξέλεγκτα δολοφονική συμπεριφορά όταν ένιωθαν τρομοκρατημένοι, όπως στην Πελοπόννησο».

Ο Προκόπης Παπαστράτης είναι

Προκόπης Παπαστράτης

Δημήτρης Κουσουρής

ομότιμος καθηγητής ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Το 2013 ήταν ένας από τους διοργανωτές του συνεδρίου με θέμα «Αριστερά και Αστικός Πολιτικός Κόσμος» στο Πάντειο και το 2014 ενός ανάλογου συνεδρίου με θέμα «Από την Απελευθέρωση στα Δεκεμβριανά: μια τομή στην νεότερη πολιτική ιστορία της Ελλάδας». Σε ένα άρθρο του που δημοσιεύτηκε στην Εργατική Αλληλεγγύη τον Οκτώβρη του 2020 επεσήμαινε τα εξής για τη στάση της αστικής τάξης απέναντι στην Αντίσταση:

«Είναι ενδεικτικό της πλήρους αντίθεσης που διαμορφώνεται για την αντίσταση ότι ο φόβος για κοινωνική ανατροπή που επισημαίνει ο Κωνσταντίνος Τσαλδάρης, ο εκλεγμένος πρωθυπουργός στις εκλογές του 1946, διατυπώνεται ταυτόχρονα με τις παλλαϊκές διαδηλώσεις του ελληνικού λαού που καταργούν την πολιτική επιστράτευση. Αυτή η πολιτική στάση και οι πολιτικές ενέργειες που θα την πλαισιώσουν, αποτελεί ένα αναπόσπαστο τμήμα μίας ευρείας και σαφέστατα επιληψιμης συμμαχίας, επειδή θα συμπεριλαμβάνει και δοσιλογικά τμήματα, απέναντι σε μία Αντίσταση που είναι ένοπλη, ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας και ελέγχεται από το ΕΑΜ/ΚΚΕ. Ο λόγος συγκρότησης αυτής της συμμαχίας είναι να εμποδιστεί το ΕΑΜ να καταλάβει την εξουσία κατά την υποχώρηση των Γερμανών. Μπροστά στον κίνδυνο αυτό παραμερίζονται και οι τελευταίοι ηθικοί ενδοιασμοί, που ενδεχομένως υπάρχουν, των εκπροσώπων της αστικής τάξης για τη συνεργασία με οργανώσεις και στρατιωτικά τμήματα που εξοπλίζονται και συνεργάζονται με τους Γερμανούς ώστε να ενταχθούν και αυτές στο αντίπαλο δέος που συγκροτείται απέναντι στο ΕΑΜ/ΚΚΕ».

Ο Δημήτρης Κουσουρής είναι επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης και μας έχει «χαρίσει» ένα πολύτιμο βιβλίο με τίτλο «Δίκες των Δοσιλόγων 1944-1949 – Δικαιοσύνη, συνέχεια του κράτους και εθνική μνήμη». Γράφει για παράδειγμα για την πρώτη δίκη, των δοσιλογικών κυβερνήσεων, που κράτησε εκατό περίπου μέρες:

«Μολονότι το 'μαρτυρικών Έθνος' μνημονεύταν συχνά σε διάφορα κείμενα της εποχής, η παρουσία του στην αίθουσα του δικαστηρίου ήταν περιορισμένη. Η απόρριψη του αιτήματος εκπροσώπων του εαμικού κινήματος να παραστούν στη δίκη ως πολιτική αγωγή σηματοδοτούσε τον πρώτο έμπρακτο αποκλεισμό της εμπειρίας των αντιστασιακών κινήματων από την ακροασιακή διαδικασία. Στην αοριστία που χαρακτήριζε τις περιγραφές του εγκλήματος του δοσιλογισμού στο κατηγορητήριο, ερχόταν τώρα να προστεθεί η απουσία συγκεκριμένης εξέτασης των εγκλημάτων (βασανιστήρια, μπλόκα, κατάχρηση κρατικής εξουσίας, εξόντωση Εβραίων)».

Η συγκυρία της διεξαγωγής της δίκης έπαιξε καθοριστικό ρόλο. Στην Απελευθέρωση το αίτημα για «λαϊκά δικαστήρια» που θα τιμωρούσαν τους συνεργάτες των ναζί κυριαρχούσε στις διαδηλώσεις. Το Δικαστικό του ΕΛΑΣ συγκέντρωνε χιλιάδες φακέλους που τελικά τις παρέδωσε στη «Δικαιοσύνη». Την άνοιξη του 1945 όμως, ο ΕΛΑΣ δεν υπήρχε και η Αριστερά ήταν υπό διωγμό. Η «λευκή τρομοκρατία» σάρωνε την ύπαιθρο και τις πόλεις. Η Συμφωνία της Βάρκιζας που είχε υπογράψει η ηγεσία είχε παραδώσει το κίνημα χειροπόδαρο στην εκδικητική μανία του αστικού κράτους που ανασυγκροτούσαν.

Έτσι οι κατηγορούμενοι στη πρώτη δίκη παρίσταναν τα θύματα που υποτίθεται ότι μπήκαν «ασπίδα» για να προστατέψουν το «χειμαζόμενο έθνος» από τα χειρότερα του πολέμου και της κατοχής. Και φυσικά, πρόβαλαν τις αντικομμουνιστικές τους περγαμινές. Ο Ράλλης, ο πρωθυπουργός που συγκρότησε τα δολοφονικά Τάγματα Ασφαλείας το 1943, δεν έχανε ευκαιρία να μιλάει για αυτή την υπηρεσία. Και οι μάρτυρες κατηγορίας που είχε ορίσει το δικαστήριο από «αξιοσέβαστους» πολιτικούς και αξιωματούχους, έγιναν στην πραγματικότητα μάρτυρες υπεράσπισης. Γράφει ο Κουσουρής:

«Τη στιγμή που ο αστικός Τύπος, μοναρχικός και φιλελεύθερος, παρουσίαζε τους συλληφθέντες αγωνιστές του ΕΑΜ σαν αιμοσταγείς δολοφόνους, στην αίθουσα του Ειδικού Δικαστηρίου το στρατόπεδο των δοσιλόγων περνούσε στην απειθείση. Χαρακτηριστικά, ο πρώην υπουργός και μέλλον πρωθυπουργός Δημήτριος Μάξιμος υποστήριξε ευθαρσώς πως 'ο λαός ανάσαινε όταν έβλεπε τα Τάγματα'».

Πάρτε μέρος στις συζητήσεις του Μαρξισμού 2026 για να μιλήσουμε και για την ιστορία με σκοπό να την καθορίσουμε.